עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 54 א'

מיום ראשון, ט' בשבט תשע"ז (05.02.2017) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, מר משה רווח - מ"מ ראש העיר, מר צחי זליכה – סגן ראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ' – חבר הנהלת העיר, עו"ד מנחם דוד – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, מר יצחק בן-עזרא – חבר מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: עו"ד שי בכור – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, אדר' עליזה זיידלר גרנות – מהנדסת העיר ומנהלת אגף הנדסה, עו"ד דוד שואקה – מנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, גב' נורית דיין – מנהלת מחלקת נכסים, מר מיקי גלוגאו – עוזר ראש העיר, גב' אורלי נעים – דוברת העירייה, מר שמוליק פרקש – מנהל אגף משאבי אנוש, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, מר ירון יהב – מנהל אגף מערכות מידע ומחשוב, מר שמעון שומרוני – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, גב' ויוי הרשטיין – מנהלת אגף קשרי קהילה, מר אמנון בוץ – מנהל מנהלת הבורסה, גב' עמליה כהן, מנהלת מחלקת תכנון וארגון עירוני.

הקראת פרק תהילים.

<u>אינפורמציה:</u>

1. שירות לתושב.

<u>סדר היום:</u>

1. התנהלות חברי מועצת העיר אל מול עובדי העירייה.

2. <u>ועדת חובה:</u>

<u>ועדת המשנה לתכנון ובניה:</u>

א. מינוי עו"ד שי בכור חבר מועצת העיר כחבר בוועדה במקום עו"ד רועי ברזילי חבר הנהלת העיר.

ב. מינוי מר גבי נחמיאס חבר מועצת העיר כמ"מ של אביהוא בן משה סגן רה"ע.

ג. מינוי מר משה רווח מ"מ רה"ע כמ"מ של מר צחי זליכה סגן רה"ע.

ד. מינו מר שמוליק לרמן יו"ר מועצת העיר כמ"מ של מר איצ'ה שחם חבר הנהלת העיר.

3. אישור הסכם מיום 27.12.07 ותוספת להסכם מיום 25.1.16 כולל פטור ממכרז עם חברת "מצלאוי חברה לבניין בע"מ" – רח' החילזון 8 רמת-גן, גוש 6109 חלקה 285.

מצ"ב חוות דעת משפטית.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני רוצה לפתוח את ישיבת המועצה שלא מן המניין מס' 54 א', היום ה-5 בפברואר 2017, ט' בשבט תשע"ז, 18:01 בערב, ערב טוב. אנחנו נתחיל בהקראת פרק תהילים – אלי, בבקשה.

- מר אלי מוסרי, קורא מתוך ספר תהילים פרק מ"א –

1. <u>אינפורמציה:</u> שירות לתושב

<u>מר שמואל לרמן:</u> אנחנו מתחילים בפרק אינפורמציה, כמו שהיה עם חלק מהאגפים בעירייה, עכשיו תורה של ויוי באגף קשרי קהילה, בבקשה.

<u>גב' ויוי הרשטיין:</u> חוויית שירות יכולה לעצב את הדרך בה מסתכל התושב על הארגון כולו. אגף קשרי קהילה ממשמש את חזון ראש העיר, מנכ"ל העירייה, הנהלת העיר, לפיו התושב הוא המרכז. האגף אמון על מתן שירות איכותי ומתקדם לתושבים, להעלות את שביעות רצון התושב, לייצר חוויה שירותית טובה יותר, לבנות ולהדק את הקשר עם הקהילה. כל זאת תוך שיתוף פעולה מלא עם אגפי העירייה, נבחרי הציבור, קואליציה, אופוזיציה, תוך יצירת שותפות ודיאלוג אותנטי.

השירותים החדשים לתושב משנת 2015-2016: SMS בפתיחה ובסיום הטיפול בפנייה; הקמת מערכת ניהול ושליטה בחירום; פתחנו ערוצי תקשורת נוספים – פייסבוק, אפליקציות ואתר עירוני חדש; אפליקציה עירונית באמצעותה ניתן לקבל תמונה של מפגעים ושליחת תמונות מהשטח לאחר תיקון מפגע; ניסוח שירותי למכתבי תשובות לתושבים; אפליקציית רובי – העוזר האישי שלך; זמינות ומענה טלפוני לתושב. האגף כולו בשאיפה מתמדת לפיתוח חדשנות המיטיבה עם התושב.

מחלקת פניות הציבור: מחלקת פניות ציבור, בניהולה של אילנה (כולם מכירים אותה) היא לב ליבו של האגף. היא מראה שדרכה משתקפים צרכי ופניות התושבים, הם אלה שעומדים בפרונט מול התושבים, הם נותנים גם מענה טלפוני, גם מענה פרונטאלי, תושבים מגיעים למחלקה בכל שעות העבודה שלה. היא נותנת מענה לפניות תושבים המופנות ישירות לראש העיר, כ-75% מהפניות שמגיעות הן פניות לראש העיר. דלת פתוחה אצל

ראש העיר. סיוע לנזקקים. ועדה לכיסוי חובות. סיורים עם תושבים וטיפול מול אגפי ומחלקות העירייה. דלת פתוחה עם ראש העיר ומפגש אישי בלשכת ראש העיר, הנערך לבקשת תושבים או ביוזמת ראש העיר – עד היום התקיימו 1,119 מפגשים.

אני רוצה לתת נתונים על פניות הציבור מיום עליית המערכת. כשאני מדברת על עליית המערכת, אני מדברת על מערכת ה-CRM שאני אדבר עליה בהמשך, שעלתה ב-2 לפברואר 2015 ושינתה את כל המציאות של ההתנהלות מול פניות ומתן מענים לתושבים בעירייה. סך כל הפניות 19,472, אני מדברת רק על פניות ציבור, כשמתוכן פניות לטיפול – 8,550 ופניות מידע – 10,922, כשהפניות המובילות – תחבורה ותנועה, הנדסה, חניה, מדיניות ראש העיר, חזות העיר, רווחה, גביה, ארנונה וכו'.

המוקד העירוני: המוקד העירוני הוא לב ליבו של השירות העירוני, הוא חדר המיון שלנו. המוקד פותח 85% מהפניות המגיעות לעירייה. העובדה שכל יום מתקבלות בממוצע כ-800 פניות ביום, מעידה על אמון הציבור במערכת העירונית, משום שאם הציבור לא היה מאמין הוא גם לא היה פונה. המוקד מופקד על מערכת שליטה ובקרה, הרואה תמונה בזמן אמת, המוקד הצופה, כ-300 מצלמות מפוזרות ברחבי העיר. לדוגמא, ב'וינטר', אפשר לראות מה קורה שם, ואם יש פסולת בניין מיד המוקד שולח את השיטור העירוני כדי לטפל בעניין, הקפצת כוחות, עמוד חשמל שנפל, תפעול לחצני מצוקה בגנים ובבתי הספר. חשוב לי להדגיש שכ-800 פניות ביום, 5,000 פניות בשבוע, ו-21 עד 23,000 פניות בחודש, המוקד מטפל. היחס הוא של 1:3, כלומר, על כל פניה לטיפול, 2 פניות הן פניות מידע.

אני רוצה לספר לכם את סיפורה של פניה. בעבר הסיפור היה קצר – הפניה מתקבלת ומועברת למחלקה. היום, קבלת הפניה למוקד, שליחת מסרון לתושב עם פתיחת הפניה, ניתוב למחלקה הרלוונטית, ה-SLA מתחיל לעבוד (ה-SLA הוא שעון התקן), בקרה על אופן הטיפול, ניהול הפניה על ידי המוקד, אם זו פניה שאגף אחד צריך לטפל בה, לפעמים מספר אגפים צריכים לטפל בה, סיום הטיפול בפניה, סגירת הפניה במערכת ה-CRM, שליחת מסרון לתושב לסגירת הפניה. ובחודשיים האחרונים אנחנו מבצעים גם בקרה טלפונית, אחת – שבודקת את אופן הטיפול בפניה. ושתיים – את אדיבות הנציגים. ליאת מנהלת את המוקד ביד רמה הרבה מאד שנים והמוקד הזה רק מתייעל ומשתכלל ונותן מענה מיטבי לתושב.

סיירת 109 – גם כן, יושבת תחת המוקד. חידוש ברמת התושב. היא פועלת בשתי משמרות – בוקר, מהבוקר עד הצהריים ומהצהריים עד הערב. היא נותנת מענה למפגעים קטנים ברחבי העיר. טיפול מיידי של 24 שעות מרגע

קבלת הפנייה. מה שחשוב הוא, ש-70% מפעילות הסיירת היא פעילות יזומה. אם הם רואים מדרכה שבורה או תמרור שנפל, הם מסדרים את זה לפני שפונים אלינו. עד היום הסיירת טיפלה מיום הקמתה ב-6,158 פניות. הפניות המובילות – תיקון עמודי חסימה, החזרת תמרור שנפל, תיקון מפגע מדרכה, בורות בכביש וכו'.

המחלקה לאיכות השירות: המחלקה לאיכות השירות, שאמון עליה משה גליקסמן, שהוא גם הסגן שלי, הוא מחלקה המבצעת מעקב ובקרה על מנת למדוד את העמידה בזמני התקן ואת אופן הטיפול בפניה, והיא עושה את זה בשני אמצעים – אחד, באמצעות מפגשים בשטח, 191 מפגשים בשטח בשנתיים האחרונות; ושיחות משוב ובקרה – 1,124 שיחות משוב ובקרה, שחשוב לי להדגיש שאלה הן שיחות עומק. זה לא שיחות קצרות, אלה שיחות ששואלים את התושב מה היה המפגע ואיך הוא טופל ולמה וכו', כי רוצים ללמוד מהתשובות שלו גם לגבי ההמשך. היא מטמיעה את תודעת השירות, שפת שירות עירונית. יוצרת סטנדרטיזציה של שירות באגפי העירייה. מנחילה כלים בתחום מתן השירות למנהלים ונותני השירות. בקרת תהליכי שירות, כמובן על פי נתוני המערכת. מובילה ויוזמת סדנאות כתיבה וסדנאות שירותיות. וליווי מקצועי לרפרנטים, רק היום קיימנו מפגש רפרנטים עם כל הרפרנטים. וכאן המקום לומר שאני שכחתי לומר, מהרגע שקיבלנו את האמון לנהל את כל הנושא של השירות בעיר, אנחנו הקמנו רפרנט בכל אגף ואגף, שהאגף הזה אמון על השירות לתושב בתוך האגף ובתוך המחלקה הרלוונטית, מה שלא היה עד היום.

מערכת ה-CRM: הרבה מדברים על המערכת הזאת וחשוב לי שתדעו שיש מספר שלבים. השלב הראשון היה באפיון המערכת. באמצעות ועדת היגוי עירונית, בראשותו כמובן של מנכ"ל העירייה, שהשתתף בפועל בכל הישיבות, כמובן הבסיס של כל הפיתוח הוא של אגף המחשוב, של עמליה כהן, של ליאת, וכמובן מחזיק תיק המחשוב – רמי פדלון. קבענו, אפיינו, קבענו נושאים לטיפול, קבענו מדדי זמן, בשותפות עם כל האגפים ומנהלי המחלקות, תהליך שארך כחצי שנה. ולאחר מכן קיימנו הדרכה. ולאחר ההדרכה התהליך המורכב ביותר שהוא תהליך ההטמעה. עובדי עירייה שעובדים 20 שנה ו-30 שנה, לומר להם לבוא ולתעד כל פניה ופניה, לא עניין של מה בכך. וגם בארגון הקודם שהייתי בו, שהוא ארגון עסקי, היה מאד מאד קשה להטמיע את המערכת הזאת. אני חייבת להגיד בגאווה, שבשל שיתוף הפעולה וההליכה מדלת לדלת, עובד עובד, ממש ברזולוציות הבסיסיות ביותר, ככה לא התחלנו את התהליך מלמעלה אלא דווקא מרמת העובדים, תהליך ההטמעה הזה עבר באופן יוצא מן הכלל. אין כמעט פניה היום שהיא לא מתועדת ובאמת גאווה לארגון כולו. ותודה לגליקסמן, שהוא באמת הלך מדלת לדלת ומעובד לעובד ולא ויתר לאף אחד.

מה היתרון של המערכת? מעבר להיותה מערכת טכנולוגית, ככלי לסיוע בהחלטות ניהוליות שלנו לשפר ולקבל החלטות שמיטיבות עם התושב בזמן אמת, זו גם מערכת שבאמצעותה ניתן לתת רפואה מונעת. לדוגמא, בגשם צריכים לנקות קולטנים, מנקים את הקולטנים לפני ואז בתקופת הגשם אין בעיה והתושבים לא צריכים לפנות. מפגעי איכות חיים ורעש – נעשה ניתוח אחת לחודש מול השיטור העירוני, התאמת נקודות לטיפול ודרך זה מתווים מדיניות בגינות שיש רעש ובמקומות אחרים. תחושת תושבים, ברומטר לתחושת תושבים – לעיתים בזמן חירום יש מצוקה. אנחנו רואים שיש הרבה מאד פניות ואז אנחנו מבינים שהתושבים במצוקה. חיזוי מגמות לשיפור פעילות העירייה, לדוגמא, הדברה לפני הקיץ, שאנחנו עובדים יחד עם אגף שפ"ע, פורום יתושים מה שנקרא, מתקיים פורום יתושים, אנחנו כבר מכירים את המקומות שצריכים להדביר ועושים כמיטב יכולתנו כדי לא לטפל במפגע הזה בקיץ. אני יכולה לתת עוד דוגמאות – לדוגמא, אנחנו יכולים לראות ברזולוציות מאד קטנות מבט על כל רחוב וכל שכונה בעיר, מבחינת נושא החניה, מה מציק לתושבים, מה חשוב להם, מדרכות, תמונה של 360 על התושב שמאפשרת לנו לתת מענה ממוקד. הנושאים המובילים בפניות תושבים, שהם סך הכול 20% מסך הפניות, אנחנו מדברים על 790 נושאים – מכרסמים, יתושים, פינוי אשפה, ניקוי רחובות, פינוי פגרים, חצרות, קווי ביוב, גרוטאות, רעש וגיזום.

פניות תושבים בהשוואה ל-2015-2016 – ב-2015 קיבלנו למערכת 93,583 פניות וב-2016 – 105,952 פניות. ב-2015 עמדנו ב-82% מהתקן וב-2016 ב-87% מהתקן, לאלה מכם שמכירים גם את התחום העסקי, עליה של 5% בעמידה בתקן זו עליה מאד מאד גבוהה, מה שאומר שכל השותפים שלנו, כל אגפי העירייה הם למעשה שותפים שמאמינים שלתושב מגיע שירות איכותי.

זכינו באות הוקרה על הצטיינות בקטגוריה – מערכות ליבה ותשתית ייזומית, מטעם הירחון של 'אנשים ומחשבים'. עלינו לגמר בין 5 הרשויות המובילות לפרויקט פרס השלטון המקומי לחדשנות עירונית, בעבודה מול אמנון והמחשוב, וכמובן כל האגפים שרלוונטיים. על יישום מוצלח של ה-CRM כמערכת מרכזית ומובילה ונותנת מענה לפניות תושבים. כי לא מספיק שתהיה מערכת ולא מספיק שיהיו נתונים, השאלה היא האם משתמשים בנתונים ואיך משתמשים בנתונים וכמה משתמשים בנתונים ובאיזה אומץ לפעמים מסתכלים על נתונים שהם לא כל כך נעימים ומה עושים איתם. והשימוש המושכל בנתונים האלה הוא למעשה זה שינבא את ההצלחה בטיוב בשירות לתושב. אנחנו גם משתפים את הציבור בקהילה, השאיפה לקיים דיאלוג רציף ופתוח בין הרשות לתושבים למען שיפור איכות החיים, באמצעות שאלונים אינטראקטיביים. רק היום הוצאנו

שאלון לשכונת הלל, התושבים מבקשים שנצבע שם את השכונה בכחול-לבן ואנחנו שואלים אותם האם הם מעדיפים, רוצים חניה מועדפת וצביעה בכחול-לבן יחד עם אגף הביטחון. בתהליכי תכנון אורבאניים, כמו שרת, עמידר, שכונת בורוכוב. מי שאחראית על כל השיתוף הזה ועומדת בפרונט מול התושבים זו רוית שטרוק. כמובן מפגשי תושבים עם ראש העיר בכל שכונות העיר, מהצפון והדרום, רמת שקמה, אפעל, ראשונים, רמת חן וכו'. אנחנו מחדשים היום ביידוע התושב 700 קבוצות ווטס-אפ לעדכוני חירום ומסרונים לתושבים לעדכונים שוטפים. הקמנו ביחד עם אגף הביטחון, בשיתוף הדוברות והמדיה מכלול מידע לשעת חירום, להצלת חיים באמצעות מידע והתנהגות בהתאם להנחיות, לחיזוק אמון הציבור ולחיזוק תחושת הביטחון וחוסנו של הציבור, כדי שגם בחירום יוכלו לפתח חיי שגרה.

אגף קשרי קהילה עוסק בתחומים נוספים – יצירת קשר ושיתופי פעולה עם מוסדות הפועלים בעיר, כמו המיזם האחרון שהיינו שותפים לו – קשרים אנושיים – יחד עם שנקר ומזרחי טפחות. יידוע התושבים, יחד עם הדוברות והמדיה. טיפוח העסקים הקטנים בעיר, יחד עם המחלקה לקידום עסקים ועם הפורום העירוני לעסקים בניהולו של אמנון. טיפוח העסקים הקטנים בעיר אמרתי. העמקת השימוש העירוני בטכנולוגיות מתקדמות לשיפור השירות לתושב וליווי מיזמים ותהליכים אורבאניים הנעשים בעיר תוך יישום חוכמת המונים.

אני לא אכביר במילים. רבים האתגרים לפנינו. נוסיף ללמוד, להשתפר ולהוביל מצוינות בשירות לתושבים. תודה רבה. (מחיאות כפיים)

<u>מר שמואל לרמן:</u> ויוי, תודה רבה.

<u>גב' רחל מרום:</u> אפשר לשאול?

<u>מר שמואל לרמן:</u> כן, כן, בטח. מי שרוצה – אני אעשה לי פה איזה שהוא סדר, ברשותכם.

<u>מר אלי מוסרי:</u> שמוליק, גם אני מבקש לדבר.

מר שמואל לרמן: רק שניה, ברשותכם, אני רק ארשום שיהיה לי סדר. רק בקשה אחת – אדם העביר לי מכתב שלפי פקודת העיריות, עקב היותו ראש הסיעה הגדולה, מגיע לו לדבר ראשון. הוא צודק לחלוטין, אין לי בעיה, אדם ידבר ראשון. אגב, אני חייב להגיד לך, אדם, שאני מתחיל, לא כדי לפגוע בך, פשוט בשביל הסדר, מצד אחד לצד שני, אין לי בעיה שאתה תתחיל ראשון ואחריך יתחילו לדבר כולם. רק הערה קטנה, בשולי הדברים אני אגיד – אתה חתום למטה כיו"ר האופוזיציה, המושג לא קיים.

מר אדם קניגסברגר: ראש האופוזיציה. הוא נבחר.

מר שמואל לרמן: אין הגדרה לזה בפקודת העיריות, אבל זה לא חשוב.

מר אלי מוסרי: בקדנציה הקודמת זה היה.

מר משה רווח: המציאו את זה. מישהו המציא את זה.

מר אדם קניגסברגר: אני העתקתי את זה.

מר שמואל לרמן: זה בסדר. זה בסדר.

מר אלי מוסרי: אם זה היה טוב אז, למה זה לא טוב היום?

גב' רחל מרום: רווח, לומדים מהטובים, לומדים מהטובים.

מר משה רווח: תלוי מי זה טוב.

מר שמואל לרמן: אדם, זה בשולי הדברים וזה לא חשוב.

מר משה רווח: כל אחד והטוב שלו.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: גב' הרשטיין, אני מאד התרשמתי מהמצגת ואני שמח שהוקם אגף כזה ואני מקווה שבאמת השירות לאזרח ישתפר. אביהוא, אני מבקש שעכשיו תשב שניה.

אני במקרה עוקב בפייסבוק וגם כותב הרבה, ומה שאני שמתי לב, שפניות מאד מאד רבות מופנות ישר לאביהוא והוא מגיב אוטומאטית שהוא ביצע את הפעולה. הוא מודיע וכך הלאה. אז אולי יש פה איזה שהוא פגם בעניין הזה, אני פעם הערתי לאביהוא בפייסבוק – זה לא התפקיד שלך. יש עובדים, יש עובדים ב-שפ"ע, יש עובדים בכל מקום, מדוע אתה צריך לתת את המענה לתושבים? תפנה אותם ל-109.

אמרו לי אנשים וזה לא מתוך בדיקה, אבל אמרו לי אנשים שהרבה פעמים כשהם פונים, הם לא מקבלם מענה, בוודאי לא מיידי. כלומר, אם הם מיידעים על איזו שהיא תקלה, הם לא מקבלים מענה. יותר מזה, אני שמח קודם כל שהוספת את הסעיף האחרון ברשת, כי תמיד היתה בעיה, ואני שמח שזה נפתר עכשיו, תמיד היתה בעיה שכאשר מישהו העלה איזו שהיא בעיה שיש לו, הודיעו לו בסופו של דבר – הבקשה שלך או הטענה שלך נבדקה. או משהו כזה. אבל ההמשך לא היה – האם לשביעות רצונך? זה לא היה. אני שמח שעכשיו הכנסתם את העניין הזה. ברשותך, אני הייתי מאד מבקש להתייחס לעניין הזה – מדוע התושבים פונים לאביהוא? משהו לא בסדר במערכת. צריך לתאם את זה עם סגן ראש העיר.

מר אביהוא בן משה: אני יכול להגיב תגובת ביניים? קודם כל, אני זמין, ברמת הזמינות שלי, שתבין באופן עקרוני.

מר ישראל זינגר: תבהיר גם, אביהוא, שזה לא בדף העירוני.

מר אביהוא בן משה: כן. באופן עקרוני אבל, אם תשים לב,

מר אדם קניגסברגר: כשאני מתקשר אליך אתה תמיד תפוס.

מר ישראל זינגר: זה לא בדף העירוני, שלא תהיה אי הבנה.

מר אביהוא בן משה: תנו לי רק, מי שעוקב אחרי הדברים שאני כותב, אני גם כותב בראשית הדברים שלי שאני ממליץ לפנות למוקד 109, כי זה נראה לי יותר נכון וגם יותר קל לי, אני לא צריך לרדוף אחרי אנשים, כי זאת הפעילות והמטרה המרכזית של אגף קשרי קהילה ושל המוקד העירוני. לצערי אני כן יכול לומר שהנקודה שמבחינתי היא קצת בעייתית, זה שפונים ולפעמים תושבים מקבלים תשובה שהנושא טופל והוא לא טופל. זו נקודה שמבחינתי צריכה להדליק איזו שהיא נורה אדומה בעניין הזה שבעצם יוצאות תשובות של טיפול שהיה ולא היה, או שיש איזו שהיא פעילות, אולי צריכים להגדיר ברמת העניינים שתושבים פונים שהם קריטיים. למשל, אתמול בלילה פרץ ביוב ברחוב הפודים 30 ועד הצהריים שתייגו אותי ושכתבו לי בעצם לא טופל הנושא הזה. אולי זו איזו שהיא חשיבה שצריכה להיות אצלכם בפנים בתוך המערכת, שדברים קריטיים, שאתם תגדירו – ביוב פורץ וכו' – הם בעצם יקבלו מענה במיידי.

מר שמואל לרמן: ויוי, את בסוף תעני על הכול. תרשמי לך את כל הנושאים.

עו"ד רועי ברזילי: יש לי התייחסות קצרה.

מר שמואל לרמן: דקה, רועי, בסדר? אני אתן לך גם בסוף, רשמתי, אין שום בעיה. אני אתחיל עכשיו מהצד הזה. אלי. אדם ביקש ראשון ואתה גם מופיע. תתחיל אתה.

מר אלי מוסרי: ערב טוב לכולם. אי, ויוי, תודה רבה על המצגת. אני חייב להגיד לך שזה יפה, מראים מצגת וזה טוב, ואני בעד קדמה. חסר היה לי להשוות מבחינת הפניות של הציבור לעומת 2013. זאת אומרת, להבין מה התרחש בעיר מבחינת התלונות של התושבים. זאת אומרת, זה שאת עושה את זה 15-16 זה נחמד, אבל היה יותר נחמד אם זה היה 3 שנים אחורה. כיוון שמאחורי יושבת אילנה, ואילנה היתה מנהלת פניות הציבור, היא עדיין כמובן, וגם אליה היו פניות, וחשוב לדעת את ההבדלים שהיו. כיוון שאם אני מסתכל כרגע, כתבתי ככה בזריזות, אז הבעיות חוזרות על עצמן. זאת אומרת, ניקיון וחניה. ובאמת, אביהוא הלך,

אז זה בסדר, כיוון שהעיר לא יותר נקיה, ויש בעיות חניה, ויש בעיות של תנועה, ויש בעיות של ביוב, ויש בעיות של מזיקים. זאת אומרת, אנחנו מציגים מצגת נפלאה (זה לא אישית אלייך, כן?) אבל אני רואה שיש צוות, וזה טוב, ויש מנגנון שעובד – זה עוד יותר טוב, ויש מחשוב, אבל בתכל'ס, אם את לא רק נוסעת אלא גם הולכת ברגל, רואה שהשיפור הוא לא "איי-איי-איי".

מר ישראל זינגר: לדעתך.

מר אלי מוסרי: לדעתי. אני מדבר, אדוני ראש העיר, אני מדבר בשם עצמי.

מר ישראל זינגר: 100%.

מר אלי מוסרי: אלי מוסרי, חבר מועצת העיר 18.5 שנים, עם ניסיון. אז אני אומר לך, אני אומר את זה בצער, אני הייתי מעדיף פחות מנגנון.

מר רמי פדלון: אלי, אבל העירייה כנראה לא כל כך טובה אחרי 18.5 שנים.

מר שמואל לרמן: רמי, אל תפריעו, בחייכם.

מר אלי מוסרי: מה אני אעשה עם רמי שמפריע ליי? ואז אני אגיד לו עוד פעם – 265 אלף שקל שחסרים. רמי, מספיק עם זה כבר, אל תפריע לי.

מר שמואל לרמן: רמי, די. אלי, די, תמשיך.

מר אלי מוסרי: מספיק עם זה. אתה, רמי,

<u>מר שמואל לרמן:</u> עזוב.

<u>מר אלי מוסרי:</u> להמשיך? נעזוב. הוא התחיל.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תמשיך. הכי טוב.

<u>מר אלי מוסרי:</u> כל פעם שהוא יפריע לי, הוא יחטוף.

<u>מר שמואל לרמן:</u> עזוב. תמשיך.

<u>מר אלי מוסרי:</u> עכשיו, אני אומר את זה פשוט, כיוון אני גר בקצה השני של העיר, בחלק הדרומי, ואני נוסע לכיוון צפון, לכיוון המשרד שלי בצפון, אז אני לפעמים נוסע ברחובות, אני אומר את זה בצער, מתוך אמפטיה מלאה למה ש-ממנכ"ל העיר עושה ודרומה. ראש העיר זה דרג פוליטי, אני מדבר כרגע על הדרג המבצע. ודרומה, הלוואי והעיר היתה נראית יותר נקי ופחות בעיות ביוב ופחות בעיות חניה ופחות בעיות של מזיקים. הלוואי וזה היה יותר. זאת אומרת, הסטטיסטיקה היא נהדרת, אבל בפועל, אני אומר את זה בצער, אני לא רואה את השיפור. תודה רבה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה. יופי. שלום.

<u>גב' רחל מרום:</u> נראה לי שאני הייתי הראשונה שביקשה לדבר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> התחלתי מכאן לכאן.

<u>גב' רחל מרום:</u> טוב. שיהיה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> lady is first, תן לה רשות דיבור.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רחלי רוצה, בבקשה.

מר ישראל זינגר: עלי. עלי.

מר שמואל לרמן: רחלי, דברי.

גב' רחל מרום: תן לי לסיים. תן לי לסיים.

מר שמואל לרמן: שלום, בקשה.

עו"ד שלום לוי: אני רציתי רק לשאול, באמת, התרשמתי ורציתי לשאול. ויוי, היא לא שומעת, אחרי זה היא לא תדע. רציתי רק לשאול, ראיתי עלייה דרמאטית בפניות הציבור למוקד, משהו מעל 10,000 פניות בשנה, כשעשית את ההשוואה בין 15 ל-16. מאיפה זה נובע את חושבת? אם את יודעת, הרי זה משהו דרמאטי, זה לא עלייה של אחוז, זה עלייה של כמעט 15%.

מר שמואל לרמן: בבקשה, רחלי. שולמית, סליחה, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: היא תסיים.

גב' רחל מרום: אני אסיים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רציתי לשאול, ויוי, שתי שאלות: שאלה אחת – איזה מטרדים, חסר פה איזה שהוא שקף, בהמשך למה שמוסרי אמר, איזה מטרדים ובעיות נפתרו כבר והתלונות לגביהם פחתו? זאת אומרת, זה שיש יותר תלונות עם חלוף השנים, זה קצת ברור, כי ככל שפותרים יותר בעיות יש יותר בקשות ויותר פניות. אבל השאלה אם חלק מהפניות כבר נפתרו ולגביהם יש עקומת ירידה. למשל, יתושים; למשל, מכרסמים. האם נפתרו הבעיות באופן שורשי והם לא יחזרו על עצמם, או שהם ימשיכו לחזור על עצמם ואנחנו ניתן שירות טוב ונגיד להם שהדברים טופלו וממשיכים לטפל בהם כל הזמן? זה דבר אחד. הדבר השני זה לגבי קבוצות ה'ווטס-אפ'. שמעתי שיש פה 700 קבוצות ווטס-אפ.

מר ישראל זינגר: לחירום.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מעניין מאד מי מנהל את זה, איך מנהלים את זה, איך משתלטים על הדבר הזה והאם ה'ווטס-אפ' הוא דו כיווני או חד כיווני, זאת אומרת, שרק אתם מדברים, או גם התושבים יכולים לענות לכם. זה דו-כיווני? אהה, זה חד כיווני. אז מי מנהל את זה ואיך משתלטים על הדבר הזה? אני אשמח לקבל תשובה. תודה.

מר שמואל לרמן: אחרי זה היא תענה במרוכז. ויוי, אחרי זה תעני במרוכז. רחלי, סוף סוף תורך.

גב' רחל מרום: קודם כל, מצגת מאד יפה, מרשימה. אני מבינה שהיא מייצגת איזה שהוא מבנה ארגוני שאני לא ראיתי בהתחלה, שבעצם מדבר, כמו שאני מבינה, על זה שאגף קשרי קהילה עומד מעל כל האורגנים שנסקרו פה – פניות ציבור וכו' וכו' וכו', שכן אחרת קצת חוטא למטרה בעיני. בכל מקרה, אני מצפה בדיון כזה, אחרי הצגת היכולות של המערכת והפיתוח שלה, להציג לנו שקף, בהיותנו מועצת העיר, שבא ואומר, למרות השיפורים שחלו בתחומים א', ב' ו-ג', מהם חמשת הנושאים שמעבר ל-SLA. כי בעצם אנחנו נציגי ציבור, מהם הנושאים שאנחנו כרשות אחראית מודעים לזה שאנחנו בחריגה, חריגה יכולה להיות בגלל רכבת קלה, היא יכולה להיות בגלל צורך לחזק אגף כזה או אחר. מהמקום באמת הכן והמקצועי, שבא ושם לאנשים שיושבים פה, שיש להם קצת שנים בשירות, באמת את המקום הזה, ומהי תוכנית הפעולה לגביהם. איזו תוכנית יש כדי לצמצם את זמני התגובה. ואני מתחברת פה מאד גם למה שאמר אביהוא בהקשר אחר – מי קבע מה זה סגירת מעגל טיפול? האם סגירת מעגל טיפול, כשהבעיה כפי שאביהוא הציג אותה היא שהרבה פעמים הבעיה לא נפתרה, אבל היא נסגרה במערכת, היא עם העברת הבעיה לגורם המטפל, או שיש איזו שהיא אסקלציה שמודדים בזכות ה-CRM החכם הזה ולא להתבסס רק על הסקרים של אחד האנשים פה שהזכרת את שמו ושכחתי אותו, שבודק, אני מצטטת מה שאמרת, את אופן הטיפול בפנייה. זאת אומרת, אם אופן הטיפול בפנייה, זאת אומרת, קביעת איכות הטיפול, שביעות רצון הלקוח ואיכות הטיפול היא חלק בלתי נפרד מסגירת מעגל טיפול, בטח בבעיות שהן ב-top 5 אז זה בסדר. אבל אם זה באמצעות

סקר מדגמי שעושים אחת לכמה זמן, אז בעיני זה פחות מסדר. כי אנחנו באמת, אם אביהוא מתאר את המציאות הזאת, צריך לחקור אותה ולהתייחס אליה. זה אחד.

דבר נוסף זה לגבי סקר שכונת הלל שהצגת – איך זה בדיוק מתבצע? זאת אומרת, זה על איזה שהוא מאגר מידע עירוני? איפה זה יושב המאגר הזה? איך הוא מוגן? האם קבוצות ה'ווטס-אפ' האלה מוגנות איכשהו? זאת אומרת, מה זה הדבר הזה?

מר שמואל לרמן: או קיי. בסדר, רחלי?

גב' רחל מרום: כן.

מר שמואל לרמן: יופי.

מר ליעד אילני: ויוי, אני קודם כל רוצה להתנצל שלא הזדמן לי להיות כשהצגת את המצגת, אני אשמח לבוא לשיעור פרטי,

גב' ויוי הרשטיין: בשמחה.

מר ליעד אילני: אם זה יתאפשר.

מר אלי מוסרי: תקבל הנחה בתשלום.

מר ליעד אילני: אבל אני רוצה לומר, כי מה שצריך לומר צריך להיאמר גם בפורומים רחבים, באמת לשבח אותך על כל מה שאת עושה. אין פעם שאני לא פונה אלייך באופן אישי, עם מקרים קשים, מורכבים ובעייתיים של תושבי העיר, בכל שעה שהיא, ואת מסייעת באופן שבאמת ראוי להערכה, כולל בשבתות.

מר שמואל לרמן: שדוד מנחם לא ישמע.

מר ליעד אילני: תאמין לי שמה שהיא עושה זה סוג של,

מר ישראל זינגר: זה לא עבודה, זה תענוג, זה בסדר.

מר ליעד אילני: זה לא תענוג, אבל זה פיקוח נפש.

מר אדם קניגסברגר: הוא יצא עכשיו במיוחד כדי לא לשמוע.

מר ליעד אילני: זה פיקוח נפש, אז באמת כל הכבוד על העניין הזה. אני רוצה לומר לך אדוני, מר זינגר, טראמפ עשה את החיים יותר קלים, דיברנו על זה בישיבה הקודמת. מאז לפני שבועיים יש מושג חדש שנקרא עובדות אלטרנטיביות. אז יכול להיות שאתה חושב באמת שהמצב הוא נהדר בעיר, אנחנו פוגשים אנשים שחושבים שהמצב הוא לא כזה.

מר ישראל זינגר: לא שמעת אותי אומר שהוא נהדר, אבל דבר.

מר ליעד אילני: זכותך גם לחשוב אחרת, זה בסדר.

מר ישראל זינגר: דבר. דבר. אם אתה אלטרנטיבי עם עצמך, דבר. אין לי בעיה.

מר ליעד אילני: אני לא מדבר על עצמי.

מר אדם קניגסברגר: כבוד היו"ר, רק לך יש זכות לתת רשות דיבור.

מר ישראל זינגר: לא. ראש העיר יכול תמיד ואל תפריע לי, כשזה לעניין.

מר אדם קניגסברגר: אבל הוא צריך לקבל רשות דיבור מהיו"ר.

מר ישראל זינגר: לא. לא.

מר אדם קניגסברגר: תבדוק.

מר שמואל לרמן: הוא אמר רק מילה.

מר אדם קניגסברגר: תבדוק את החוק.

מר שמואל לרמן: ניסיתי גם איכשהו קצת להרגיע אותו.

מר אדם קניגסברגר: ראש העיר יכול לקבל רשות דיבור בכל רגע שהוא רוצה.

מר שמואל לרמן: אדם, הכול בסדר.

מר ישראל זינגר: אדם, תירגע, אדם, הבנו אחד את השני.

מר שמואל לרמן: אדם, לאט לאט, הכול בסדר. ליעד, בבקשה, דבר.

מר ליעד אילני: זה תמיד היה החלום שלי, כשהיינו תלמידים, לראות שני מורים רבים.

מר אלי מוסרי: זה שני מנהלים.

מר ליעד אילני: אז זה בכלל, פה זה מנהלים.

מר אלי מוסרי: עלו בדרגה.

מר אדם קניגסברגר: כרגע אנחנו לא רבים, כי זה היה עניין פעוט.

מר שמואל לרמן: זה עניין פעוט. יאללה, בבקשה.

מר ליעד אילני: זה מה שנקרא – הצצה לחדר המורים. אני רוצה לומר לך, תראה, אפרופו גם מה שאדם אמר לאביהוא ואמרתי את זה גם בעבר לאביהוא, הזמינות של אביהוא היא באמת ראויה להערכה. אבל אביהוא זה לא הנושא. כל נבחר ציבור אמור להיות זמין כל הזמן. אבל מדד שאתה אמור למדוד אותו, ביום שנכנסת והתיישבת על הכיסא שלך, כמה פניות היו ביום למוקד וכמה פניות בחודש, וכמה יש כעבור שנה. והמדד הנכון,

מר ישראל זינגר: גם מקודם, זה נכון.

מר ליעד אילני: אז אני מתנצל מאד, אבל המדד הנכון הוא לראות שיש ירידה בפניות, כי אחרת זה כיבוי שריפות ואנחנו לא רוצים לעסוק בכיבוי שריפות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אתה יודע, כשאנשים לא פותרים בעיות בכלל אין תלונות.

מר ליעד אילני: שוב, כל אחד ודרך הניהול שלו. אני יודע שאם המוצר הוא תקין, אז יש פחות פניות למוקד שירות הלקוחות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אולי יש פניות אחרות. נושאים אחרים.

מר ליעד אילני: זה עובד ככה בכל חברה. דבר אחרון, ויוי, אני מבקש לשאול, יש חלוקה, יכול להיות שיש ופספסתי, חלוקה גיאוגרפית שמפלחת לנו את הפניות, מאיזו שכונה יש,

גב' ויוי הרשטיין: כן, כן, פספסת את ה -

מר ליעד אילני: או קיי. אז אני אשמח לבוא אלייך ולהשלים. תודה.

מר שמואל לרמן: תודה, ליעד. רועי, אתה רצית משהו?

עו"ד רועי ברזילי: כן.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: קודם כל, ראיתי בשני הגרפים שתי בעיות שטופלו שהן די דומות, זה הנושא של עמודים שנפלו ואני מניח שזה המגנים האלה של המדרכה, שזה 500 ו-400 פניות, 900 פניות, משהו כזה, רק בתחום אחד. השאלה אם אנחנו, זאת אומרת, אפשר לטפל כל פעם בעמוד. אני אגב לא הייתי מודע להיקפים המשמעותיים האלה. אבל באמת, אפשר לטפל בעמוד שנופל, כי למטה שם בדרך כלל הוא מחליד ואז הוא נופל. אבל השאלה אם אנחנו לא צריכים עכשיו לחשוב על איזה שהוא פיתרון אסטרטגי במובן הזה, מלבד הסקר, אלא לחשוב על פיתרון, כי זה חוזר, או להעמיק את הביטונים של זה. באמת, אם זה חוזר בהיקף כזה של פעמים ואנחנו מפעילים כל כך הרבה אנרגיות כדי לחזור ולתקן את זה, שחלק מזה זה גם בטיחותי, אז מעבר לסקר ולבדוק את הדברים מראש, אלא לקחת, לא יודע, מישהו שייצר, כמו באנגליה אני רואה, בלונדון יש את העמודים המלאים, ברזל מלא, משהו שייתן פיתרון לשתי התופעות האלה.

דבר שאני חושב שאמרו את זה בצורה לא זה, השירות הזה של ה-SMS וה-'ווטס-אפים' והכול, ובעיקר האפליקציה, הוא שירות שאוסף מידע עצום מתושבים, מידע פרטי, הרבה פעמים זה טלפונים שלא אמורים להיות נגישים לעירייה. יצירת מאגר המידע הזה, שהוא נמצא גם אצל, את אמרת, אצל הדוברות, אני לא בטוח שהדוברות לכשעצמה מותר לה להחזיק מאגר מידע כזה, בעיקר טלפונים ופרטים אישיים של אנשים ואולי תעודות זהות, אני לא יודע מה יש שם. זה מאגר שחייב להירשם במרשם המאגרים, עם כל הכללים והרגולציה שיש בזה. אני אומר את זה די באחריות שהדבר הזה לא יכול לשבת בצורה כזאת אצל דוברות. אולי רק קבוצות מאד

מצומצמות, אנשים שנתנו מראש את ההסכמה שלהם, לא בצורה כזאת, בטח לא לקבל,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה לא רק דוברות, זה גם מחלקת מדיה.

עו"ד רועי ברזילי: מדיה. דוברות. אני רוצה להבין האם קיבלתם הנחיות לגבי שימוש במאגרי מידע? האם העובדים יודעים שאסור להשתמש בדבר הזה בצורה, בטח לא חלילה לצרכים פוליטיים? ושלא תהיה דליפה וזליגה של הדברים האלה.

מר שמואל לרמן: יופי. בבקשה, ויוי, תורך לענות על הכול.

גב' ויוי הרשטיין: לגבי הנושא של הביוב ולגבי הנושא של אנשי ציבור שעונים לפניות של תושבים – המטרה שלנו היא למעשה שכל הפניות תהיינה מתועדות. כלומר, כל פנייה שתושב פונה, גם אם הוא פונה לנבחר ציבור, אנחנו היינו מאד שמחים אם נבחר הציבור יפנה למוקד העירוני כדי שנוכל לתעד את הפנייה הזאת.

לגבי הנושא של אם אנשי ציבור פונים ומטפלים, זכותם המלאה. מי אני שאגיד? קטונתי לבוא ולהגיד לכם – כן תטפלו, לא תטפלו. אם אתם שואלים אותי מה נכון, אם אתם רוצים שנסיק מסקנות, אם אתם רוצים שאנחנו נדע איך להתנהל בעתיד – אנא, תעדו את הפניות האלה. זה דבר אחד. דבר שני – אני מזמינה כל נבחר ציבור שיושב פה, שיש לו איזו בעיה שהיא לא טופלה, לדבר איתי באופן אישי. עושים את זה לא מעט אנשים, בזמן אמת, בשבתות, בימי ששי, לא משנה מתי, תמיד אנחנו זמינים ואנחנו בודקים את זה. אני מאד אשמח למצוא פניות שהן לא טופלו כדי שנוכל להשתפר. אז אנא מכם, אני ממש מתחננת שתפנו אלי כשהפניות לא מטופלות. אני מאד אשמח.

ב-2013, לגבי השאלה של אלי מוסרי, אני לא יכולתי לתת השוואות משום שהמערכת עלתה רק ב-2015, ב-2 לפברואר. לפני כן לא היו תיעודים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אולי היה תיעוד ידני.

גב' ויוי הרשטיין: היו כשהגיעו פניות למוקד, בדיוק, אבל זה לא תיעוד שהיום אנחנו יכולים לעשות השוואה על פי נושאים, או קיי? כי לא היו 800 נושאים במערכת שהתייחסו אליהם. זה היה החלק של האפיון. נושאים בודדים מאד. אז אפשר לעשות את זה, אם אתה ממש רוצה. אבל באופן עקרוני, רק היום, מרגע עליית המערכת, אנחנו לא רק משווים דרך אגב בין שנה לשנה, אלא גם בין רבעונים, או קיי? אנחנו משווים גם בין רבעונים.

עו"ד שלום לוי: אבל ה-CRM מתי עלה?

גב' ויוי הרשטיין: ב-2.2.2015 עלתה המערכת, או קיי? 2.2. בדיוק שנתיים מהיום, אם היום אנחנו ב-5.

מר אלי מוסרי: ...

גב' ויוי הרשטיין: נכון. אבל לא במגוון הנושאים שיש היום ולכן אין לנו מקור להשוואה. זה הכול. אני מסכימה איתך. אני מסכימה איתך.

עלייה דרמאטית לגבי הפניות, שאלו אותי כאן – עלייה דרמאטית לגבי הפניות בהחלט מעידה בכל המחקרים שמדברים על פניות ציבור ועל שירות לקוחות, ככל שאתה נותן מענה מיטבי לתושבים, התושבים יפנו אליך יותר. ואם מישהו חושב שכמות הפניות תרד הוא טועה. צריכים לתת מענים נקודתיים, וכאן אני גם עונה על השאלה שלך, לדוגמא, אם אנחנו מדברים על צואת כלבים, אז הפניות ירדו באופן דראסטי ודרמאטי. זו עיר שהיא חיה, נושמת, מתפקדת, ואם תושבים מתקשרים להזיז להם את הפח או לנקות להם את הפח, זאת אומרת שיש להם אמון מלא במערכת.

מטרדים ובעיות שנפתרו – נתתי דוגמא לצואת כלבים ויש עוד רבים, אני יכולה להראות לכם את הנתונים.

לגבי קבוצות ה'ווטס-אפ' ולגבי כל מאגרי המידע – תיכף אני אתן לאמנון לענות. רק שתדעו שהם חסומים לנו. אנחנו לא יכולים להשתמש בתעודות זהות של אנשים כדי להגיע אליהם. אין לנו את זה. ותיכף יסבירו לכם את זה באופן מקצועי יותר.

לגבי חריגה – שאלו אותי כאן איזה אגפים חורגים – לא כל כך נוח לי לדבר על אגפים שחורגים, אבל אני יכולה להגיד,

גב' רחל מרום: לא אגפים, תלונות, זה שני דברים שונים.

מר שמואל לרמן: רחלי, תני לה רגע.

גב' ויוי הרשטיין: לא, לא, בסדר, זה בסדר. אני יכולה, רחלי, זה בסדר, תשאלי, אני יכולה להגיד לך שיש פניות שמתייחסות להנדסה, ל-תמ"אות למיניהם, לאישורים, לטופס 4 וכו' וכו', שהפניות האלה, ה-SLA שלהם הוא מאד מאד ארוך. אני יכולה סתם לתת לך אפילו דוגמא, בכלל לא מהכיוון הזה, של מכוניות נטושות, שהתקן הוא 90 יום. ברגע שהוא מעביר את המכונית לרחוב אחר, התקן מתחיל לפעול מהתחלה. או קיי? אז זה דוגמאות ואנחנו מטפלים בזה. אנחנו מטפלים.

גב' רחל מרום: כדי לקצר את זה?

גב' ויוי הרשטיין: לקצר את זה, כן.

גב' רחל מרום: לשנות אולי את החקיקה, חוקי עזר.

גב' ויוי הרשטיין: לקצר את זה, למרות שזה תלוי גם במשרדי הממשלה. לגבי סקרים אינטרנטיים שאנחנו עושים – שוב, אנחנו עובדים עם מאגר המידע שיש לנו. לא תמיד אנחנו יכולים להגיע לכל התושבים בסקרים האלה. אנחנו משתדלים יותר ויותר להגיע לכולם.

גב' רחל מרום: ויוי, איך הם יודעים, התושבים של שכונת הלל? הפצתם? איך הם יודעים שיש סקר?

גב' ויוי הרשטיין: היום הוצאנו, הוא מקבל את זה לנייד שלו והוא עונה.

גב' רחל מרום: לנייד שלו? או קיי.

גב' ויוי הרשטיין: כן. והוא עונה. חלוקה גיאוגרפית – דיברנו, וליעד, כמובן אתה מוזמן.

עמודים שנפלו, כל המפגעים שיש – אנחנו עושים עכשיו סקר מדרכות ובודקים את כל המפגעים האלה כדי לתת רפואה מונעת.

מר ליעד אילני: לגבי סקרים – נשאלת או נשאלה השאלה לגבי שביעות רצון מהנהלת העיר, מראש העירייה?

גב' ויוי הרשטיין: זה לא אצלנו. לא בסקרים שלנו.

מר ליעד אילני: תודה.

גב' ויוי הרשטיין: אנחנו סקרים אינטרנטיים, שאנחנו מדברים איתם, אם אתה רוצה כחול לבן או אתה רוצה לפתוח רחוב, לסגור רחוב, שדרות שחרור וכאלה. זהו. לגבי שימוש במאגרי מידע – אמנון, אתה רוצה לומר כמה מילים?

מר אמנון בוץ: רק לעניין ה'ווטס-אפ', חשוב להדגיש, כל הצטרפות של קבוצת 'ווטס-אפ' בעיר היא וולונטרית, אנחנו לא מחייבים אף אחד להצטרף, מצטרף מספר ייחודי, של טלפון ייחודי שנמצא במחלקת מדיה והיא מיועד לשימוש רק בעיתות חירום.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מה זאת אומרת, התושב צריך לאשר?

מר אמנון בוץ: כן. מאשר את המספר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני קיבלתי SMS בלי לאשר.

<u>מר אמנון בוץ:</u> לא, לא, לא, דיברתי על ה'ווטס-אפ'. ואנחנו משתמשים במערכת הזאת אך ורק בעיתות חירום, להעביר מסרים מהעירייה לקבוצות בעיקר,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> קבוצות חירום זה רק לוולונטרי?

<u>מר אמנון בוץ:</u> כן. ועדים או ועדי בניין, וזה רק להעביר מידע בזמן חירום. מעבר לזה, המכשיר סגור, נמצא בהטענה במחלקת מדיה וזהו. אין שימוש בשגרה.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> לא ברור. לא ברור. אם זה חירום – זה חירום לכולם. ואם זה לא חירום, אז,

<u>מר אמנון בוץ:</u> אז אני אומר,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> אם זה חירום, כל התושבים צריכים לדעת את זה, מה זאת אומרת?

<u>מר אמנון בוץ:</u> שולמית, אני חוזר עוד פעם על הדברים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תנו לאמנון, תנו לאמנון רגע.

<u>מר אמנון בוץ:</u> במבצע האחרון שהיה ב-2014,

<u>מר ישראל זינגר:</u> חירום לאומי.

<u>מר אמנון בוץ:</u> אנחנו, בזמן החירום, פנינו לקבוצות 'ווטס-אפ' בעיר, או של ועדי כיתות, או של ועדי בניינים, והצענו להם לצרף את המספר העירוני לקבוצה שלהם, כדי שהם יוכלו לקבל עדכון בזמן אמת על כל נושא שהעירייה רוצה להעביר בזמן חירום. כשמוגדר זמן חירום, זה הגדרה לאומית, אנחנו לא מגדירים זמן חירום על דעת עצמנו. קרי, מתי

נפתחים מקלטים? קרי, אם יש הנחיות מיוחדות מבחינת פיקוד העורף. ופה לא. זה השימוש היחידי שיש בתקופה הזאת.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז בית ספר שלא נכנס לזה, לא יודע על מצב חירום.

מר אמנון בוץ: בגדול, כן, זה וולונטרי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה לא הגיוני.

מר אמנון בוץ: זה כלי. שולמית, זה כלי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אין פה היגיון בכלל.

מר שמואל לרמן: שולמית, גם אני לא יודע מתוך 'ווטס-אפ', אז מה, אני לא שומע ברדיו?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל משהו לא ברור פה. העירייה מעורבת בחלק מקבוצות ה'ווטס-אפ'?

עו"ד רועי ברזילי: אמנון, סעיף 23/ב/א לחוק הגנת הפרטיות קובע שמסירת מידע מאת גוף ציבורי אסורה, זולת אם המידע פורסם לרבים על פי סמכות כדין. יש סמכות כדין?

מר אמנון בוץ: איפה נמסר מידע לציבור? איפה נמסר מידע?

עו"ד רועי ברזילי: גם בחירום.

מר אמנון בוץ: אני מזכיר ואומר עוד פעם, אנחנו מעבירים מידע עירוני, עירוני. אני אתן דוגמא ספציפית: מי שזוכר, שנה שעברה

בתקופת הסכינאות, היה מקרה שפורסם שברחוב הירדן רץ מחבל עם סכין, או קיי? ובאותה תקופה, באותה שעה היה שעה, שעה וחצי, של הודעות SMS שרצו בין כל הוועדים בבתי הספר באזור, שיש מחבל שמסתובב עם סכין. אחרי שאנחנו ביררנו את העובדות מול המשטרה, הוצאנו הודעה מסודרת באמצעות המערכת הזאת, וגרמנו לרגיעה מהר מאד בשטח. זו דוגמא ליישום במערכת. זהו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני לא ביקשתי את היישום, ביקשתי שתענה לי לשאלה פשוטה – איך זה מתיישב עם חוק הגנת הפרטיות?

<u>מר אמנון בוץ:</u> אין פה שום,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> זו אפליה.

<u>מר אמנון בוץ:</u> אנחנו לא מחזיקים שום מידע.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אמנון ורועי, רגע, כנראה שלא הבנת. א', בתרגולים של פיקוד העורף, העניין ייבדק עם פיקוד העורף גם משפטית. בתרגולות שעשו כל העיריות עם פיקוד העורף, אחת הבעיות העיקריות שנמסרה, כל המכלולים, זה איך המידע שעלול להשפיע, עלול או עשוי להשפיע על הרוגע של הציבור, על בהלה, על פאניקה וכך הלאה, זה איך מעבירים הודעות לתושבים. בגלל המגבלות שאכן ציינת, אז לא נמצאה דרך, אלא אם כן יש, וזה קרה בהרבה ערים, זה גם אצלנו, שכל מיני קבוצות שבעצם מתקשרות ביניהן, ועדי הורים של כיתה, של גן, יש מחר לימודים, אין, מכך זה נוצר. זאת אומרת, שאם אלה פנו,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> לא ידעתי שהעירייה נמצאת ב'ווטס-אפ' של הילדים בגן. באמת, עד היום לא ידעתי את זה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, רגע, רגע.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> למה הורה בגן צריך לקבל,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: האח הגדול פה.

עו"ד רועי ברזילי: ידיעה היסטרית על מחבל שמסתובב בירדן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, זה לא מקובל הדבר הזה.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אבל לא קיבלת, אתה מפריע לי באמצע,

עו"ד רועי ברזילי: אני גם לא קיבלתי תשובה עדיין.

מר שמואל לרמן: רק רגע, רק שנייה.

מר ישראל זינגר: שניה, חברים, רגע, רגע,

עו"ד רועי ברזילי: כי לא ראינו את זה עד עכשיו.

מר שמואל לרמן: רועי, הדיון עוד לא נגמר.

עו"ד רועי ברזילי: לא, שייתן תשובה.

מר שמואל לרמן: בסדר, אבל הדיון עוד לא הסתיים.

מר ישראל זינגר: חברים, אולי,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אם זה חשוב, יש אפליה לאלה שלא נמצאים. ואם זה לא חשוב – אז זה לא חשוב לאף אחד.

מר ישראל זינגר: יפה. יפה. ראתה העירייה, לא היחידה, אבל בהחלט עיריית רמת-גן, שאכן פנו, כדי למנוע בהלה, פנו למוקד למקומות אחרים. ואז התארגנו ועדי הורים ואמרו – או קיי, לאן לפנות כדי לקבל איזה שהוא מידע, כמו מידע, נגיד קול אוטומאטי שיכול לענות מהמוקד – מחר יש טיול או אין טיול. העניין הזה, לאור ההערה שהיתה פה, העירייה, וכך בתיאום עם פקוד העורף, נוהגים. לאור ההערה שלך, בהחלט נבדוק עם שואקה עם פיקוד העורף, כי זה בעצם הנוהג בשעת חירום, לא חדירה לפרטיות, אלא איך הדרכים למצוא קשר כשאין חשמל, אין דברים אחרים. אני אבדוק את זה אישית עם שאר ראשי הערים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ולאו דווקא פיקוד העורף.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, זה רק, שניה,

עו"ד גלעד שריר: זה שתי שאלות אבל.

מר ישראל זינגר: אני אבדוק את הנושא הזה. נמסרה פה ההודעה, נמסר פה המידע איך זה בא. זה לא דו סטרי שבאים ועושים. ברגע שיש משהו, זה כמו שיש רמקול, הרי מה היה פעם חוץ מיוני דואר? היו מתקשרים, היו עוברים,

מר אדם קניגסברגר: ישראל,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, לא סיימתי.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע,

מר ישראל זינגר: רגע, אבל לא סיימתי. היו עוברים ברחוב, גם היום כשאין חשמל, אין לפעמים דרכים, עוברים עם מגאפון ומודיעים. זה בעצם המגאפון שמודיע. לאור השאלות שכאן, אני אבדוק באמת עם פיקוד העורף. שאלה במקומה. נבדוק את ההיבטים.

עו"ד גלעד שריר: זה שני דברים. אדם, ברשותך רק שניה.

מר שמואל לרמן: רק שניה, גלעד, לא אתה קיבלת רשות וגם לא אתה.

עו"ד גלעד שריר: גם שני הדוברים לא, לדעתי.

מר שמואל לרמן: דקה. גלעד, הנושא שרועי העלה, אמר ראש העיר,

עו"ד גלעד שריר: יש שני דברים אבל.

מר שמואל לרמן: רק רגע. רועי העלה נקודה שראש העיר אמר בחוכמתו – אנחנו נבדוק את זה. אם יש כאן איזו שהיא חריגה, ייבדק על ידי היועץ המשפטי ופיקוד העורף, כי מדובר על עת חירום.

עו"ד גלעד שריר: בסדר גמור.

מר שמואל לרמן: לכן, יכול להיות שהוא טועה, לכן הוא מוכן לבדוק.

עו"ד גלעד שריר: אין לי כוונה לחזור אחרי דבריו של רועי, אל תדאג. אבל יש שני דברים ויש שתי נקודות, אולי רועי התכוון לשתיהן, אולי לא, אני לא הבנתי אותן מדבריו. האחד – אלה קבוצות ה'ווטס-אפ' ששולחים להם הודעות, שיושב במדיה, לא במדיה, שאומרת בעיני בצדק שולמית שזה מטריד אותה רק דבר אחד, לא דייק ראש העיר, לא ועדים פנו, היה פרסום עירוני במימון עיריית רמת-גן שקרא לתושבים להצטרף לקבוצות ה'ווטס-אפ'.

מר ישראל זינגר: נכון. נכון. נכון. נכון.

עו"ד גלעד שריר: אז צריך לדייק גם ב -

מר ישראל זינגר: בעקבות פניות.

עו"ד גלעד שריר: לא משנה בעקבות מי. עיריית רמת-גן מימנה.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד גלעד שריר: קמפיין פרסומי על גבי לוחות המודעות - קבוצות הורים, אנא הצטרפו. לגבי שאלה של גבי, רק לחדד, לא כלל החברים בקבוצות אישרו את חברותם, אלא מנהל קבוצה אחת הכניס 30 איש לתוך מאגר מידע עירוני. זו שאלה אחת, שהיא, כבודה במקומה מונח, היא שאלה חשובה. השאלה השניה, לא פחות חשובה בעיני, היא נושא מאגר המידע כמו שרועי דיבר, על מי שפנה, הוריד את האפליקציה של 109, ששם הוא גם נדרש למסור עוד פרטים.

מר אמנון בוץ: לזה לא עניתי עדיין.

עו"ד גלעד שריר: אני מבין.

מר אמנון בוץ: לזה לא עניתי עדיין.

עו"ד גלעד שריר: אני יודע, רק ראש העיר ענה על שני הדברים. אני אומר, זה שתי נקודות משמעותיות וצריך לוודא,

מר שמואל לרמן: אמנון עכשיו עונה.

עו"ד גלעד שריר: בסדר גמור.

מר אמנון בוץ: לגבי עניין מאגרי המידע, יש הנחיות מאד ברורות בחוק, כל מאגר מידע נרשם כפי שנדרש במשרד הפנים, לכל מאגר מידע יש מנהל מאגר המידע, והיישום במידע הוא אך ורק בחלק הרלוונטי, במערכת הרלוונטית. זאת אומרת, אין פה עניין של זליגת נתונים בשום מצב, בשום דרך. זה אך ורק לשימוש עירוני במערכת הרלוונטית.

מר שמואל לרמן: או קיי. בסדר גמור. רצית עוד משהו קטן, אדם?

מר אדם קניגסברגר: משפט אחד. זה הכול.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: המילה שימוש עירוני גם צריכה הסבר. שימוש עירוני – מה זה?

מר אמנון בוץ: אני אתן לך דוגמא. אני אדבר בדוגמאות.

מר אדם קניגסברגר: תן לי ל -

מר אמנון בוץ: אתה לא רוצה שאני אענה לה?

עו"ד גלעד שריר: אני אשאל אותך לדוגמא – האם כשראש העיר מקיים כנס בשכונת X, זה שימוש עירוני במאגר של נרשמי 109? אני מניח שהתשובה שלך היא כן, זה עונה על השאלה שלך אולי, ליעד.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: השאלה מה זה שימוש עירוני ומה הסייגים?

מר אמנון בוץ: לא יצאה הודעת SMS.

עו"ד גלעד שריר: לא שאלתי על הודעת SMS, יש הרבה מידע שאתה אוסף על תושב במאגר הזה.

מר אמנון בוץ: אני אומר, הדוגמא בהקשר הזה יכולה להיות כאשר אתה מבצע סגירה של רחוב בגלל עבודות בכביש, בגלל עבודות של התאגיד, אתה מוציא הודעות מסודרות לתושבים בחתך הרחובות הרלוונטי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רק חלק מהם יודעים את זה, כי רק חלק מהם נמצאים בקבוצות.

מר שמואל לרמן: שולמית, מה האלטרנטיבה, שאף אחד לא יידע? אני לא מצליח להבין.

מר אמנון בוץ: שולמית, את מבלבלת.

מר שמואל לרמן: הרי שמים גם פתקים בבתים.

מר אמנון בוץ: היו"ר, היא לא הבינה אותי. אני חוזר עוד פעם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אתה מדבר על המאגר.

מר אמנון בוץ: אני מדבר, כשיש לך את מערכת ה-CRM ויש כרגע הודעה שאנחנו רוצים להעביר לחתך מסוים של רחובות, מבצעים חיתוך מסודר של הפוליגון ואז מוציאים את הודעת ה-SMS. היא יכולה להיות הודעת SMS כלל עירונית, כדוגמא – שינוי בהסדרי תנועה בגלל מרוץ רמת-גן, ויכולה להיות הודעה פרטנית לשכונה או למספר רחובות. אגב, הגענו גם לרמה של בניינים, כשזה מגיע לדברים מאד מסוימים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גם כשיש מפגש תושבים. הפוליגון במערכת ה-GIS?

מר ליעד אילני: מי חתום על ההודעות האלה?

עו"ד רועי ברזילי: אמנון, מי הממונה על מאגר המידע ברמת-גן?

גב' ויוי הרשטיין: לא, סליחה, אני רוצה רק לחדד, מפגש תושבים לא פונים לתושבים. מפגש תושבים, אנחנו מפרסמים,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז איך זה מגיע?

גב' ויוי הרשטיין: אני אסביר לך איך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: איך זה מגיע ל-SMS?

גב' ויוי הרשטיין: זה לא מגיע ל-SMS.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה מגיע.

גב' ויוי הרשטיין: לא. מפגש תושבים לא.

מר שמואל לרמן: לא משם אבל. כנראה לא משם.

גב' ויוי הרשטיין: לא. לא.

מר שמואל לרמן: לא מהמידע הזה.

גב' ויוי הרשטיין: אני אגיד לך איך אנחנו מפרסמים את זה. אנחנו מפרסמים את זה באתר העירוני, אנחנו מפרסמים את זה בבאנרים. הדבר היחיד שאנחנו עושים לעיתים לפני מפגשים או אחרי או בכלל, אלה הם שיתופי ציבור, שאנחנו שואלים את התושבים ברחוב מסוים, בשכונה

מסוימת, על עניינים שמטרידים אותם. היום אנחנו שואלים את שכונת הלל. יכול להיות שמחרתיים יהיה מפגש תושבים בשכונת הלל, אז מה? אבל אני שואלת אותם,

גב' רחל מרום: איך יש לך את ה-data base אבל?

עו"ד רועי ברזילי: הם הסכימו שהמידע שלהם, הטלפונים שלהם ישמשו ל...

גב' ויוי הרשטיין: אנחנו, זה כמו כל הודעת,

עו"ד רועי ברזילי: האם התושבים, שניה רגע,

גב' ויוי הרשטיין: הבנתי. הבנתי.

עו"ד רועי ברזילי: תני לי לסיים את השאלה. אני שואל,

גב' ויוי הרשטיין: זה כמו כל הודעת SMS שאתה יכול להסיר. אתה יכול להסיר אותה.

עו"ד רועי ברזילי: אני שואל שאלה פשוטה – מי האדם, ה'פרסונה', שממונה על מאגר המידע על פי חוק הגנת הפרטיות? מי האדם?

מר אמנון בוץ: איזה מאגר? יש שלושים ומשהו מאגרים.

עו"ד רועי ברזילי: המאגר שאמרו שנאסף ונשמר במחלקת המדיה. מי האדם שממונה,

מר אמנון בוץ: אין מאגר מידע.

<u>גב' רחל מרום:</u> בוא תספר לנו מי השלושים מאגרים ואז נגיד לך מה השאלות שלנו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> מי שלושים האנשים האלה?

<u>מר אמנון בוץ:</u> אם רוצים, נביא בצורה מסודרת, נכין רשימה ונגיש אותה. אין בעיה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> עכשיו, האם, ואני שאלתי את זה קודם, כדי שמידע יכול לעבור לתושבים בתחום מסוים, הם חייבים להסכים לתת את הטלפון שלהם עבור אותו מידע. אי אפשר לקחת את הטלפון עבור מידע X ולספק להם מידע Y. אסור על פי חוק. אז עכשיו אנחנו רוצים,

<u>מר אמנון בוץ:</u> מה הכוונה?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אתה נגיד יכול להגיד להם – אני פונה אליכם בבקשה כדי לעדכן אתכם בבעיות בדרכים. ואז אתה שולח להם הודעה – אני רוצה לעשות כנס תושבים בנושא פינוי בינוי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא, רועי.

<u>גב' ויוי הרשטיין:</u> רועי, לא.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אומרים לך שלא.

<u>מר ליעד אילני:</u> הוא שואל באופן כללי, אם תושב,

<u>גב' ויוי הרשטיין:</u> אין מצב שאנחנו שולחים SMS לתושבים על כנס תושבים.

עו"ד רועי ברזילי: לא שאלתי על כנס תושבים.

מר ליעד אילני: שאלה אחרת – מי חתום בהודעה הזאת למטה? האם היו מצבים ב-3 השנים האחרונות,

גב' ויוי הרשטיין: תשתית, דרכים, תלוי למה אתה שולח.

מר ליעד אילני: לי זכורה הודעה,

גב' ויוי הרשטיין: אפשר על החניה.

מר ליעד אילני: לי זכורה הודעה, אם אני לא הוזה, ערב יום העצמאות, ראש העיר היה חתום, שהוא מזמין את תושבי העיר לחגוג בבימות יום העצמאות. הוא היה חתום בהודעות למטה.

עו"ד רועי ברזילי: עכשיו, למה הלכת אחורה?

גב' ויוי הרשטיין: לא, לא הלכתי אחורה.

עו"ד רועי ברזילי: איפה המידע הזה? איפה המידע הזה נעצר?

מר אמנון בוץ: רועי, איפה הבעיה?

מר שמואל לרמן: רועי, אבל יש הגבלת זמן.

מר משה רווח: רועי, מה זה, דיון משפטי?

עו"ד רועי ברזילי: לא, זה לא דיון משפטי.

<u>מר משה רווח:</u> לא, אני לא מבין. מה, אתה לא רוצה את טובת התושבים? כשיש בעיה ברחוב, אתה לא רוצה לדעת מזה?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני חרד לפרטיות שלהם גם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רווח ורועי.

(מדברים/צועקים ביחד)

<u>מר שמואל לרמן:</u> סגרתי לכולכם את המיקרופון, זו הדרך הכי טובה. רועי, רק דקה. רבותי, אתם צריכים משהו להבין, לכל אחד היה את הזמן שלו. אי אפשר להתחיל סבב שני, שבו כל אחד יתחיל עכשיו עוד 5 דקות.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> יש אבל דברים חדשים, מה לעשות?

<u>מר שמואל לרמן:</u> אבל הדיון יש לו סופיות. כתוב בפקודת העיריות לכל אחד X זמן. לא כתוב שאם יש משהו חדש בנושא עוד 5 דקות. אם היה – היה כתוב. אבל יש סופיות גם לדיון. אלי, דקה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז בוא רק נסכם את התשובה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אבל סיכמנו. שניה, רועי, תן לי דקה. אני ניתקתי, אז תקשיב לי דקה, אני אפתח לך גם, דקה אחת, אני אפתח לך, אבל תקשיב לי דקה. כל אחד מהחברים פה, שאלתי מי רוצה, קיבל את הזמן שלו במלואו. לא יכול להיות מצב, אנחנו עדיין בסעיף 1. זה לא שנפתח סעיף חדש ולכל אחד יש 5 דקות נוספות, אנחנו עדיין בסעיף 1, כל אחד יש לו את ה-5 דקות שלו. לא יכול להיות מצב שכל אחד אומר – תשמע, את ה-5 דקות שלי אני סיימתי, עכשיו אני לוקח עוד 5 דקות. אני אתן לך תיכף את המיקרופון, אני אפתח לך, אל תדאג. אני אפתח לך. אני

פתחתי. פתחתי לכולם. תקשיבו, רבותי, לכל אחד יש 5 דקות – ניצלתם אותם. אתם לא יכולים לבוא ולהגיד – התגלה לי משהו חדש, עכשיו אני בסעיף הזה רוצה 10 דקות. זה לא עובד.

מר אדם קניגסברגר: לא רוצים. רוצים הערה.

מר שמואל לרמן: אבל זה כל אחד יש לו את אותו דיון, אבל הוא לא נגמר.

עו"ד רועי ברזילי: לגבי כל פעם שאני מדבר, אני מבקש שאם לא ניצלתי את הזמן, תמיד יישארו לי 2 דקות לסוף, בסדר? איפה כתוב בפקודת העיריות שאני חייב לנצל את כל ה-5 דקות שלי ישר בפעם אחת?

מר שמואל לרמן: לא כתוב, אבל,

עו"ד רועי ברזילי: אני מנצל אותם בשני חלקים.

מר ישראל זינגר: רק שניה, ברשותך היו"ר, רועי, מכיוון שיש דיון,

עו"ד רועי ברזילי: אלא אם תגיד לי אחרת.

מר ישראל זינגר: תירגע. יש באמת, א', חשוב ש- זה טוב שהנושא מעורר התעניינות ואני חושב שאם כך אז יש עוד דברים שצריך לחשוב. בהחלט נשאלו פה שאלות שבהחלט צריך להכין ולמצוא ולהביא מידע נוסף לאנשים. בהחלט זה חשוב ביותר. בהחלט.

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה. עכשיו, התשובה של אמנון נורא הפתיעה אותי, שיש 30 מאגרי מידע, שיכול להיות שהם נאספו בניגוד לחוק הגנת הפרטיות. והיות ועל פי החוק, על כל מאגר מידע חייב להיות ממונה מידע,

מר ישראל זינגר: אבל הוא ענה לך שתקבל את הפיתרונות,

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה. אז אנחנו נשמח לקבל את זה.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. הוא מסכים.

מר ישראל זינגר: כל הדברים שהשאלות הן תקניות – תקבלו תשובות, איך אמרו, על פי התקן.

מר שמואל לרמן: רועי, מקובל עליך? אמנון ייתן לך תשובה. גמרנו. זהו.

עו"ד רועי ברזילי: זו לא תשובה פרטית שלי. נראה לי שזו התשובה שכולם רוצים לשמוע.

מר שמואל לרמן: ראש העיר ענה עבור אמנון, שהמידע שיש, מי שומר על מאגרי המידע, את השמות של כל ה-30 או כמה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא יעביר לנו את הרשימה הזאת.

מר שמואל לרמן: יעביר בצורה מסודרת.

מר ליעד אילני: בקשה קטנה, לא לעכשיו, אני לא רוצה עכשיו תשובה. יכול להיות שאני חושד בכשרים, לגבי הדוגמא שנתתי על הזמנה אישית מראש העירייה לטלפונים ניידים להגיע לחגוג בבימות יום העצמאות. יכול להיות שזה תקין מבחינה משפטית, אני אשמח לקבל, כהרגלך, תוך שבועיים אתה מבטיח לנו תשובות, תשובה מהיועץ המשפטי לעירייה. יכול להיות שזה תקין משפטית ואני סתם מחמיר.

מר שמואל לרמן: אמנון התייחס לעניין הזה. בסדר גמור. אדם, רצית משהו בבקשה?

מר ליעד אילני: אני מבקש מהיועמ"ש לעירייה. יש יועמ"ש אחד.

עו"ד גלעד שריר: קיבלת פעם תשובות תוך שבועיים?

מר ליעד אילני: כן. כן.

מר אדם קניגסברגר: ראשית, אני רוצה להודות לגלעד, שהוא הוציא את ראש העיר מהבוץ, משום שהוא אמר את האמת, שהודיעו לשכונות, הודיעו לאנשים. קודם התפתלו פה ולא ידעו מאיפה זה הגיע.

מר ישראל זינגר: איזה בוץ? איזה בוץ, אדם? איזה בוץ?

מר אדם קניגסברגר: אתה התחלת לספר לנו,

מר ישראל זינגר: אתה יודע מה, אדם, דבר בשם עצמך.

מר אדם קניגסברגר: תן לי לדבר בזמני. אני עכשיו מדבר. סליחה, אני הפרעתי לך?

מר ישראל זינגר: על הבוץ תדבר אתה.

מר אדם קניגסברגר: אני אדבר על מה שאני רוצה ואתה תיתן לי לדבר.

מר ישראל זינגר: אתה תדבר על הבוץ.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, סליחה, אתה אמרת שפנו אליכם וכך הלאה.

מר שמואל לרמן: אדם, בבקשה, דבר, דבר, דבר.

מר ישראל זינגר: אדם, אל תגיד ציבורי, דבר על הבוץ.

מר אדם קניגסברגר: זו חוצפה שהוא מפריע.

מר ישראל זינגר: דבר בבוץ על הבוץ.

מר אדם קניגסברגר: לא, סליחה, מותר לי להגיד משהו?

מר ישראל זינגר: על הבוץ, נכון, בבוץ.

מר שמואל לרמן: בסדר, 100%. די. ישראל, די.

מר אדם קניגסברגר: זינגר, סליחה, אל תתחיל איתי, כי אני היום אעשה לך בית ספר.

מר שמואל לרמן: לא, אל תעשה לאף אחד בית ספר. בית ספר היה קודם.

מר ישראל זינגר: אתה?

מר אדם קניגסברגר: כן. כן.

מר שמואל לרמן: אדם, עזוב.

מר ישראל זינגר: אני אעשה לך אוניברסיטה.

מר שמואל לרמן: לא צריך. 'יאללה', תאמין לי, זה לא ייאמן, די לשניכם. די. אדם, דבר, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אני מצפה מראש העיר שידבר פה לעניין.

מר שמואל לרמן: הוא מדבר לעניין תמיד.

מר ישראל זינגר: אתה מדבר על בוץ ואני לעניין.

מר אדם קניגסברגר: היה לו מזל, אני לא מפריע לך כשאתה מדבר,

מר שמואל לרמן: די. דבר.

מר אדם קניגסברגר: היה לו מזל שגלעד נמצא פה. מה שאני חושב, שהדבר הכי חשוב בכל העניין הזה, ועכשיו זה לעניין, זה העניין של השקיפות. לא יכול להיות שיהיו דברים מוסתרים מאיתנו, מחברי המועצה, שמתגלים תוך כדי המועצה. ההצעה של רועי מוצדקת, היועץ המשפטי מר שואקה צריך לבדוק את כל העניין מבחינה משפטית. ולאדון רווח, רווח, תקשיב לי, זה שאתה,

מר משה רווח: כולי אוזן.

מר אדם קניגסברגר: תקשיב, תקשיב לי.

מר משה רווח: אדון אדם.

מר אדם קניגסברגר: זה שאתה, סליחה,

מר שמואל לרמן: אדם, פשוט פחות התלהבות יהיה יותר טוב.

מר אדם קניגסברגר: זה שאתה נאיבי כרגע ואומר – מה זה משנה? כשאתה תלך בראש רשימת הליכוד ומישהו יהיה לו את כל מאגרי המידע, אתה תצעק.

מר שמואל לרמן: בסדר גמור.

מר משה רווח: א', מאגרי הליכוד ישנם ונמצאים, וגם אצל חבר שלך, אגב. זה אחד. שתיים – אני רוצה להבהיר – רועי נכנס לעניין אישי ואני רציתי להציל אותו מעצמו. זה הכול. אמרתי, יש יועצים משפטיים, שישאל את היועצים המשפטיים.

עו"ד רועי ברזילי: איזה עניין אישי? איזה עניין אישי?

גב' רחל מרום: הוא אמר לא משפטי.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אבל מה זה עניין אישי? לא אמרתי שום עניין אישי.

מר משה רווח: המטרה היא, בסוף כולנו פה יושבים לעשות לתושבים יותר טוב.

גב' רחל מרום: ובצורה חוקית.

מר משה רווח: הכול בצורה חוקית.

גב' רחל מרום: לא, מאגרי מידע זה דבר שצריך ...

(מדברים ביחד)

<u>מר משה רווח:</u> יש יועצים משפטיים, תשאלו את היועצים המשפטיים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ליעד, אדם, רחלי, תהיה תשובה מוסמכת.

<u>מר משה רווח:</u> ראש העיר אמר – אנחנו נבדוק וניתן לכם תשובה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רבותי, די. מאגרי המידע יטופלו, תקבלו תשובה. אמנון, אתה לוקח עליך את האחריות לטפל בנושא של מאגרי המידע.

ויוי, יש לי בקשה, שלום טוען שמשהו לא ענית לו, יכול להיות שדיגלת. תעשי לי טובה, אחרי זה תשלימי לו מה שהוא צריך. יש לי בקשה, בסדר? יופי. תשלימי לשלום מה שהוא צריך בבקשה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא עכשיו.

סדר היום:

1. התנהלות חברי מועצת העיר אל מול עובדי העירייה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> סדר יום – סעיף 1 – התנהלות חברי מועצת העיר אל מול עובדי העירייה. ראש העיר רוצה להתחיל בדיון ולאחר מכן לכל אחד מכם יש את הזמן שלו. בבקשה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לאחרונה, לא רק לאחרונה, אירעו לא מעט מקרים של שיחות לא ראויות, אני משתדל להשתמש במילים הללו, בין נבחרי ציבור לעובדי עירייה. על מנת לא להגיע למצב של חציית קווים אדומים באופן ההתנהלות, ההדברות וכך הלאה, אני בעצם ביקשתי שנקיים דיון מיוחד ונגבש פיתרון מקיף לנושא. אז אני מציע שנשמע את כל

מי שרוצה ולאחר מכן נציע הצעה בנושא הזה. כי אני חושב, אני רוצה לחשוב שהמטרה של כולם היא בסיכומו של דבר שגם פה וגם אם יש ויכוחים ענייניים עם או בין חברי מועצה או עם עובדי עירייה, שיתנהלו בטון הראוי, בכבוד הראוי ותוצאות כפי שתהיינה. בבקשה.

מר שמואל לרמן: בבקשה. אדם, אתה רוצה להתחיל אני יודע.

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר אלי מוסרי: שיגיד מה ההצעה.

מר שמואל לרמן: הוא בטח יגבש אותה אחרי שהשיח פה יתנהל, נכון ראש העיר?

מר ישראל זינגר: אין לי בעיה לומר, כי זה משהו שאני חושב, אין לי בעיה לומר מה,

מר שמואל לרמן: אתה לא חייב. אתה יכול לאחר מכן, בעקבות השיח.

מר ישראל זינגר: זה לא סודי.

מר שמואל לרמן: לא, אולי בעקבות השיח תרצה לשנות. מה שתרצה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, אלי אולי צודק, שייידעו למה להתייחס, כי אני חושב שזה משהו בשביל להשכין שלום. ההצעה שלי, ותוך כדי הדיון היא יכולה להשתנות, זה להקים,

מר שמואל לרמן: אגב, ההצעה לא מחייבת. אפשר לשנות אותה, ראש העיר יכול לשנות אותה.

מר ישראל זינגר: מנחם, א', יכול להיות שאתה צודק טאקטית, אבל מכיוון שאני לא רואה פה,

עו"ד דוד מנחם: שכל אחד יגיד מה שמעיק עליו ואחרי כן.

מר שמואל לרמן: רבותי, בבקשה שקט. ראש העיר, בבקשה.

מר ישראל זינגר: ברצוני להציע, ולא למספרים הנכונים, אבל רוח הדברים, ואז אולי באמת זה ימנע, כמו שאמרת אולי, שיעלו אותן הצעות וכך הלאה, אותה גברת בשינוי אדרת. ההצעה שלי היא ברוח הדברים הבאים: להקים ועדה, ואני מציע 5 חברים – נציג קואליציה, נציג אופוזיציה, מנכ"ל, נציג אגף משאבי אנוש ויו"ר ארגון העובדים – כך נראה לי שכללתי לדעתי את כל הנציגים של הגופים ששייכים לדעתי, לגיבוש אמנה וכללי אתיקה והתנהגות בין נבחרי ציבור ועובדי עירייה. תודה.

מר שמואל לרמן: יופי. בבקשה, אדם אתה ראשון. יש לך עוד, פרט לדקות שלך, לאור מכתבים שקיבלתי,

מר אדם קניגסברגר: עוד 15 דקות.

מר שמואל לרמן: של שלום, שולמית ורחלי. בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: ראשית, אתם בזמנו ביקשתם שאנחנו גם נפרט את הצעות ההחלטה. כשאתם מקיימים ישיבה שלא מן המניין, הייתם צריכים לפרט מה ההצעה שלכם. אולי אלי אמר את זה קודם, אבל זה לא נעשה, ואנחנו,

מר שמואל לרמן: קיבלתי.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה. ואנחנו הכנו נאומים לא בהתאם להצעה, אלא נאומים אופוזיציוניים.

מר שמואל לרמן: אני מסכים, אגב, יכול להיות שזה רעיון טוב.

מר אדם קניגסברגר: עכשיו, ברשותכם, הוא יצא,

??? [1:10:44] מי יצא?

מר אדם קניגסברגר: מר זינגר.

מר שמואל לרמן: בסדר, מותר לו גם.

מר אדם קניגסברגר: לא, כי אני פונה אליו.

מר שמואל לרמן: אתה יכול לדלג.

מר אדם קניגסברגר: ההחלטה שלך (למר זינגר) לקיים ישיבה שלא מן המניין כדי למנוע מהאופוזיציה את זכותה לקיים ולהעלות הצעות החלטה, היא אולי חוקית, אבל נבזית. היא מאשרת שאתה משקיע את זמנך בהתחכמויות, שאחשוף את חלקן הערב. בכל פעם שאתה עושה עוול, אתה אומר שזה החוק. לידיעתך, יש אבחנה בין חוק לצדק. וכאשר החוק עושה עוול למיעוט, צריכה המערכת המשפטית לצמצם את העוול שנגרם. ואצלנו זה הפוך. רבותינו אמרו – לא חרבה ירושלים אלא שדנו בה דין תורה. כלומר, פעלו רק לפי הדין ולא לפנים משורת הדין. מה שאתה עושה,

עו"ד דוד מנחם: מה כתוב בדין תורה? כתוב משהו אחר, אבל לא משנה, תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אני מבקש שתלמד אותי, תגיד לי מה כתוב.

מר שמואל לרמן: אחר כך. אחר כך.

מר אדם קניגסברגר: לא בעתיד. עכשיו.

עו"ד דוד מנחם: התכוונת להגיד שעמדו על הדין ולא לפנים משורת הדין. ולא על דין תורה. יש הבדל בין דין תורה לבין לעמוד על הדין.

מר אדם קניגסברגר: יפה. תודה. מה שאתה עושה זה מקרה מובהק של התרחקות החוק מן הצדק. זה ניצול כוח הרוב באופן בוטה ושיטתי, של קיפוח האופוזיציה בתרגילים מעין חוקיים. כבר הפסקתי לצפות ממך להיות דמוקרט. או שתנהג בהגינות או בשקיפות. וכאשר אתה אומר שאתה נוהג על פי החוק, אני מקבל פריחה. אדם שחשוד במרמה כמוך, אל יצפה שהסובבים אותו יאמינו לו ויעזרו לו. ולכן כולם חותרים תחתיך ומצפים שתשחרר אותנו מנוכחותך. האחריות העיקרית להתנהגות הלא ראויה במועצת העיר, היא בראש וראשונה שלך. למשל, לא לאשר את בקשתנו לקיים ישיבה שלא מן המניין בתחילת אוגוסט, לפני יציאת העירייה לחופשה שנתית, בטענה שיש נוהג שלא מקיימים ישיבות בתחילת אוגוסט, היא לא חוקית ולא מופיעה בדיני העיריות. מי שטען שההצעות אינן דחופות, ממוחזרות ולא הוגשו בתום לב, היה המנכ"ל. לכן ביקרתי במקרה זה, והכוונה היא למנכ"ל שהוא עובד הציבור הבכיר ביותר, המטיל ספק בתום הלב של חברי האופוזיציה. אבל האחריות נופלת על ראש העיר.

ביקורת כלפי עובדי עירייה בכירים ובוודאי סטטוטוריים היא לגיטימית, משום שהחלטותיהם משפיעות על תושבי העיר ואנו נבחרנו לייצגם. ביקורתי כנגד היועץ המשפטי של העירייה, המשתף פעולה לכאורה עם מר זינגר, כדי למצוא כל פרצה כדי למנוע מאיתנו לקיים את הישיבות שלא מן המניין, בטענות פרוצדוראליות ואחרות, היא לגיטימית. כמו כן, ביקורתי בנושא שבו הוא נדרש לשוות לנגד עיניו את אינטרס הציבור, כמו פומביות הדיונים, גם היא לגיטימית. מי שמלין עלינו, שאנו פוגעים בעובדי העירייה, שייטול קורה מבין עיניו. מי שמתנכל לסגנית מהנדסת העיר, הגב' סיגל חורש, על שחשפה שחיתויות באגף ההנדסה, הם בעיקר ראש העיר, סגניתו ומהנדסת העיר. ועל כך אומר מבקר המדינה בהחלטתו לתת לסיגל צו הגנה קבוע, אני מצטט:

הואיל ושוכנעתי שזימונה של אינג' סיגל חורש לשימוע לקראת פיטורין בא בתגובה לחשיפת מעשי שחיתות על ידה, לפיכך אני מצווה בתוקף סמכותי וכו', כי יופסקו ההליכים שבהם החלה לנקוט העירייה לפיטוריה וכי היא תמשיך למלא את תפקידה כסגנית מהנדסת העיר, אלא אם תימצא לה משרה ראויה להנחת דעתי באופן שמעמדה, תנאי עבודתה וזכויותיה לא ייפגעו. כמו כן, העירייה, העומד בראשה והממונים על המתלוננות, יימנעו מכל מעשה או מחדל שיש בהם כדי לפגוע בתפקידה, במעמדה, בזכויותיה, בסמכויותיה ובתנאי עבודתה. ומכל התנכלות, מר זינגר, מכל התנכלות אחרת. ובכלל זה, יימנעו מיצירת סביבת עבודה עוינת כלפיה.

כדי להבין על מה מבוססת דרישת המבקר, אצטט מדבריו:

בירור התלונה העלה כי העירייה והממונים על המתלוננת ובכלל זה מהנדסת העירייה, תרמו אף הם תרומה משמעותית למערכת יחסי העבודה העכורה, הן בהעלאת טענות סרק, שלא הצדיקו כלל את פיטוריה של המתלוננת; הן באיסוף שיטתי של חומרים כלפיה; והן בפעולה שנקטה מהנדסת העיר כלפי אביה של המתלוננת, שאין להם קשר לעירייה. עוד יצוין בהקשר זה, כי חומרים ממצלמות האבטחה בעירייה, שהיו בחזקתה הבלעדית של העירייה, מצאו את דרכם ופורסמו על ידי צדדים שלישיים ברשתות חברתיות, תוך הכפשתה של המתלוננת. פעולות אלה של העירייה ראויות לכל גינוי.

ראויות לכל גינוי. יותר מזה, מר זינגר, אתה הבטחת שאתה תבדוק את הנושא – לא נבדק עד היום איך זה דלף. ואתם מדברים על שמירת מאגרי מידע.

בירור התלונה העלה כי לא רק שהעירייה לא הקפידה על שמירת זכויותיה של המתלוננת כאדם וכעובד, אלא שהיא פעלה נגדה במישורים שונים באופן שפגע בה ובמשפחתה בצורה קשה. מהו ההסבר שנותן מבקר המדינה להתנכלות של מהנדסת העיר לסגניתה? ואני חוזר על המילה – להתנכלות. המהנדסת ידעה או למצער חשדה כי סיגל העבירה חומרים למשטרה כנגד מי ששימש מנהל מחלקת הפיקוח על הבנייה, שנעצר יחד עם ראש העיר. העירייה טענה – בין מהנדסת העירייה ובין מי ששימש מנהל הפיקוח היו יחסי עבודה בלבד. ובנסיבות אלה, אין זה סביר כי מהנדסת העירייה תתנכל למתלוננת עקב כך שחשפה מעשי שחיתות לכאורה שנעשו על ידה. אולם, כפי שצוין בהודעת הנציבות, הבירור העלה כי בין מהנדסת העירייה למי ששימש מנהל הפיקוח היו יחסים שחרגו מיחסי עבודה גרידא. זה ציטוט מדברי המבקר.

רבותי, גם אני הופתעתי, ולא הצלחתי להבין מדוע מהנדסת העיר, בישיבת ועדת הביקורת, דני, תקשיב טוב, בישיבת ועדת הביקורת התייצבה

כלביאה כדי להגן על מנהל הפיקוח שכשל בתפקידו. ברשותכם, משהו אישי.

כבר 3 שנים אני מנסה לנקות את אורוות העירייה. נותרו לי פחות משנתיים להקדיש לעניין זה, שבו אני מוצא משמעות להשקעה הרבה שלי. זו שליחות שנטלתי על עצמי ואני רואה בה חשיבות עליונה. וכאשר אני רואה ראש עיר או נבחר ציבור בכיר זחוח, מגחך, אני יוצא מכלי. כי אני מתייחס לתפקידי ברצינות. כל מי שחושב שאני נלחם בטחנות רוח יתפכח בקרוב, כי האמת והצדק סופם להופיע, בדיוק כמו במקרה של סיגל חורש. לדאבוני ולעניות דעתי, שומרי הסף אינם ממלאים את תפקידם באמונה ונחישות מספקת. עצם העובדה שאינם עומדים על המשמר, אולי מתוך חשש לתפקידם, ואינם מעבירים לחקירת משטרה נושאים החשודים בשחיתות, מאפשרת את המשכם. אסור לפחד, זה תפקידם. טחנות הצדק טוחנות לאט ומאפשרות למחנך הדגול (במירכאות), החשוד במרמה והפרת אמונים, להמשיך לחטוא. והיום הוא מעז להטיף לנו מוסר, שאנחנו פוגעים בעובדי ציבור. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> טוב. תודה. מי הבא? כן, בבקשה ליעד.

<u>מר ליעד אילני:</u> תודה רבה. קודם כל, אני רוצה לומר, לא תכננתי, אבל אני ככה מסתכל פה באולם על כל מיני תגובות וחיוכים ומצמוצים. אני רוצה להזכיר, חברים, מדובר ביוסף שפירא, הוא שופט בדימוס, מבקר המדינה של מדינת ישראל, שהוא לא פוליטיקאי, הוא לא היה לא ברשימה של כרמל שאמה בבחירות האחרונות, לא ברשימה שלי, לא של גלעד שריר. אני מציע להתייחס קצת יותר ברצינות ובכבוד, גם אם לא מסכימים, להחלטה שהיא מעין פסיקה של מבקר מדינת ישראל. או קיי? זה לא תכננתי, אבל יש לי רושם ככה כאילו, אני רגיל שאדם מדבר או אני או דני, אז יש ככה גיחוכים. וזה בסדר, כי זה פוליטיקה. הוא, אין לו צד. אני מבטיח לכם, אף אחד לא קנה אותו, אף אחד לא שיחד אותו. אז שווה קצת לקחת את הדברים בצורה יותר הגונה, כלפיו, לא כלפינו. הוא פשוט עשה משהו במדינת ישראל.

אני רוצה לומר, אני לא יודע מה הוועדה הנכבדת תחליט, אבל יש לי הצעה פשוטה, מר זינגר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הוועדה שהצעתי אתה מתכוון.

מר ליעד אילני: הוועדה שהצעת, כן, אני לא יודע מה יהיו החלטותיה.

מר ישראל זינגר: גם אני לא יודע.

מר ליעד אילני: בסדר. אז אני כבר נותן לה הצעה מאד פשוטה, ואני חושב שאמרתי את זה לא פעם אחת ולא פעמיים בישיבות המועצה. אם יש עובד עירייה שעוסק בפוליטיקה ומתכנן מהלכים פוליטיים נגד נבחרי ציבור, ו-אני יודע? מקלל נבחרי ציבור, מאיים על נבחרי ציבור, אז שלא יצפה, שלא תצפו אתם שנבחרי הציבור יילכו כצאן לטבח. אם יש עובד עירייה שעוסק בפוליטיקה, ואני לא אומר פה שמות, מר זינגר, כדי לא להביך אף אחד, אבל יכולתי להביא, יכולתי להביא פרוטוקולים של ישיבות מועצה בתקופות שאתה ישבת בספסל האחורי במשך 10 שנים, יכולתי להביא קטעי עיתונות, בהם אתה הלנת על מעורבות של עובדי עירייה בהליכים פוליטיים. אני מזכיר לך שגם העובדים הקרובים ביותר אליך, אלה שאתה בחרת במשרת אמון שמותר לך על פי חוק, אמרו דברים מזעזעים, חלקם פורסמו באתרי תקשורת כאלה ואחרים. לכן, לפני שבאים, אנחנו מוכנים לקחת על עצמנו כל כלל, אבל אני מבטיח לכם, היות ולנו אין עובדים, יש לנו מזכירה אחת שהיא גם לא שלנו, אני לא שמעתי אף פעם את המזכירה שמסייעת לנו מדברת כנגד מי מנבחרי הציבור, אז ראוי שהעובדים שלכם, עובדי העירייה, שהם במקרה הזה משרתים אתכם, ראוי שעובדי העירייה שמשרתים אתכם יידעו גם הם את מקומם. ואתה יודע מה, מר זינגר, לפחות, אם יש עובדי עירייה, אני לא מדבר איתך על עובד עירייה שמקלל, על עובד עירייה שמאיים, אבל אם יש לפחות עובד שהוא לא מקלל ולא מאיין, אבל הוא עוסק בפוליטיקה, הוא האשף הפוליטי, אל תצפה שנבחרי ציבור לא ידברו על מהלכים שהוא מעורב בהם, שהם כל כולם פוליטיקה. אני רוצה לומר בנגיעה קטנה, שיש כן החלטות של מי שאמורים להיות שומרי הסף של העירייה, שלא מקובלות עלינו, נבחרי הציבור. ולא רק זכותנו, חובתנו לבוא ולבקר, כמובן בשפה יפה, מעולם לא גידפנו, מעולם לא איימנו, אבל לתת ביקורת, יש לך דוגמאות?

מר ישראל זינגר: לא אתה אולי.

מר ליעד אילני: לא משנה. אם יש לך מאחרים – נשמח לשמוע. אני בטוח.

מר ישראל זינגר: לא, לא, אבל דבר בשם עצמך.

מר ליעד אילני: אם אנחנו יודעים שיש מקרים בעיר הזו של עבירות על החוק, ששומרי הסף, גם כשהם מקבלים תלונות מחליטים שלא להתערב בהן, אז זכותנו וחובתנו לבקר אותם. תודה.

מר שמואל לרמן: יופי. מי עכשיו ביקש, רועי?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: גם אני רוצה לדבר.

עו"ד רועי ברזילי: את רוצה? דברי. דווקא אני אשמח שתדברי לפני.

מר שמואל לרמן: אביבית, בבקשה. אביבית, רועי, גלעד, אלי. משהו כזה, נכון?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: טוב, נתחיל בסיגל, שזה מאד יפה שאתם מגנים עליה וזה בסדר,

מר דני גולדשטיין: לא, לא, לא, מבקר המדינה מגן עליה. השופט בדימוס מגן עליה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא הפרעתי לכם, דני, לא הפרעתי, וזה בסדר. אמרתי, מברכת.

מר דני גולדשטיין: לא אנחנו מגנים עליה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה בסדר גמור מבחינתי, זה בסדר גמור. אבל יש כאן גם עוד עובדים. יש עוד עובדים חוץ מסיגל, שאליהם אתם לא תמיד מדברים בכבוד, וקוראים להם גם פקידים. והפקידים האלה, או קיי, שיושבים כאן, פקידים במירכאות, הם עם ניסיון של גם 25 שנים בתחום הניהול. אז בואו, אתם רוצים פה שנפתח גם שיח יפה, ואני מדברת גם על עצמי, בסדר? על כולנו, אתם גם לא יכולים, אנחנו לא יכולים לבוא ולדבר לעובדי עירייה איך שבא לנו לדבר. גם אנחנו צריכים לדבר אליהם בכבוד, גם אם הם לא מייצגים בדיוק את האג'נדה של כל אחד ואחד מאיתנו. כי הם אנשים עם ניסיון, אנשים שיש להם פה רקע יותר מאשר לי, בסדר? אני יותר בין הצעירים פה, יותר מאשר לי ולכל אחד מכם. אז בואו נכבד גם את מי שיושב, שהוא פקיד בכיר, בסדר? ולא נקרא לו כל הזמן פקיד, כי גם פקיד, לא שזה איזה שהוא עלבון, אבל המטרה היא להעליב. היא לא באה לשמח.

מר ליעד אילני: המטרה היא לא להעליב.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, יש להם, אתה רוצה להגדיר את התפקיד שלו? אז יש מנכ"ל עירייה, יש סמנכ"ל, יש מנהל מחלקה. לא צריך לבוא ולהעליב, ואתם יודעים בדיוק,

מר שמואל לרמן: רועי, די.

עו"ד גלעד שריר: רועי יושב בשקט.

מר ליעד אילני: ... ראש הממשלה קוראים פקיד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אז אני אומרת ככה,

מר ישראל זינגר: אבל כשמישהו קורא למישהו פקידון, זה מעליב.

מר שמואל לרמן: רועי, די, די.

עו"ד גלעד שריר: זה ליעד.

מר שמואל לרמן: סליחה, סליחה, אני מתנצל, זה ליעד. סליחה, רועי, סליחה. סליחה, לא התכוונתי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לרמן, אתה מפריע. הדיון הזה הוא לא ספציפי למשהו.

מר שמואל לרמן: דברו, די, מספיק. ראש העיר, די. ליעד, די.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הדיון הזה הוא לא ספציפי למה שנאמר עכשיו, אלא מה שנאמר כל הזמן וגם במקרה ברגעים של זעם. בואו נכבד גם את עובדי העירייה, כי יש להם גם את הניסיון ולא צריך להעליב אותם, גם אם הם לא רק סיגל חורש, יש עוד עובדים. זהו.

מר שמואל לרמן: יופי. תודה, אביבית. רועי.

עו"ד רועי ברזילי: דיברנו על, בדיוק התחלנו את הישיבה הזאת בסיפור על השירות הטוב והשיפור בשירות וכל הנושא הזה, המענה לאזרח והכול, ולחשוב שבזמן שאנחנו מדברים על זה אנחנו כאילו לא מתייחסים לעובדה שיושבים עובדי עירייה שמסיימים את המשמרת שלהם בניקיון והכול, ויושבים ומוציאים דברי שטנה ורעלה על עובדי עירייה אחרים, על חברי הנהלה. באיזה ארגון, פרטי או ציבורי, אפשר לתת לדבר כזה יד? ושעובד עירייה מאחל מוות לחבר הנהלה או לחבר מועצה?

מר דני גולדשטיין: נבחר ציבור.

עו"ד רועי ברזילי: או נבחר ציבור. ובכלל ניתן להשאיר את זה בכלל באוויר, באיזו שהיא שאלה, באיזו שהיא עצומה, אמנה? זה בכלל לא צריך להישאר בקטגוריה הזאת. כזה בן אדם, אם אנחנו מדברים על תודעת שירות, הוא הרס לנו באחת את כל 100 הפניות שטיפלנו בהן יפה. זה בן

אדם ששופך עלינו חומצה ורפש בצורה יום יומית. וכשאני אומר עלינו, אני מדבר על עצמי. אני מצביע עם 4 אצבעות על עצמי ואני מצביע עם אצבע אחת על כולם. כי זה עכשיו אני ומחר מישהו אחר. ובעבור מה כל זה קרה? בעבור מה, אתם יודעים? אז אני אספר לכם את הסיפור.

יום אחד, ביום השואה האחרון, אתם יודעים, במכללת רמת גן ברחוב פנחס שם, לומדים סטודנטים ערבים. יצא מקרה ורצה עזרא לשפץ את בית ספר שלום והיה צריך לשים שם ילדים מבית ספר שלום שילמדו. בית ספר שלום מורכב הרבה מאד מילדים, בניהם של בני ישיבת ההסדר, והם מגיעים ונוצרים עימותים קבועים בין בני המקום, זאת אומרת, בין לומדי המכללה, תלמידי המכללה ובין אותם ילדים. ערב יום השואה התגבר הסיפור הזה ורכבים של הסטודנטים הערבים הותקפו – בעיטות, חלק מהחבר'ה האלה ספגו נאצות, בעיטות לרכב, אבנים. ואני בסך הכול באתי והתבטאתי בעניין הזה, כמה זה חמור ברמה הציבורית. כתוצאה מזה, היה עובד עירייה שאיחל לי מוות. זאת אומרת, בסופו של יום. מילא, תקופה ארוכה שאני שייך ל'בצלם' ואני שייך לשמאל הקיצוני והרדיקאלי, וכל זה לא אכפת לי. אבל כשבן אדם כזה מאחל לנו מוות? ואני אומר ואני חוזר על זה, זה או שהוא איבד את הראש או שאנחנו איבדנו את הראש אם לא עשינו כלום בדבר הזה.

אז מעבר לאמנה ומעבר לשטויות האלה, עם כל הכבוד לסיפור הזה ואולי צריך את זה, היום הבן אדם הזה לא צריך להיות פה. ואני לא צריך לשכנע אף אחד כדי להסכים איתי בעניין הזה. חבל שראש העיר יצא.

עכשיו, לתוך אותו מארג של עובדי עירייה שמתבטאים נגד נבחרי ציבור, אני לא חושב שאנחנו יכולים להוציא את נותני השירות. לא כאלה שהם עובדי עירייה ומקבלים שכר, אלא כאלה שזכו במכרזים של העירייה והם חייבים בחובת נאמנות כלפי העירייה, או לפחות איזו שהיא חובת נימוס כלפי אותם מנהלים שבסופו של דבר אישרו להם את הישיבה בנכס עירוני. לא יכול להיות שאנחנו נתעלם מהם כאילו הם לא עובדי עירייה. לא יושב פה בן אדם שהוא 'דון-ג'ואן' של העיר הזאת, יושב ומסווג, וכל היום דברי נאצה ועוולה כלפינו, דברי לשון הרע והסתה פרועה, גזענות חסרת תקדים. ועם זה אנחנו יכולים לשבת ולהסכים עם הדבר הזה ולחיות איתו בשקט, כאילו הוא אחד מאיתנו, כאילו הוא צלע מצלענו. לא, אנחנו צריכים לעשות לזה סוף. סוף. אני לא מדבר על זה שבהסכם עצמו שחתום אותו אדם מול העירייה, ושואקה יודע את זה טוב, הוא חב בחובה של התנהגות נאותה כלפינו. ואנחנו מרשים לזה להתקיים, לפחות 4-5 מחברי המועצה שיושבים כאן, הנהלה ואופוזיציה חטפו מאותו בן אדם. ועדיין אנחנו משאירים אותו במקום שלו. הוא הפך להיות אדון העיר.

אז, רבותי, אנחנו, עם כל הרצון הטוב לעשות אמנה, בואו נעשה את האמנה הזאת. אני העליתי בתחילת ההצעה הזאת כהצעה לסדר, ראש העיר ביקש ממני בשעתו להפוך את ההצעה הזאת להצעה מן המניין, מתוך מטרה להגיע לאיזה שהוא הסדר. אני מבקש, לצד הבקשה ליצור את האמנה הזאת, אין לי שום בעיה, רק להרחיב אותה ולהחיל אותה גם על ספקי שירות וכל מיני מתקשרים עם העירייה למיניהם, להורות את זה, לכתוב את זה בתוך החוזים, לרבות חוזי השכירות שאנחנו משכירים נכסים. כל אותה קבוצה שנהנית וניזונה מהעירייה, מאותה עירייה שאנחנו הם אלה שמאשרים את ההחלטות שלה, צריכים להיות אנשים עם תודעת שירות, או לפחות לא לפגוע או לא לירוק לאותה באר שהם שותים ממנה, לבאר הציבורית, ולא להוריד ולהנחית את הפוליטיקה באמת למקום שרוצים לשים אותה.

אז אני מבקש, לצד ההצעה הזאת של האמנה, שאני מבקש כמובן שהיא תתרחב, אני מבקש שאותם גורמים, אותם גורמים שהתבטאו בצורה כל כך קיצונית, יעברו עכשיו באופן מיידי וללא דיחוי, בעיקר אחרי שזה כבר פעם שנייה ושלישית שלהם, לבית דין משמעתי, להדחה, לפיטורין מהעירייה, כי שם הם ראויים להיות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה רבה, רועי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> שמת לב שראש העיר יצא, כי הוא מפחד בנושא הזה.

<u>??? [1:33:28]</u> הוא חזר. חזר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> או קיי. ליעד.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מה קרה? אתה תמיד נעלם מתי שפונים אליך.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הוא לא יודע מראש שיפנו אליו.

מר ליעד אילני: הוא משלים. הוא קורא פרוטוקולים אחרי זה. אדם, הוא קורא פרוטוקולים.

מר שמואל לרמן: הוא לא יודע שיפנו אליו. מאיפה הוא יודע מראש שיפנו אליו? ליעד, רצית משהו?

מר ליעד אילני: ממש הערה קטנה. רועי, כשאמר עליך אותו אדם מה שאמר עליך, אני גיניתי את זה באופן מיידי. אני חושב שזה חמור מאד. אני לא יודע איך טיפלו בזה. אני אומר לך, אני גם כן לא מתרגש באופן אישי, אבל איכשהו עם מהומה שהיתה לפני 4 חודשים, בסוף ישיבת מועצה, שבה עוזרו של ראש העירייה פנה אלי ואיים עלי שהוא רוצה לבצע אקט מיני באמא שלי, הגיע לאוזניו של אבא שלי. עכשיו, תראו, אבא שלי הוא לא כל כך אהב את הרעיון, הוא פשוט אמר לי שהוא לא כל כך אהב את הרעיון. אני מצפה גם את זה לגנות. תודה.

מר שמואל לרמן: 100%. עוד מישהו רצה?

מר ישראל זינגר: אגב, הטיפול, אמרתי לרועי שהטיפול הוא משמעתי, אני לא זוכר אם בית דין משמעתי או משהו, כי בהחלט מה שנאמר לו חמור לטענתו והאקט המשמעתי התחיל.

מר שמואל לרמן: אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: א', אני חושב שההצעה לאמנה של ראש העיר היא הצעה נכונה ומכובדת. רק מה שאני הייתי מבקש מאד, אדוני ראש העיר, אם ההצעה הזו תבוא לפה להצבעה, שההמלצות שלה יבואו פה לישיבת המועצה לדיון. זאת אומרת, הייתי רוצה שזה לא יהיה, אדוני ראש העיר, אתה מקשיב לי רגע? לא שזה יהיה בחזקת 'כזה ראה וקדש'. אני חושב שהייצוג הוא נכון. אני מאד אשמח שמבחינתנו האופוזיציה יהיה יו"ר האופוזיציה, אדם יהיה חבר בצוות הזה. אבל שההצעות, ההמלצות, איך שתקראו לזה, יבואו פה לדיון ולאישור במועצה. זה א'.

ב' – כל מערכת היחסים בין חברי מועצה נבחרי ציבור לעובדי ציבור, זה נושא מאד רגיש. אני במהלך השנים, התקופה הארוכה שאני חבר מועצה,

אני השתדלתי מאד להיות במערכת יחסים טובה עם עובדים. ואם חלילה פגעתי במישהו, הייתי גם מתנצל, בלי שום בעיה. אדוני ראש העיר, אתה זוכר בטח שאתה באופוזיציה, שהיה לך עימות עם נבחרים, עם עובדי ציבור בכירים מאד שיושבים עכשיו סביב השולחן גם כן, בלי לנקוב בשמות, כולל גם ביקשת לפטר לפחות אחד או שניים.

מר ישראל זינגר: אבל אני ביקשתי בכתב, עם נימוקים.

מר אלי מוסרי: בסדר. אני מתכוון מה זה מערכת יחסים, או קיי? אני מדבר על מערכת יחסים. שנבחר ציבור מבקש לפטר עובד ציבור בכיר, זה סוג של מערכת יחסים. זה עדיין סוג של מערכת יחסים.

אני מבקש מכולנו, וזה לך, רועי, וליעד, ואם יש דבר טוב בדיון הזה, זה אתם מצליחים להפוך את רועי וליעד לחברים, שזה כבר הישג גדול, בואו לא נהיה נאיביים, או קיי? גבי, למה אתה צוחק?

עו"ד גלעד שריר: הוא היה מוטרד. הוא חשב שאתה הולך להגיד – בואו לא נהיה נאיביים, הם לא יהיו חברים.

מר אלי מוסרי: לאט אט.

עו"ד גלעד שריר: אני עודדתי את העניין, אני בעד.

מר אלי מוסרי: או קיי. בואו לא נהיה נאיביים, עובדי עירייה, לא כולם, יש היום בערך כ-2,000 עובדי עירייה, שמוליק, 2,000 בערך עובדים יש בעיר?

מר דני גולדשטיין: יותר. יותר. זה כל פעם גדל.

מר ליעד אילני: אלי, טרמינולוגיה נכונה – מקבלי שכר.

מר אלי מוסרי: לא, לא, יש גמלאים בערך איזה 600-700. עזבו את הגמלאים במנוחה. בערך יש כמעט איזה 2,000.

מר ליעד אילני: אם יש חברה שלא באים לעבודה ומקבלים משכורת,

מר שמואל לרמן: הם לא נספרים. הם לא נספרים. הם לא באים לעבודה – לא נספרים.

מר ליעד אילני: ... משאבי אנוש ...

מר שמואל לרמן: די, ליעד, נו, מספיק, בחייך.

מר אלי מוסרי: ויש הרבה עובדי עירייה, באמת, ותיקים, שעושים את עבודתם יוצא מן הכלל, נהדרת, ולא עוסקים בפוליטיקה היום יומית. לא מתעסקים. באים לעשות את העבודה שלהם, חוזרים הביתה בשלום והכול בסדר. יש תופעה שכנראה, היא הייתי אומר רעה חולה בכלל בארץ, היא לא רק ברמת-גן, שנבחרי ציבור שמגיעים לעמדות מפתח כמו ראש עיר, ממנים אנשים שמאמינים בהם, וזה בסדר גמור, וסומכים עליהם – וזה גם בסדר גמור, אבל מעבר לעבודה השוטפת שלהם הם גם עוסקים, מה שנקרא, בפוליטיקה קטנה נקרא לזה. סידורים למשה, ליעקב – סתם שמות לצורך העניין. לנו אסור להיות נאיביים במובן הזה, שאף אחד לא יוכל למגר את התופעה הזאת. זה בלתי ניתן למיגור. זה קורה כמעט בכל חלקה טובה בארץ וזה על הקו האפור בין מותר לבין אסור. וקשה עם זה להתמודד. ואני מציע לחבריי גם לא להיתמם וגם לא להיות נאיביים. זו תופעה קיימת, לצערי הרב היא תמשיך להיות קיימת ואיתה צריך להתמודד.

מה שאני רק מבקש ממך, אדוני היו"ר, וממך ראש העיר, שדיון כזה חשוב גם ייתן איזה שהוא מבט לעובדים עצמם. אנחנו לוקחים על עצמנו אחריות, שגם הם. לא כולם. הרוב הוא בסדר גמור.

מר ישראל זינגר: בגלל זה טענתי, התכוונתי לכך ...

מר אלי מוסרי: אני אומר בוודאות, אני חושב שזה על דעת כולם, מרבית עובדי עיריית רמת-גן עושים עבודה מצוינת, עושים את מלאכתם בצורה נאמנה, לויאליים לעיר.

מר שמואל לרמן: מסכים לחלוטין.

מר אלי מוסרי: אבל יש תמיד מיעוט, ובלי שמות, אנחנו לא נקלקל את האווירה הזו בשמות, אבל יש אנשים שחייבים לקרוא להם לסדר. זה פשוט חד משמעית, זה דברים, והפייסבוק, כתוב, זה שחור על גבי לבן, זה לא איזה משהו שאפשר למחוק אותו. כמו שעובדי עירייה רוצים שנשמור על כבודם, בצדק, כך עובדי עירייה צריכים לשמור על כבודם של נבחרי ציבור, גם זה בצדק. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: יופי. 100%. ביקשת גם? לא שמתי לב.

מר דני גולדשטיין: גם אני ביקשתי משפט אחד.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. פשוט לגלעד לא שמתי לב.

עו"ד גלעד שריר: הזכרת אותי מקודם, אבל אין בעיה. אני רוצה 4 או 5 נקודות. אחת, פשוט אלי ציין בסוף, הוא הזכיר את הרשתות החברתיות, וזה מתחבר לי גם לדברים של מה שרועי דיבר עליו. אני חושב שלפני קרוב ל-3 שנים, שינינו מועמדים לוועדות עירוניות משמעותיות, לאור ההערה של רועי, על אזכורים,

מר שמואל לרמן: אדם,

עו"ד גלעד שריר: לפחות תסגרו את המיקרופון שם, אלי, אדם.

מר שמואל לרמן: כן, תסגרו את המיקרופון.

עו"ד גלעד שריר: במקרה דומה, במקרה שבו מועמד לתפקיד מסוים הכפיש את רועי על גבי אחת מהרשתות החברתיות, טורפד ונמנע המינוי. כלומר, מועצת העיר קיבלה, ראש העיר בזמנו, קיבלו אחריות על הדבר הזה והחליטו לא לתת יד לצורת התנהלות שכזו, וזה נדחה בחודש, ולאחר מכן בזמן מה נוסף, ושונתה גם ההחלטה. אני חושב שמן הראוי לקחת את זה צעד קדימה וגם לבחון את זה כאשר התפקידים השונים, לרבות, לא יודע, נותני שירותים, זוכי מכרזים וכיוצא בזה, על אף שהדבר דורש באמת אומץ לב ציבורי ואחריות וגם החלטות קשות. אבל צריך לבדוק את החוזים, כמו שאמרתי, הן על חוזים מסחריים דוגמת ההתאחדות לכדורגל בעבר, על אחת כמה וכמה אם זוכים במכרזים שונים ומשונים בעיר, לעמוד בדרישות ובתנאים. אם דורשים לשלם תשלום חודשי בשכר דירה, הרי ברור שאותם שוכרים אם ישלמו 100 שקלים פחות נגיע איתם לדיון משפטי, על אחת כמה וכמה, הם בסוף מייצגים גם את העירייה, הם בסוף נכס עירוני שמייצג את העירייה. זה לגבי הדבר הזה.

אני חושב שלגבי עצם ההצעה של ראש העיר, זה עצוב על סף המשעשע בעיני, לאור העובדה, ויתקנו אותי, אולי ראש העיר זוכר, אולי חברים אחרים במועצת העיר, לדעתי הנושא הזה, אדם, אני מניח שאתה זוכר, הוצע לא פעם וגם לא פעמיים ב-3 השנים האחרונות, להקים ועדה כזו, להקים ועדת אתיקה אחרת, לחשוב איך מדברים, איך פונים, איך נבחרי ציבור צריכים להתנהל זה עם זה, זה לא עם זה, זה עם עובדי ציבור, אמנה כזו או אחרת. בסוף הוקמו,

מר ישראל זינגר: לא, לגבי זה הציעו פעמיים, אני זוכר, ולא התקבלה ההצעה.

עו"ד גלעד שריר: סליחה, ראש העיר, לא עלה, חבל שמוקי לא נמצא פה, הוא נכח פה קודם, היא לא הגיעה לדיון במועצת העיר.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד גלעד שריר: לפחות ישיבה אחת זכורה לי בהנהלת העיר, שמוקי הציג שהוא דן עם אדם ואמרו שיקיימו, ואז מישהו העליב מישהו, ועכשיו הוא לא מדבר איתו או כן מדבר איתו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נכון.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> ניהלנו, אני אומר ניהלנו, כי אני שותף למועצת העיר הזאת, על אף שלא הייתי שותף לדיון, פנקסנות ילדותית שלא מקדמת שום דבר ובטח לא אמנה. בעיני, אני לא סומך על הוועדה שאת המציע והאמנה, כי יש לי כל מיני מילים לתאר אותה, אבל בסוף זה עלה לפחות פעם או פעמיים או שלוש כבר בעבר ב-3 השנים האחרונות, בוא נגיד, בממוצע פעם בשנה, ולא קורה עם זה שום דבר. זה בסוף, כמו שציין אלי, זה כרוך פעם אחת באחריות האישית של כל אחד ואחד מנבחרי הציבור, איך הוא רואה את הכהונה שלו כנבחר ציבור ואיך הוא רואה שראוי ונכון לדבר. שזה מתחיל ממך, ראש העיר, ועובר לכל אחד ואחד. אגב, המסר הוא גם לגבי העובדים, שוב, מתחיל ממך והאופן שבו אתה עונה, לצורך העניין לליעד או לאדם והם לך וכיוצא בזה. אם השיח פה יהיה שונה, בסוף אני חושב שכשמסתכלים למעלה במעלה הניהול העירוני ורואים, ממך ועד 25 חברי מועצת העירייה האחרים או 24 חברי מועצת העירייה האחרים, הנוספים, צורה ותרבות דיון, אז כולם מרשים לעצמם להתנהל באופן הזה. מה שמוביל אותי, שבמקום ועדה, במקום אמנה אפשר לחזור בפועל – מועצת העיר משודרת דפקטו. היא משודרת דפקטו היום בצורה פרוביזורית, לא ראויה בעיני לרשות מקומית שהיא בין 15 הרשויות הגדולות והמובילות בארץ, על אף שהמחשב של ליעד הוא מחשב איכותי, אבל ההפקדה של ליעד בעיני לא ראויה לרשות מקומית כזאת. ואם אנחנו מדברים על אמנה ותרבות דיון וכבוד הדדי, הגיע הזמן שגם נעשה איזו שהיא קפיצת מדרגה. אני חושב שלפחות עשרות פעמים שוחחתי איתך על זה ב-4 עיניים, במועצת העיר, הצבעתי בעד זה במועצת העיר. אם אנחנו מאמינים שאפשר לחתום על אמנה ולהקים ועדה שתדון בתרבות הדיון, יפה שעה אחת קודם. גם לשדר, כשבפועל, בהתחלה חשבתי שזה מצחיק, אבל אני חושב שאולי כדאי להמשיך ולשדר את זה במקביל, אולי מזוויות שונות, גם אני, גם רחלי, גם מהצד של דני. בסוף ייפול האסימון. זה גם ככה משודר, גם ככה כל מה שנאמר פה נמצא בחוץ, אז אולי כבר לעשות את זה פורמאלית. אני חושב שזה מתחבר לאתיקה ולוועדה הזאת, הרבה לפני שמקימים אותם. תודה רבה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני רוצה רגע משהו לומר, בדיוק במה שאתה אמרת. גלעד, אני דווקא כן פונה אליך, אני חושב, אתה דיברת חלק מהעניין של הנושא הזה של תרבות הדיון פה. אני בגישתי, כמו שאתם הספקתם להכיר פה כבר 3 שנים, אני בעד מכובדות של הדיון הזה כאלמנט

ראשון. הרבה יותר מאשר דברים אחרים. כי אני חושב, טוענים פה רבים שאני אולי נוהג בהדר הבית"רי, וזה יכול להיות, אבל משם הגעתי, שהתרבות הזאת מקרינה איך אנחנו נראים כלפי העובדים שלנו. אם פה תהיה תרבות דיון מכובדת, אני מניח שגם אנחנו נקרין החוצה איך צריך להיראות מקומות אחרים. ואני חייב להגיד לכם, היו פה אורחים, במהלך השנים, חברי מועצות עיר אחרות, אני חייב להגיד לך ששם המצב הוא יותר חמור. עזוב שניה את הטלביזיה, אני מדבר על תרבות הדיון, עזוב אם זה מוקרן או לא מוקרן. ואני חייב להגיד לכם שגם במקומות אחרים המצב הוא הרבה יותר חמור. ואני רואה מאד מאד לטובה שהמתינות נמצאת ולא ההתלהמות. התלהמות, כמו שהיה בקדנציה הקודמת, כבוד לא מביאה, לא לנו ולא למי שצופה בנו.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני מסכים, לא אמרתי שלא. אבל, ראש העיר, אתם העליתם הצעה בנושא הזה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני רק אומר על העניין הזה. אני חושב שדברים כאלה, טוב שאנחנו נראה דוגמא ראשונית, יהיה טוב להמשך. דני, אתה רצית משהו, נכון?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אני פשוט נדהם קצת מהצביעות של ההצעה של ישראל במקרה הזה. מי שהיה באופוזיציה וביקר את העובדים על ימין ועל שמאל, חלק שיושבים פה, אני אנקוב בשמות – ביקרת בזמנו גם את עזרא, את דוד בנימין, את היועץ המשפטי – בלי סוף, בצורה גסה ביותר, לא רק על הכתב אלא בהתבטאויות גסות מאד, היום אתה עושה שימוש ציני באותם אנשים, לא רק כעובדים, אלא גם כיועצים הפוליטיים שלך, אז אתה מצפה שהיום אנחנו נבוא, בגלל שאתה מעלה את זה, ונצביע בעד איזו שהיא, איך קראת לזה, אמנה? לא יודע, כאילו,

<u>מר שמואל לרמן:</u> ועדה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> ועדה. ש-מה? מה יהיו השיניים שלה? מה היא תעשה? והשאלה השניה נשאלת – אם זה היה מצידנו, ההעלאה של ההצעה הזאת, כמו שהצענו ועדות שונות למיניהן, הרבה יותר מועילות מהוועדה

הזאת שאתה מציע היום, האם היית מסכים גם אליה? אלה שני הדברים שמעניינים אותי לדעת.

מר שמואל לרמן: בבקשה, ראש העיר. ראש העיר רוצה כרגע לסכם את העניין, בין היתר גם לדני.

מר ישראל זינגר: אולי יש עוד?

מר שמואל לרמן: לא. אף אחד. או קיי.

מר ישראל זינגר: טוב. שתי הערות שקשורות לגבי זה. בזמנו, נוסף למה שהזכרת את מוקי ואדם, בנושא של הצילומים, שאני פתחתי, איך אומרים, את השיבר, וגם הודעתי על סגירתו, היתה הצעה בעקבות מו"מ, דו שיח, בזמנו בין אביבית לליעד, בעצם תהיה ועדת אתיקה, אני מזכיר בדיוק, שייקבעו הכללים כדי שהשידור לא יבזה, אני לא זוכר בדיוק את המילים, את כולנו בעיני הציבור. בסוף זה לא התבצע. א'. זה אחד לגבי זה. עכשיו, יש ועדות שצלחו, יש שלא, זה נכון, יש ועדות ש-

עו"ד גלעד שריר: אפשר להפריע לך שניה, ראש העיר?

מר שמואל לרמן: גלעד, לא.

מר ישראל זינגר: עזוב. אפשר יותר. אני חושב, רציתי גם להגיד יותר, אני חושב ש-א', בדרך כלל, דני, לא לוקחים יד אחורה. זה שהיו ועשינו בעבר, זה לא תמיד אומר צדקנו או לא. אם המצב, תראה, דיברו פה חברי מועצה ויש גם כאלה שלא דיברו, שנפגעו, אני יודע, אחת הדוגמאות שהובאה, אני גם יודע שהוא בא לאקט משמעתי. ולא היתה תמיד אחידות, כמו שהזכיר ליעד. כן כתוב בפייסבוק, לא, האם זה כלי לגיטימי או לא. עובדה שנפגעו, לא משני הצדדים, מכל הצדדים יותר מדי. אפשר להשאיר את המצב כפי שהוא, אני חושב אבל, את אי הנוחות של חלק מהחברים, אני חושב, גם של עובדי העירייה, אחרי שציינתם ואף אחד לא התנגד לכך, שהרוב המוחלט, אני אשתמש במילים של אלי, באמת עוסק במה שהוא צריך לעסוק ועושה כמיטב יכולתו. כלומר, כנראה שהדברים הללו, וגם פה

הרוב המוחלט של הדברים שעולים מהרוב המוחלט של האנשים פה שיושבים לא משנה איפה, הם דברים ענייניים. אני חושב שיחסית הויכוחים, וחלקם הלא נאותים, הם בכל זאת בשוליים. כי הרבה דברים ענייניים עוברים ואפילו לא מעט פה אחד. זאת אומרת, שבתוך כל הלהט וכל הדברים, שלא תמיד הם נעימים, ולפעמים אנשים מתנצלים וגם זה בסדר, אז כנראה שבכל זאת יש הרגשה לא נוחה.

אז אני חוזר כרגע על הצעתי – כן-כן, לא-לא. אני חושב שאם אנחנו כולנו, תראה, אני אגיד לך מאיפה באה ההצעה הזאת. רצה רועי לפני שבועיים או שלושה שבועות, דיבר על מקרה ספציפי, שבמקרה ההוא אני, בעקבות פנייתו, אמרתי לו – זה לא רק המקרה שלך, אני זוכר בדיוק, לכן אני זוכר שהעברתי את הטענה, את התלונה בעצמי למנהל אגף משאבי אנוש, ואז התחילו בתהליך המשפטי ה-מאד חמור, כי זו היתה, לא בדיוק דומה, נקרא לזה, פעם שניה שהיה שם משהו לא בסדר. זאת אומרת, התהליך התחיל. אפשר להסתפק בזה. אבל, לא תמיד יודעים, לא תמיד אומרים ואין גם אחידות. המטרה היחידה לדעתי, אם בכלל רוצים, זה שיהיה איזה שהוא קו מנחה. אני לא רוצה לקבוע עכשיו מה יהיה השוט, אם יהיה בכלל שוט. אני חושב שאין פגם בהצעה כזו או דומה, כלומר, מה בדיוק ההרכב – זה לא הקריטי. אני מסכים עם אלי, שאולי אמרת טאקטית או לא. אבל פה העניין הוא האם רוצים לנסות לשפר את הדו שיח או להישאר, שזה לא נורא, אבל מי שמרגיש, כמו שאמרה אביבית, מי שפונים אליו מאיתנו וגם מעובדי עירייה, בשבילו הוא או היא נפגעים קשות, גם אם זה בסטטיסטיקה בטל. לכן אני מבקש להעלות להצבעה,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אפשר לשאול אותך אלה?

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, רגע, שניה, כולם דיברו. מה שרוצה היו"ר. אני חוזר על הצעתי. אם זה יהיה 5 – תחליטו. פשוט ניסיתי להכניס, אני חוזר, לוועדה את כל הפונקציות שנדמה לי שהן קשורות לעניין – נציג ארגון העובדים, כי מדובר על העובדים; נציג אגף משאבי אנוש, כי יש את הכלים לגבי, אם יוחלט על משהו, על אמצעים משמעתיים אלה או אחרים; מנכ"ל העירייה, שהוא בעצם אחראי על כלל עובדי העירייה בהיררכיה; וגם מטעמנו, לא הלכתי לפי הכלל 2 קואליציה, אופוזיציה, אני חושב שהעניין הוא די שוויוני. כך ניסיתי להציע את זה. כרצונכם. אני מבקש להצביע על כך, אלא אם כן יש,

<u>מר דני גולדשטיין:</u> הייתי מבקש, אולי אפשר לעשות להפסקה של 2 דקות, כדי שנחשוב איך אנחנו רוצים להצביע.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בדיוק.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה, 2 דקות קחו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני מבקש מספר דקות, אולי ייקח יותר מ-2 דקות.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> 5 דקות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> 5 דקות. אין בעיה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> בזמן הזה הייתי מבקש, ראש העיר, שתשקול לשדרג את ההצעה ולאפשר לוועדה, שהיא רוחבית,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, הרמקול שלי פתוח? (כן) אז אני מבקש בשם האופוזיציה לצאת ל-5 דקות הפסקה ולקבל החלטה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, אבל בוא נשמע רק מה גלעד אומר. לא שמעתי. טוב, הפסקה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> 5 דקות הפסקה. חוזרים ב-20:00. תסתכלו מה השעה פה.

***** ה פ ס ק ה *****

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני חוזר על הצעתי – האם אפשר להצביע פה אחד או מה החלטתם? אני קורא:

להקים ועדה בת 5 חברים בהרכב – נציגי מהקואליציה – אני מציע שלא נקבע פה את השמות, אבל תחליטו תוך יומיים, נציג מהאופוזיציה, מנכ"ל העירייה, נציג אגף משאבי אנוש ויו"ר ארגון העובדים – לגיבוש אמנה וכללי אתיקה והתנהגות בין נבחרי הציבור ועובדי העירייה. תודה.

מר שמואל לרמן: מצביעי, רבותי.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה.

מר שמואל לרמן: אין, אין רגע, אנחנו בהצבעה.

מר אדם קניגסברגר: נתתם לנו אפשרות ל -

מר ישראל זינגר: בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אז תתנו לנו גם לדבר.

מר ישראל זינגר: בהחלט.

מר אדם קניגסברגר: מה זינגר הציע הצעה ואנחנו מדברים על ניסיון למצוא פיתרון שיהיה מקובל על כולם.

מר שמואל לרמן: או קיי.

מר אדם קניגסברגר: ראשית, אני רוצה לפתוח בכמה דברים חיוביים. ראשית, אנחנו חושבים שצריך להתנהג במועצה כמו שצריך מכל הצדדים. ואנחנו חושבים שבאמת לא צריך לפגוע בעובדי ציבור. ביקורת היא לגיטימית ויש חופש הבעת דעה. זה בוודאי. אבל היות שההצעה של מר זינגר היא לא מאוזנת מבחינת יחסי הכוחות, אנחנו מציעים שבאמת תקום איזו שהיא ועדה, שבה יהיה נציג להנהלה, נציג לאופוזיציה ונציג העובדים, ובראשה יעמוד שופט בדימוס. שופט בדימוס יהיה יו"ר הוועדה.

אני אוסיף משהו, שאני הייתי מבקש שאם רוצים באמת שהרוח תהיה רוח טובה, לא יכול להיות מצב שכל פעם שמשהו לא מוצא חן בעיני ראש העיר, הוא סוגר לנו את הצילומים ומחליט החלטות. אם הוועדה תחליט על דברים מסוימים, אין לאף אחד את הכוח לשנות את ההחלטות. אם הוחלט שצריך לצלם – מצלמים. זו הבקשה שלנו, ואני מבקש,

<u>מר דני גולדשטיין:</u> ובנוסף, שכל החלטה תגיע למועצה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן. ברור שאחרי הישיבות של הוועדה או אפילו החלטות ביניים של הוועדה, הוועדה תגיש את המלצותיה למועצת העיר להחלטה.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> לדיון והחלטה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ראש העיר, אני אחזור על המשפט האחרון כי לא הקשבת.

<u>מר ישראל זינגר:</u> שמעתי. שמעתי הכול.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ההחלטות של הוועדה, גם החלטות ביניים,

<u>מר ישראל זינגר:</u> הבנתי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יובאו לדיון במועצה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תרשה לי מילה אחת. תראה, אני חושב שנקבע פה, להבדיל ממה שאמר גלעד, אפשר לעשות ועדות על כל דבר, על כל בכלל התנהלות המועצה. פה היתה הצעה ספציפית בעקבות, לא דובר, לא שאני מתנגד או לא, כן צילומים, לא צילומים. אני לא אומר כרגע כן או לא, אני לא חושב שאפשר לערבב דבר בדבר. נצביע. אין פה בעיה. אני חוזר ואומר, הנושא היה, בגלל שנפגעו, זה התחיל מחבר מועצה אחד, אבל נפגעו עוד

כמה, ובגלל שנפגעו, ואני לא כתבתי פה, לא רציתי להגיד כבר את השמות של כמה עובדי עירייה שנפגעו, מדובר היה על כללים. עכשיו, מבחינת המאוזן או לא, זה עירייה, זה לא גישור בין גופים כך וכך. יש אורגנים לעירייה. ומכיוון שכולנו, אני רוצה להאמין, כך הביעו החברים, סומכים על אנשי המקצוע של העירייה, האיזון הקדוש הוא בין נבחרי הציבור. אבל אני לא רוצה להתנגד. יכול להיות שאתה אומר לא, בוא נעשה הצבעה,

גב' רחל מרום: אנחנו בעד. אבל אנחנו בעד ששופט יעמוד בראשה.

מר שמואל לרמן: אנחנו מעלים כרגע שתי הצעות להצבעה.

מר אדם קניגסברגר: יש לכם רוב, אז,

מר ישראל זינגר: בסדר, אז מה שאתה רוצה.

מר שמואל לרמן: אבל זה המשחק. תמיד לקואליציה יש רוב.

גב' רחל מרום: אנחנו בעד הצוות הזה.

מר שמואל לרמן: סליחה, אתה העלית הצעה, אנחנו נצביע עליה.

גב' רחל מרום: הבנתי, אתה מעלה פעם את ההצעה שלו ופעם את ההצעה שלו?

מר אדם קניגסברגר: לכם יש את הכוח, כי יש לכם את הרוב.

מר ישראל זינגר: אלי, אתה הבנת את הצביעות של זה? הצביעות.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, הכוח הוא לא טובת העניין.

מר שמואל לרמן: אין פה כוח, אדם.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, רוב זה כוח.

מר שמואל לרמן: לא, אין פה,

מר אדם קניגסברגר: אתם צריכים להתחשב גם במיעוט. אז אני אומר עוד פעם, אם ההצעה שלי לא נוחה לכם, ויכול להיות שלא, יש לכם אפשרות לחשוב ולהגיש בפעם הבאה הצעה אחרת.

מר שמואל לרמן: אבל אנחנו העלינו.

מר ישראל זינגר: חברים, יש שתי הצעות להצבעה, זה הכול.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, אז אנחנו,

מר שמואל לרמן: אדם, אנחנו מעלים את ההצעה שלנו לדיון, גם את ההצעה שלכם לדיון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה להגיד משהו. אפשר להגיד מילה? לפני כל החלטה, לכאן או לכאן, ולא משנה מה תהיה התוצאה, כל אדם צריך לקחת בחשבון שדבריו, שהוא אומר, מעידים בעיקר על עצמו ולא על חבריו.

מר ישראל זינגר: תמיד זה כך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כך שכל אחד צריך להיזהר בדבריו, משום שהדברים מעידים עליו. אז אני חושבת שכל אחד מאיתנו צריך לשמור על עצמו יותר מכל דבר אחר וכל ועדה לא תוכל פה לסתום פיות.

מר אלי מוסרי: אני מבקש משפט אחד, ברשותך, אם שולמית קיבלה. לא משנה איזו הצעה תתקבל, שיירשם בפרוטוקול שכל ההמלצות יובאו למועצה לדיון ולאישור. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: זה אתם מבקשים, אתם רוצים הצעה שלכם? אני מוכן להוסיף את זה. מי בעד ההצעה של האופוזיציה, בראשותו של אדם? ירים את ידו. בבקשה, עזרא, תספור.

מר עזרא נחום: 10.

מר שמואל לרמן: מי בעד הצעת הקואליציה, בראשותו של ראש העיר, כפי שהוא הקריא אותה? בבקשה להרים את היד.

מר עזרא נחום: 13.

מר שמואל לרמן: ההצעה שהתקבלה,

מר ליעד אילני: היא מגיעה לאישור מועצת העיר, ההמלצות?

מר שמואל לרמן: לא.

מר אדם קניגסברגר: להצעה שלכם אנחנו ...

מר שמואל לרמן: אדם, אתה לא חייב לצרף חבר אם ההצעה לא מתאימה לך. זו הצעת ראש העיר.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר שמואל לרמן: אני מקריא את ההצעה שזכתה, רק כדי שלא יהיה, לא שזכתה, שנבחרה. הוועדה בת 5 חברים, בהרכב: נציג מהקואליציה, נציג מהאופוזיציה, שטרם ניתנו שמות, יש זמן להעביר, מנכ"ל העירייה, נציג אגף משאבי אנוש, יו"ר ארגון העובדים, לגיבוש אמנה וכללי אתיקה והתנהגות בין נבחרי הציבור ועובדי העירייה. זאת ההצעה שנבחרה.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות – 13 – בעד, להקים ועדה לגיבוש אמנה, כללי אתיקה והתנהגות בין נבחרי הציבור ועובדי העירייה. הרכב הוועדה: נציג מהקואליציה, נציג מהאופוזיציה (טרם ניתנו שמות), מנכ"ל העירייה, נציג אגף משאבי אנוש ויו"ר ארגון העובדים.

מר אדם קניגסברגר: אתם תחליטו מה שאתם רוצים. בהצלחה לכם.

מר דני גולדשטיין: והוועדה הזאת, מה, היא תהיה מחייבת את נבחרי הציבור?

מר אדם קניגסברגר: תשבו 4.

מר אלי מוסרי: דני, הם רוצים הצעה של,

מר דני גולדשטיין: כאילו, מה עשיתם? נתתם איזו שהיא הצעה שאין לה שום שיניים. כאילו מחר, אם אני רוצה לקלל עובד, יש שיניים?

מר ישראל זינגר: אמרה שולמית, אתה תנהג כפי שאתה חושב.

מר דני גולדשטיין: אז בשביל מה הקמת? בשביל להגיד הקמתי?

עו"ד גלעד שריר: כי עכשיו מופיע בפרוטוקול שהוא הקים ועדה אתית.

מר שמואל לרמן: דני, אני אגיד לך מה אני חושב?

מר דני גולדשטיין: כן.

מר שמואל לרמן: סמכויות הוועדה לא נקבעו כאן, סמכויות הוועדה ייקבעו על ידי היו"ר שלה ועל ידי החברים שלה. אם הוועדה הזאת תהיה רצינית,

עו"ד גלעד שריר: סמכויות הוועדה לא נקבעות על ידי הוועדה, אלא על ידי מי שהקים אותה שהוקמה פה.

מר שמואל לרמן: אני חושב שאם הוועדה תחליט, ויש כאן אני חושב,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: המועצה תצטרך לאשר את זה בכל מקרה, כי המועצה הקימה את הוועדה הזאת.

מר שמואל לרמן: אבל אני חושב שאם אנחנו, מי שיהיה בוועדה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל המועצה הקים את הוועדה. זה לא יכול להיות אחרת.

מר שמואל לרמן: שולמית, תני לי רגע. אני חושב שאם הוועדה הזאת תעבוד כמו שצריך ותיקח לידיה סמכויות, בהסכמת חבריה, קשה לי לראות איך הקואליציה בסופו של דבר תגיד לא מקובל עליה. קשה לי לראות. אני חושב שזה לא יהיה נכון שהאופוזיציה תגיד – תשמע, לא קיבלתם את ההצעה שלנו, אנחנו לא משחקים במשחק. הצעתי היא שכן

ישחקו במשחק ולהתנהל, כדי שבסופו של דבר יהיה לטובת המקום הזה. זו דעתי.

מר אלי מוסרי: שמוליק, לסעיף אחד לא הסכמת,

מר שמואל לרמן: אלי, תן לי.

מר אלי מוסרי: שזה יבוא לדיון במועצה לא הסכמתם.

מר שמואל לרמן: אבל רק רגע, תן לי דקה, תן לי דקה. אני מנסה משהו לומר, והוא, שאם אנחנו, האופוזיציה והקואליציה יישבו באותה ועדה והוועדה הזאת תגדיר את העירייה שהיא מטפלת בה, ואני מאמין שיהיה בהסכמת כולם, קשה לי לראות איך פה לא נגיע להסכמה עם הדבר הזה. קשה לי לראות.

מר אדם קניגסברגר: איך נגיע להסכמה? יש 4 נגד 1.

מר שמואל לרמן: למה? למה אתה חושב? מה קרה פתאום? עד עכשיו שכולם דיברו הכול היה בסדר? אני אומר עוד משפט אחד, יש בעיה?

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, נתת לעצמך זכות דיבור, זאת הבעיה.

מר שמואל לרמן: פעם אחת נתתי, כן. הלאה.

מר מוקי אברמוביץ: שמוליק, תסתכל שמאלה, שמוליק.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> אני לא חושב שלוועדה כזאת יש באמת הרבה שינויים, כמו שדני אומר, אם האופוזיציה לא חברה בה. ולכן, אני מציע איזו שהיא הצעת ביניים, שנקבל את הנושא של – המלצה תובא למועצה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> זה מה שהצעתי.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> נכון. אני אומר את זה. ומאידך, הנושא של שופט בדימוס, לא נראה לי מעשי ואני מציע שאתם תוותרו על זה.

<u>גב' רחל מרום:</u> זה מאד מעשי, באמת. זה לא פעם ראשונה שממנים דמות כזאת. תוסיף לעניין את זה שיש, כמו שדני אמר, את חוקת העבודה, היא עומדת מעל הכול. ולכן, אחד כזה יודע לייצג את זה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> יש חוקת עבודה ו -

<u>מר שמואל לרמן:</u> יאללה, רבותי, ההצעה נבחרה. עוברים לשאר הסעיפים שעל סדר היום.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני, תקשיבו, היות שמר אברמוביץ הציע הצעה, ואני חושב, ואני אומר את זה,

<u>מר שמואל לרמן:</u> אי אפשר, ההצעה נגמרה, אין הצבעה יותר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, סליחה, הוא רוצה את טובת העניין.

<u>מר שמואל לרמן:</u> נו, בטוח.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ואני חושב שכולנו פה שיושבים היינו רוצים שההתנהגות תשתפר. אבל, היות שאנחנו, סליחה על מה שאני אומר, אנחנו מתאכזבים מדי פעם מההתנהגות של הקואליציה, ואני אתן אולי דוגמא: איך אפשר לא לצאת מהכלים כאשר מסכמים משהו ולמחרת מבטלים

משהו? איך שכל תרגיל לא הגון נעשה. ולכן, ההגינות צריכה להיות לא רק בנושא שבין חברי המועצה לבין העובדים. ההגינות צריכה להיות אצל כולם. כאשר עובדי ציבור, ואני תמיד מתכוון רק סטטוטוריים, עוזרים לראש העיר, הם מקבלים את אותה החלטה כמו שראש העיר והם זכאים לקבל ביקורת. אני לא מסכים בשום אופן, ואני אומר את זה פה ... איזה שהוא עובד ציבור, במיוחד מר בודאגה, שיקראו לו פקידון או משהו כזה. אלה אנשים בכירים. אבל הביקורת עליהם היא לגיטימית. ולכן, אנחנו לא רוצים להגיע למצב שבו ימנעו מאיתנו לבקר את העובדים. אז אני אומר, אני לא הולך לבקר עובד, סליחה, שהוא עובד זוטר, כי יש לו מנהל, והמנהל אחראי עליו. ולכן, אני אומר, אנחנו יכולים להגיע להסכם, אבל לא באופן כוחני, אלא באופן שקודם כל עושים מה שנקרא גישור ואחרי זה מקבלים החלטה. לא באים למועצה בשיטת זינגר ומכתיבים לנו החלטה ומצביעים, ככה או ככה.

מר שמואל לרמן: בסדר. טוב. או קיי.

מר אדם קניגסברגר: וישראל זינגר, לא מעניין אותו כלום. הוא הציע הצעה וזה מה שהוא רוצה. אני דווקא מכבד את מוקי אברמוביץ, שמציע שנשקול את זה עוד פעם.

מר ישראל זינגר: כרגע היתה הצבעה, יש כללים.

מר אדם קניגסברגר: אתה תמיד בעד החוק.

מר ליעד אילני: יש רביזיה.

מר אדם קניגסברגר: אמרתי לך, ברגע שאתה מדבר על החוק, אני מריח לא טוב.

מר ישראל זינגר: יש לך חוש ריח באמת לא טוב.

מר אדם קניגסברגר: מאד לא טוב על ידך.

מר שמואל לרמן: או קיי, סעיף 2.

מר ישראל זינגר: אדם,

מר אדם קניגסברגר: תירגע.

מר ישראל זינגר: אדם,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: עוד לא היתה הוועדה.

מר אדם קניגסברגר: לא אני החלטתי עליך.

מר ישראל זינגר: אדם,

מר שמואל לרמן: אדם, די. ואתה, ישראל, די גם. אתה די וכולכם די.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוועדה עוד לא החליטה איך מדברים.

מר ישראל זינגר: אל תחזיק אותי. אל תחזיק אותי. למה אתה מחזיק אותי? עזוב.

מר שמואל לרמן: אדם, די.

מר ישראל זינגר: אל תחזיק אותי. אל תחזיק אותי.

מר אדם קניגסברגר: מר זינגר התנהג יותר גרוע לראש העיר מאשר אני מתנהג.

מר ישראל זינגר: אל תחזיק אותי.

2. ועדות חובה:
ועדת המשנה לתכנון ובנייה:
א. מינוי עו"ד שי בכור חבר מועצת העיר כחבר בוועדה במקום עו"ד רועי ברזילי חבר הנהלת העיר.

מר שמואל לרמן: טוב, ועדות המשנה, סעיף 2/א ירד מסדר היום. סעיף 2/ב, 2/ג ו-2/ד – אפשר פה אחד?

מר ליעד אילני: לא, לא. להקריא את הסעיפים ו -

מר שמואל לרמן: 2/ב, בבקשה.

מר דני גולדשטיין: אולי תציין למה סעיף א' ירד.

מר שמואל לרמן: בתור יו"ר, אני יכול להוריד סעיף בלי לנמק.

מר דני גולדשטיין: אבל אולי בכל זאת תנמק, שמבקר המדינה,

מר שמואל לרמן: אני לא חייב לנמק הורדת סעיף. אני לא חייב.

מר דני גולדשטיין: אז אני רוצה לנמק, שמבקר המדינה,

מר אדם קניגסברגר: אני התכוננתי והכנתי נאום של 3 עמודים.

מר דני גולדשטיין: נתן הוראה חד משמעית להוריד את זה מסדר היום.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני אבל, אגב, ללא מבקר המדינה, אני החלטתי שזה לא יהיה.

<u>החלטה:</u>

הנושא ירד מסדר היום.

2. <u>ועדות חובה:</u>

<u>ועדת המשנה לתכנון ובנייה:</u>

ב. מינוי מר גבי נחמיאס חבר מועצת העיר כמ"מ של אביהוא בן משה סגן רה"ע.

<u>מר שמואל לרמן:</u> סעיף 2/ב – אני אקריא את הסעיף. מינוי מר גבי נחמיאס חבר מועצת העיר כממלא מקום של אביהוא בן משה סגן ראש העיר.

<u>מר אלי מוסרי:</u> איפה זה?

<u>מר שמואל לרמן:</u> 2/ב.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> ב' זה מינוי עו"ד רועי ברזילי.

<u>גב' רחל מרום:</u> זה לא מה שיש לנו.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא, לא, יש לכם את סדר היום הקודם.

<u>מר עזרא נחום:</u> נשלח אליכם סדר יום מתוקן שעה לאחר שליחת סדר היום הזה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא ראינו את זה.

גב' רחל מרום: לא קיבלנו.

מר אדם קניגסברגר: רגע, מה קרה? קיבלנו סדר יום חדש?

מר עזרא נחום: היתה פה פשוט טעות סופר, אז תוקן סדר היום ונשלח.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז תקריאו בקול רם.

מר שמואל לרמן: אני אקריא, רבותי, אני אקריא את הסעיף.

מר ליעד אילני: תקריא את הסעיף במלואו.

מר שמואל לרמן: אני אקריא את הסעיף, רבותי. סעיף 2 – ועדות חובה – ועדת משנה לתכנון ובנייה.

עו"ד רועי ברזילי: זו לא ועדת חובה, צא מהזה, ועדת חובה זה דיני העיריות. זה חוק התכנון והבנייה.

מר שמואל לרמן: בסדר. ועדת המשנה לתכנון ובנייה זה בסדר?

עו"ד רועי ברזילי: כן.

מר שמואל לרמן: בבקשה, אין שום בעיה. מינוי מר גבי נחמיאס חבר מועצת העיר כממלא מקום של אביהוא בן משה סגן ראש העיר. יש מתנגדים? פה אחד? אתה רוצה להתנגד? בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: ראשית, אני מאד מכבד את גבי. אני עובד איתו בוועדת הביקורת והוא אדם ישר ונאמן. אך אביהוא היה גם פעם יו"ר הוועדה והוא חבר ועדה והוא מכיר את העניינים. בוועדת הביקורת צריכים לשבת אנשים לטעמי שמבינים, סליחה, בוועדת תכנון ובנייה צריכים לשבת אנשים שמבינים בתחום, כדי לעזור לנו. הוא רק ממלא מקום?

מר שמואל לרמן: ממלא מקום.

מר אדם קניגסברגר: כי אין לי את הסעיף.

מר שמואל לרמן: כממלא מקום, לא כמחליף, כממלא מקום. כשהוא לא מגיע, שיהיה לך קוורום.

מר אדם קניגסברגר: כממלא מקום אני מברך.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. יופי. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר גבי נחמיאס חבר מועצת העיר כמ"מ של מר אביהוא בן משה סגן רה"ע, בוועדת המשנה לתכנון ובנייה.

2. ועדות חובה:

ועדת המשנה לתכנון ובנייה:

ג. מינוי מר משה רווח מ"מ רה"ע כמ"מ של מר צחי זליכה סגן רה"ע.

מר שמואל לרמן: מינוי מר משה רווח מ"מ רה"ע כמ"מ של צחי זליכה סגן רה"ע. כשצחי לא מגיע, שיהיה קוורום, משה יחליף אותו.

מר עזרא נחום: מי בעד? פה אחד.

מר שמואל לרמן: פה אחד. כן, אדם, רצית משהו?

מר אדם קניגסברגר: כן, אני רוצה להתייחס.

מר שמואל לרמן: בבקשה, למה לא?

מר אדם קניגסברגר: ברשותך, אני אתייחס לשני הסעיפים, גם הסעיף שלך, לרמן.

מר שמואל לרמן: אני עוד לא הגעתי אליו.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, בסדר. מה שאני אומר הפעם, זה יהיה גם בשביל הפעם הבאה.

מר ישראל זינגר: רק לפני זה, רגע, ברשותך, אדם, רק להזכירך, אתה רשאי מבחינת הגינות, עד עכשיו היה נוהג ששמרו עליו למיטב זיכרוני וידיעתי כל חברי המועצה. כאשר בסיעה שאתה עומד בראשה ביקשו להחליף א' עם ג', ב' עם א', לא התערבו. הנוהג הזה, נכון שיכולים, אבל לא התערבו. אם אתה רוצה לשבור אותו – אין בעיה.

מר אדם קניגסברגר: אתה תקשיב לי ואתה תראה שאני לא,

עו"ד גלעד שריר: אני לא מבין איך זה מסתדר עם 2/א המקורי,

מר ליעד אילני: שי בכור ביקש למעשה להחליף?

עו"ד גלעד שריר: זהו, זה לא הסתדר לי.

מר ליעד אילני: שי בכור ביקש או שאתה כפית עליו?

מר שמואל לרמן: לא רלוונטי. הסעיף לא על סדר היום.

(מדברים ביחד)

מר ליעד אילני: רועי, אתה ב"כ הסיעה? רק אתה רשאי להודיע. אתה ב"כ הסיעה.

מר שמואל לרמן: הסעיף לא היה על סדר היום.

עו"ד גלעד שריר: אתה צודק, שמוליק. אבל אתה יודע,

מר ליעד אילני: לא, הוא אמר לעיתון שלא הוא ביקש.

עו"ד גלעד שריר: אתה יודע מה זה מזכיר? זה משעשע, כי זה באותה ישיבה שהקריא פה מישהו מחברי הנהלת העיר תשובת ראש העיר לגבי שאלה על העודפים ב-מב"ע, הקריא תשובה X, ורבע שעה אחרי זה אישרנו את דו"חות מב"ע והמספרים היו שוני ב-180 מעלות. אותו דבר בא פה ראש העיר ואומר – בתוך הסיעה קיים נוהג לא לשנות, אבל הצעה 2/א של ראש העיר לשנות כשב"כ הסיעה מתנגד. משעשע אותי ...

עו"ד רועי ברזילי: לא רק ב"כ הסיעה התנגד, גם הוא התנגד.

מר ליעד אילני: זה נקרא, רועי, זה נקרא יד נעלמה.

מר שמואל לרמן: אין בעיה, הסעיף לא על סדר היום, אז זה לא רלוונטי. אנחנו כרגע בסעיף ג'.

עו"ד רועי ברזילי: מזל שיש גורם חיצוני שצריך להתערב בעניין הזה, שאני הזהרתי את ההנהלה. אני הזהרתי את ההנהלה לא ללכת לכיוון הזה, שהיה כיוון,

מר דני גולדשטיין: לא, לא, זה לא, זה הרעיון של לרמן להוריד ...

עו"ד רועי ברזילי: לרמן, הדברים חייבים להיאמר, הדברים חייבים להיאמר.

מר שמואל לרמן: אבל זה לא הסעיף על סדר היום.

עו"ד רועי ברזילי: קודם כל, הוא היה על סדר היום.

מר שמואל לרמן: אבל הוא לא על סדר היום.

עו"ד גלעד שריר: אבל בסדר, הוא יכול לדבר על ג', גם עליו,

עו"ד רועי ברזילי: לא קיבלנו לו"ז חדש.

מר שמואל לרמן: אבל לא נכון. רבותי, רק שניה אחת, רק רגע.

מר אלי מוסרי: תקרא פרק תהילים בתנ"ך, גם יעבור.

מר דני גולדשטיין: אני חוזר ואומר, מזל שלרמן פה, כי אין קשר למבקר המדינה. זה רק רעיון של לרמן להוריד את זה מסדר היום.

מר שמואל לרמן: לא חשוב. אני אבל לא צריך לנמק מה הסיבה. אני אומר שכרגע הנושא לא על סדר היום.

מר דני גולדשטיין: למה אתה צוחק, דוד? דוד, למה אתה צוחק?

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר דני גולדשטיין: מה מצחיק בזה?

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש לדבר על סדר היום.

מר שמואל לרמן: בבקשה. דבר.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש להזכיר כי על פי סעיף 44 ג' ו-ד' לחוק תכנון ובנייה, והפעם אני רוצה לומר משהו שזה מתוך דאגה לנבחרים, כולל לרמן, ולמועמדים וגם לוועדה. אני מבקש להזכיר כי על פי סעיף 44 ג' ו-ד' לחוק תכנון ובנייה, חבר מועצה לא יוכל לכהן בוועדת תכנון ובנייה אם הוא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים, בין חברותו במוסד התכנון לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו או של קרובו. לדעתי, עד שהמידע הדרוש לשם בדיקת ניגוד העניינים תדיר לא ייבדק על ידי היועץ המשפטי במקרה של מר רווח או מר לרמן, שהוא קבלן במקצועו, איני חושב שאנו יכולים לאשר את המינוי. במקרה רגיל, שהמועמד אינו עוסק בכך, אפשר לאשר אותו כחבר ועדה, בתנאי שקיבל אישור של היועץ המשפטי לפני תחילת כהונתו. במקרים אלה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה בטוח שאתה אומר את הדברים האלה?

מר אדם קניגסברגר: אני מצטט את החוק.

מר דני גולדשטיין: הוא מקריא את הפקודה.

(מדברים ביחד)

מר משה רווח: לרמן יגיב ואחרי זה אני.

עו"ד רועי ברזילי: אני היחיד שיש לי הסדר ניגוד עניינים.

מר שמואל לרמן: אני מגיב עכשיו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו נעשה גם את זה. נבדוק גם את זה.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו נבדוק גם את זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן.

עו"ד רועי ברזילי: שלום לשוטרת אביבית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שלום השוטר אזולאי.

מר שמואל לרמן: אדם, בוא אני אגיד לך, אני לא בשמחה רבה מעוניין להיות בוועדת תכנון ובנייה. אם היו פוטרים אותי מהדבר הזה, הייתי מאד שמח. אני נאלץ כדי שיהיה לכם קוורום. ואמרתי את זה, אני הייתי מוכן לוותר ממש על המקום הזה, לא רוצה להיות שם.

עו"ד רועי ברזילי: מתי לא היה לנו קוורום?

מר שמואל לרמן: רועי, רק רגע. בלי קשר ל -

עו"ד גלעד שריר: זה לא קוורום, זה על מנת שיהיה רוב.

מר שמואל לרמן: לא משנה, לפעמים גם קוורום הבנתי חסר.

עו"ד רועי ברזילי: לא היה כזה דבר.

מר דני גולדשטיין: אין בעיה של קוורום.

עו"ד רועי ברזילי: בוא, אנחנו מרגיעים אותך – לא היה. לא היה. אולי היה פעם אחת בהיסטוריה שאני זוכר.

מר אדם קניגסברגר: לרמן, אתה עונה לי בכנות ואני מכבד את זה.

מר שמואל לרמן: בלי קשר לעניין הזה, בתחילת הקדנציה שלי, שעוד היה חשש שאני אהיה במליאה ואצטרך לדון בענייני תכנון ובנייה, הגשתי עניין ניגוד עניינים מאד מאד נרחב לעו"ד שואקה, הוא בטח יעיד לך על זה, מאד מאד נרחב על העניין הזה, לגבי כל העניינים שיש לי בעיר.

עו"ד רועי ברזילי: הקדים את זמנו.

מר שמואל לרמן: מאד נרחב הגשתי לו והתחייבתי, אתה יכול אגב לקבל ולראות אותו, ממש בתחילת הקדנציה, בסוף 2013 אפילו לדעתי, ביום הראשון שהוא ביקש מילאתי מאד מאד נרחב והעברתי לאישורו, כדי שחלילה, גם לא בוועדת בניין עיר, שמראש לא הייתי בה חבר, אלא גם במליאה אני לא אתקל בניגוד עניינים.

מר אדם קניגסברגר: יפה.

מר שמואל לרמן: אני חייב להגיד לך, ושואקה יכול להעיד על זה.

עו"ד דוד מנחם: חוץ מזה, לגבי לרמן, אדם, זה שהוא קבלן, זה לא אומר שכל ועדה יש לו משהו, זה פעם בחצי שנה, שנה, שנושא שחוזר פעם לעוד איזה שהוא דיון. זה אתה גם יודע. כי לא ראינו דברים של לרמן.

ואני פה אומר דווקא שלצערי, כשהשם לרמן מגיע, ישר קודם כל שלילי. לא משנה מה, למה, כמה, מה ביקש או לא ביקש,

מר שמואל לרמן: לא חשוב, עזוב.

עו"ד דוד מנחם: הוא מבקש אפילו לצמצם זכויות – שלילי. קודם כל שלילי.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אבל לרמן, אתה הבעת את דאגתך, אז אני,

עו"ד דוד מנחם: לא הפרעתי, סליחה. רועי, סליחה, לא הפרעתי. למה? אפרופו הדיון הקודם שאמרו לדבר יפה חברי מועצה לנבחרים ולעובדים וכו', גם בוועדת בניין עיר אני חושב שצריכה להיות איזו שהיא אמנה פרטית מיוחדת לוועדה הזו. לא יכול להיות שרואים אנשים, מופיע שם מסוים, העיניים "פלאש". לא משנה מה כתוב, כן הבינו מה כתוב בפרוטוקול, בדראפט שהביאו או לא – זה לא הוגן ולא הגון. ואני אמרתי את זה בישיבה האחרונה.

מר אדם קניגסברגר: מנחם, למי שיש חמאה על הראש שלא יעמוד בשמש.

עו"ד דוד מנחם: זה לא משנה, אבל זה לא קשור בכלל.

מר אדם קניגסברגר: אתה היחיד שמגיע לוועדה בשביל,

עו"ד דוד מנחם: אדם, זכותו, זה שהוא קבלן זה לא אומר שאסור לו להגיש פה בקשות. אז מה הקשר? והוא יכול להיות בכל הישיבה של אותו יום, חוץ מהנושא שלו.

מר שמואל לרמן: אני מעדיף, אדם, לא להיות שם כל עוד אני לא חייב.

מר אדם קניגסברגר: תן לי להשלים.

מר שמואל לרמן: אני מעדיף לא להיות.

עו"ד דוד מנחם: מה הקשר?

מר אדם קניגסברגר: לרמן, אני לא פוסל, אין לי שום זכות לפסול אותך בוועדה. אני, הפנייה שאני אומר היא פנייה אליך. הרי בזמנו שואקה אמר, בתוך הוועדה, שהעניין של ניגוד עניינים זה של אותו חבר, הוא צריך להחליט לגבי עצמו,

מר שמואל לרמן: אני מילאתי, במפורש נתתי.

מר ישראל זינגר: הוא מילא.

(מדברים ביחד)

מר רמי פדלון: לרמן, אני רוצה להגיד מילה.

עו"ד דוד מנחם: סליחה רגע, רמי, סליחה.

מר רמי פדלון: גם אני רוצה.

עו"ד דוד מנחם: בסדר. אני גם לא מבין מה הקשר בין למלא את הטפסים אצל שואקה לבין זה שלמשל לרמן קבלן ויש לו מקום מסוים שהוא בונה, ויש 20 מקומות שהוא לא בונה, אז מה, אסור לו כבר לדון שם? ברור שלא לזה התכוון המחוקק, וכתוב מפורשות בסעיפים שאדם

שיש לו לגבי נושא ספציפי נגיעה כלשהי במישרין או בעקיפין, שלא ישתתף ושיגיד את זה בדיון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בקצב הזה כולם צריכים לשבת בחוץ.

(מדברים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: שמוליק, אתה מפריע לי לדבר על שמוליק לרמן.

מר שמואל לרמן: עזוב, אני לא רוצה.

עו"ד דוד מנחם: בישיבה האחרונה, רמי פדלון וגם נדמה לי אביבית היתה שם, שהצבעה בנושא שלך בסופו של דבר,

מר שמואל לרמן: זה היה נושא פרטי בכלל.

עו"ד דוד מנחם: לא, זה עבר מכיוון שאני אמרתי לאלה שהתנגדו לך שהם ראו את השם לרמן אז הם היו נגד. אז הם אמרו – אנחנו נמנעים.

עו"ד גלעד שריר: אבל מה הקשר עכשיו?

עו"ד דוד מנחם: אז הם נמנעו. אז אתה מביא לי עכשיו סעיפים. מה הקשר? תסתכל בתמליל של הישיבה האחרונה. זה הגון? זה הוגן?

מר אדם קניגסברגר: שמוליק, אני אגמור ואני,

מר שמואל לרמן: אבל משה גם אחריך. משה אחריך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תקשיב, אני רוצה להיות שקט כי אתה צריך להיות שקט.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אתה צודק. כן.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רגע. מה שאני מציע, ואני אומר עוד פעם, זה לא העניין שאתה קבלן, זה העניין שאתה גם מייצג מדיניות מסוימת. אני אומר שכדאי לך לבדוק עם מר שואקה, בשנת,

<u>מר רמי פדלון:</u> איזו מדיניות הוא מייצג?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> מה הקשר למדיניות?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> האם יש אפשרות שיש ניגוד ענייניים? אם אין – אני אברך אותך להשתתף.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מקובל עלי לחלוטין. מקובל.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני אגיד לך עוד דבר, אתה היית בוועדת הביקורת ואז למעשה היה אסור לך, אבל אני שמחתי מאד שאתה היית, כי אתה חבר הנהלה, ישבת בהנהלה, ואני מאד שמחתי, כי אתה היית אדם ענייני.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אז גם בוועדת בניין עיר הוא ענייני.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, אני מקבל את הצעתך.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אבל שמוליק, יותר מזה, בוא נאשר את זה פה אחד בכפוף לזה אפילו.

מר שמואל לרמן: מקבל את הצעתכם. מקבל את הצעתכם. אני אתייעץ עם עו"ד שואקה, אם הוא יגיד לי שיש בעיה של ניגוד עניינים – לא אהיה. אם הוא יגיד שאין – אני מקבל, אין לי בעיה.

מר אדם קניגסברגר: תודה רבה.

מר רמי פדלון: לי יש בעיה, אדם, עם עורך דין שמייצג יזמים ומייצג תושבים, שיושב בוועדה. גם זו בעיה.

עו"ד רועי ברזילי: אני יכול לדבר עכשיו?

מר רמי פדלון: לא רק,

עו"ד דוד מנחם: אדם עכשיו לא שומע.

מר רמי פדלון: על זה אתה לא מלין, אדם. על זה אתה מסכים.

מר שמואל לרמן: אדם, אני מסכים לחלוטין.

מר אדם קניגסברגר: תודה רבה.

מר משה רווח: הוא לא שומע.

מר שמואל לרמן: משה, אחרי זה ליעד, אחרי זה רועי. כולם ידברו, מה אתם דואגים? לא גמרנו את הדיון. אין בעיה. יש מלא 5 דקות.

מר ישראל זינגר: עבר כל כך בשקט שעכשיו מתלהבים.

מר משה רווח: אדם, לשאלתך, ראשית,

מר אדם קניגסברגר: לא שאלה, זו רק הערה.

מר משה רווח: ההערה שלך צריכה תשובה ברורה. ראשית, ביקשו ממני חברי ההנהלה, אני לא רציתי להיות חבר ועדה, ביקשו ממני בגלל שאין קוורום להיות מחליף. גם לא חבר ועדה. מחליף. זה לעניין.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: איזה ניגוד עניינים יש לך?

מר משה רווח: שניה. שניה. שניה. לגבי הרמז שאתה רמזת, פה יש לי בעיה מאד גדולה. א', מי הכריח אותך להגיד את זה? ב', בשם מי אתה מדבר? ג', ממי אתה מקבל הוראות?

מר ישראל זינגר: יפה.

מר משה רווח: ו-ד', האם אותו אדם שישב בוועדה ורצה 5.25, לזה אתה מכוון? ואז אתה לא התלוננת, לא קפצת, לא הלנת. שום דבר. הכול בסדר.

מר ליעד אילני: רווח, רווח, רק לפרוטוקול, היתה תקלה בשידור. עכשיו זה חזר.

מר שמואל לרמן: די, ליעד, די.

מר משה רווח: חוסר האיזון הזה בין סיטואציות, זה פשוט זועק לשמיים. אז או, באמת, שאתה מכבד אותנו ומתנהג בצורה חד חד ערכית לכל הדברים, או אתה מקדם איזו אג'נדה של מישהו שלא נמצא פה. זה העניין. ולכן, ההערה שלך היא מאד מאד לא במקום. תודה.

מר אדם קניגסברגר: או קיי.

מר שמואל לרמן: אבל אדם,

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, הוא אמר לי משהו אישי.

מר שמואל לרמן: אבל רק רגע.

מר אדם קניגסברגר: הוא אמר לי משהו אישי.

מר שמואל לרמן: בסוף. קודם אחרים.

מר אדם קניגסברגר: סליחה.

מר שמואל לרמן: לא, אדם, אבל רגע, אתה מקבל את הדקות שלך, תאמין לי, אני מקפיד איתך כ-

מר אדם קניגסברגר: אבל אני העליתי את העניין.

מר שמואל לרמן: אבל בסדר, רק שניה. החברים שלך עוד לא דיברו בכלל.

מר אדם קניגסברגר: בבקשה.

מר שמואל לרמן: ליעד, רועי ביקשו, רמי, תן להם.

מר אדם קניגסברגר: לא, כי אני לא עברתי לעניין אישי. איתך הסתדרתי. מה שהציטוט היה מהחוק, לא היה ציטוט לגבי מישהו אחר.

מר משה רווח: אתה קובע שיש ניגוד עניינים?

מר אדם קניגסברגר: לא היה ציטוט,

מר משה רווח: לא, אתה קובע שיש ניגוד עניינים?

מר אדם קניגסברגר: לא, סליחה,

מר משה רווח: לסעיף ב' לא דיברת. מעניין למה רק לסעיף ג' ו-ד'. מעניין.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר משה רווח: מעניין.

מר אדם קניגסברגר: נכון. אתה רוצה שאני אכנס לזה?

מר שמואל לרמן: אדם, די. משה, די. ליעד, רועי, רמי. ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: אני רוצה לנצל את ההזדמנות, קודם כל, אדוני יו"ר המועצה, אני מקווה שאני לא מסבך אותך, אבל יש לי ידידות איתך, הזכרת את ההדר הבית"רי, אז יש גם היכרות ככה של שורשי בית"ר בינך לבין מי שצריך. אני באמת חושב ואני חוזר פה להצעה שהעליתי לפני שנה וחצי, שאז היה מי שצייר אותה כאישית. אני באמת חושב שכל מי, אדם, אתה אמרת את זה, כל מי שעוסק בתכנון ובנייה, מכל צד שהוא, הרי אמרת רמי עורך דין, יש פה מתווכחים, היה ראוי, ויכול להיות שהחוק מאפשר, אני בזמנו העליתי הצעה ואמרתי שהיה ראוי. חשוב לי דווקא היום להתייחס, כי לאור היחסים ביני לבינך, זה מה שנקרא 'נאה דורש נאה מקיים'. היות ויש לי כבוד אליך ויש בינינו ידידות, אני אומר לך את זה כרגע לפרוטוקול ומול המצלמה, אני חושב שהיה ראוי שגם אם זה חוקי

וגם אם יש חוות דעת משפטית שזה תקין, שהיית אומר – למען הסר ספק, אני נוהג פה על פי הלכות בית שמאי ואני לא אהיה ממלא מקום בוועדה הזו.

מר שמואל לרמן: לא אכפת לי גם. אני ממש לא בא לי להיות בוועדה הזאת. ניסיתי בכל כוחי להימנע מכך.

מר ליעד אילני: אני יודע שאתה לא רוצה.

עו"ד גלעד שריר: אתה הולך להצביע נגד, שמוליק?

מר שמואל לרמן: לא, אני אומר לכם, אני מוכן להיות ואמרתי את זה גם לאביבית, רק כדי שיהיה פה מספר אנשים,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בסדר, אם אתה לא תהיה לא יהיו כאן עוד כמה. ניגוד העניינים הוא לא רק של מתי ומתאים. אם אמרנו שאף אחד לא עוסק בתכנון ובנייה ולא יושב בוועדה, אין לי שום בעיה. שאף אחד לא יהיה שם.

מר ליעד אילני: אביבית, זה בדיוק למה רציתי,

עו"ד דוד מנחם: ליעד, ליעד,

מר ליעד אילני: רגע, מנחם, סליחה, כשקראתי את סדר היום, מבחינתי,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא העליתי את זה. רועי.

מר ליעד אילני: לא משנה. אבל זו היתה, אביבית, הזדמנות בשבילי לבוא ולהסביר שאין פה עניין אישי, או קיי? זו דעתי, תפיסת עולם, אפשר להסכים איתה, אפשר לא להסכים איתה. זה הכול. מנחם, אני

לא יודע גם מה דעתך ואני מניח שיש פה כמה נוספים שיכולים להיפגע מזה.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, לא להיפגע. אני רוצה להגיד לך משהו חשוב. אני חושב דווקא אחרת ממה שהרבה חושבים פה. נהפוך הוא. אדם נמצא פה? תקשיב, כשיש עורכי דין שמתעסקים בתכנון ובנייה, אני אולי הולך להפתיע ודווקא אני אמנם מתעסק בתחום התכנון והבנייה, ואני לא עושה שום פעולה ברמת גן, לא בפרטני ולא בקבלני ולא כלום, ואף פעם לא עשיתי, ואני מצהיר את זה באלפיים אחוז. ואף על פי כן אני אומר, כשיש מישהו שמבין בתכנון ובנייה, טוב שהוא יהיה בוועדת בניין עיר. ולמה? אחרת, מה יקרה? יבואו אנשים, סתם, בלי לפגוע, יש כמובן את המהנדסת, יש את אדריכלית העיר, אומרים ניוד זכויות, הצללה, תב"ע, תוכנית מהיתר, ... על מה הוא מדבר איתו? טוב, תרים, תוריד, תוריד, תרים, תתנגד, אתה אופוזיציה. זה שוק, סתם. נהפוך הוא, אני חושב, אדם, שאתה בעצמך יודע שכאשר יש אנשים שמתמצאים, אז היו אפילו מקרים שהלכתי להסביר טענות שלך,

מר אדם קניגסברגר: בצדק.

עו"ד דוד מנחם: כי אני אדם אמיתי. אבל מעבר לאמיתי, אם אין מי שיודע, ליעד, להתנהל בתכנון ובנייה, אז מה הוא יעשה.

מר ליעד אילני: אבל אתה קטעת אותי באמצע הדברים. אז תן לי, אני אשיב לך.

עו"ד דוד מנחם: רק שניה, סליחה רגע. מה אני אומר? אני אומר, נהפוך הוא, אם יש אנשים שמתעסקים בתחום, טוב שהם יהיו שם. אלא מה? צריכים לעשות את הדברים לגופו של עניין ולאו דווקא לגופו של קבלן או אדם פרטי או קואליציה/אופוזיציה. ואני מרגיש בוועדה הזו, שאני הרבה פעמים אומר – בואו תהיו גיבורים בבית משפט, בואו נראה אתכם טוענים בחקירות נגדיות, בדברים שכאלה. ואני לא בא להאשים אף אחד. שם זו הבמה, לא במקום של עירייה שכל אחד יכול להרגיש כוכב. הוא עוצם עיניים, מדבר הצללה, תנועה, מזכיר חושך, מסתיר וכו' וכו', חושבים שהבן אדם יודע והוא אפילו לא יודע על מה הוא מדבר. ואני לא

בא חלילה וחס לפגוע באנשים. ככה זה הולך. יש בעלי מקצוע, אבל צריכים שהדברים יהיו לגופו של עניין. ואם לא יהיו בעלי מקצוע, אז איך תהיה בקרה בתוך הוועדה? איך יהיו דברים לשיפור? ואני חושב שהוועדה שלנו מתנהלת בצורה, בעיקרון, די טובה, די טובה, אבל יש ריקושטים כאלה ואחרים שלעיתים, גם אם יש כוונה טובה להביא ריקושט כזה או אחר, הדרך להשיג אותם לא נעשה בצורה הנכונה. ודווקא מתאים לי כרגע באמת, ביישוב הדעת שאנחנו נמצאים פה, לדבר על לרמן. אדם, ודווקא, אתם נמנעתם אצל לרמן, כי דווקא כשקראנו מה שהוא ביקש, בכלל בסופו של דבר אתם נמנעתם, אבל זה היה כבר משהו שקצת הריח לא טוב. מה, בגלל שזה לרמן? בגלל שיש אופוזיציה/קואליציה?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, בגלל שעלה השם שלו ואני לא ידעתי בהתחלה, ברגע שעלה השם שלו,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> נכון. אז מה?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אז אני אמרתי, או קיי, אז אני,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> נגד. ובסוף הוא עשה אותך נמנע.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זה לא העניין פה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דוד, די. אדם, יש לנו עוד,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> סליחה, סליחה, סליחה. שמוליק, סליחה. אתה תדבר, ליעד, שניה. חשוב למצות את הדבר. שמעתי מה כרגע אמרת ואני מכבד את מה שאתה אמרת, אבל לא מקבל בכלל. איך אמרת? רק ראיתי את השם לרמן – 'פיוזים', בד אדום. זה לא צריך להיות ככה בכלל. בוא נסתכל לגופו של עניין, הבן אדם בכלל לא נמצא, בוא נדון מה הוא ביקש, ואז תדון לגופו של עניין. אבל אם אתה כרגע אומר – ראיתי לרמן X – זה לא צריך להיות בוועדה.

מר שמואל לרמן: טוב, לא חשוב, בואו. רבותי, ניתן לליעד לדבר.

עו"ד דוד מנחם: עוד משפט אחרון – מעניין, אביבית כשהיא לא נמצאת, בפעמים בודדות, הדיונים יחסית עוברים יותר מהר. אני מצטער שאני אומר לך ככה. אבל כשהיא נמצאת, היא אומרת א' – 'בוס' בפרצוף. היא אומרת ב' – 'בוס' נותנים לה. מה זה?

מר שמואל לרמן: רק דקה, אני רוצה להסב רגע את תשומת לבכם.

עו"ד דוד מנחם: מה קרה? זו המציאות האמיתית. אני אומר את המציאות האמיתית.

מר אדם קניגסברגר: משפט אחד.

מר שמואל לרמן: רק רגע. דיבר איתי עו"ד שואקה. הסעיף האחרון הוא מאד חשוב, שאנחנו צריכים לתת לו זמן.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי.

מר שמואל לרמן: אז בואו נדבר במהירות רק כדי, אין בעיה, ניתן לכולם, רק יש פה הערה חשובה של עו"ד שואקה לגבי הסעיף האחרון.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. אני רוצה משפט אחד,

מר שמואל לרמן: אבל אתה דיברת כבר.

מר ליעד אילני: אדם, הייתי באמצע דברי.

מר אדם קניגסברגר: לא, הוא הגיב.

מר ליעד אילני: אבל, אדם, הייתי באמצע דברי. הוא פשוט קטע אותי.

מר אדם קניגסברגר: רגע, שניה.

מר ליעד אילני: הוא קטע אותי.

מר שמואל לרמן: אבל אדם, דיברת, בחייך.

מר אדם קניגסברגר: נכון, אבל סליחה, אם הוא אמר שאני הסכמתי ל -

מר שמואל לרמן: אבל בסוף, בסוף אמרתי לך שאני אתן לך.

מר אדם קניגסברגר: מה זה בסוף?

מר ליעד אילני: יש לך בסוף הישיבה הודעה אישית.

מר שמואל לרמן: יש עוד. רועי עוד לא דיבר ורמי עוד לא דיבר.

מר משה רווח: אמרתי שלא הגבת.

מר שמואל לרמן: ליעד, תגמור. ליעד, דבר.

מר אדם קניגסברגר: הוא מדבר בלי הפסקה והוא מקבל זמן.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, ליעד נתן לי ... גם זה לא בסדר, שהוא מסתדר איתי?

מר ליעד אילני: חברים, אני אהיה קצר ואומר שלושה דברים: קודם כל, לעניין הניסיון – כל נבחרי הציבור, בכל פרלמנט שהוא, בין אם זה בעיריות ובין אם לאו, לא מגיעים לאו דווקא עם ניסיון. כל מי שיושב בוועדת החינוך בכנסת, הוא לא בהכרח ד"ר לחינוך. וכל מי שיושב בוועדה לביקורת המדינה לא היה שופט. תפקידם של נבחרי הציבור לבוא ולשמוע את חוות דעתם של גורמי המקצוע, כמובן ללמוד ולהשתפר עם הזמן, אבל זה באמת עולם אוטופי שכל חברי הוועדה בכלל לא היו נבחרי ציבור, אולי היו רק אנשי מקצוע מבחוץ, אז אולי באמת היה יותר טוב. שני דברים נוספים, לעניין הקוורום שעלה פה – זה באמת לא קוורום כמו שרועי אמר, או גלעד, זה עניין של רוב. ואני מציע לך, יו"ר הוועדה, שני דברים: העליתי כבר לפני שנתיים הצעה שישיבות הוועדה יתקיימו בשעות אחה"צ. אני חושב שאם הם יתקיימו בשעות אחה"צ יהיה בכך גם כדי להקל על חברי הוועדה, שרובם ככולם, כולל את, מתנדבים, ובשעות היום צריכים להיות במקום העבודה שלהם. אם זה יהיה אחה"צ זה יקל גם על חברי הוועדה להגיע לעיתים יותר תכופות לדיונים. וגם יאפשר לתושבים שרוצים להגיע ולהשמיע את העמדות שלהם – בעד, נגד, לא משנה מה – להגיע ביתר קלות ולא על חשבון שעות העבודה שלהם.

מר שמואל לרמן: ליעד, זהו? זה לא על סדר היום.

מר ליעד אילני: לא משנה, אני אומר, אבל עלה פה הנושא של קוורום.

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, כמי שמכיר אתה יודע שעם הסכמה של כולם אפשר גם להעלות נושא שלא על סדר היום והנושא יש בו שכל, על אף שהציע אותו חבר אופוזיציה. אבל גם בקואליציה הצעתי.

מר ליעד אילני: זה רעיון ליו"ר הוועדה. אני חושב שיהיה בכך באמת כדי לסדר נוכחות יותר,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אני לא יכולה.

מר ליעד אילני: בסדר. בסדר. דבר נוסף שאני אומר לך, לעניין היעדרות חברי ועדה. יכול להיות, אביבית, שאם כבר היה עולה להצבעה ג/53, היינו מסיימים את הסאגה הזו, אז היינו מגיעים למצב כבר דעותיהם ועמדותיהם של חברי מועצת העיר ידועות – מי בעד, מי נגד. נכון להיום יש כל מיני התחמקויות, שכן המדיניות לא כל כך ברורה. אז הגיע הזמן, אני אומר את זה גם בהזדמנות הזו, לקיים כבר דיון אחרי 6 חודשים מאז הדיון הקודם, ולעשות סוף לסאגה הזו, ואני בטוח שזה, יכול להיות שזה יסדר לך את הקואליציה והאופוזיציה מחדש, אבל זה יקל גם עלייך בניהול ישיבות הוועדה. תודה.

מר שמואל לרמן: תודה. רועי.

עו"ד רועי ברזילי: מי עוד רצה לדבר? רק אניי?

מר שמואל לרמן: רמי ואתה.

עו"ד רועי ברזילי: אז שרמי ידבר לפני.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני בסוף.

עו"ד רועי ברזילי: אני בסוף. שרמי ידבר לפני.

מר שמואל לרמן: לא, הוא לא רוצה.

עו"ד רועי ברזילי: הוא לא רוצה לדבר?

מר שמואל לרמן: לא.

עו"ד רועי ברזילי: רמי, מה שאתה דיברת, אני לא מצליח להבין בכלל איך אתה מעז לפצות את הפה שלך בנושא של ניגוד עניינים. אתה, שכתוצאה מניגוד עניינים שלך, לא אולי, לא בדקנו את זה, לא הלכנו למבקר המדינה, ניגוד עניינים פר-אקסלנס, עיריית רמת-גן שילמה מיליון שקל, מיליון שקל באופן ישיר לקבלן שאתה, שאתה,

מר רמי פדלון: אתה משקר. אתה משקר.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא משקר. אז 750,000 שקל,

מר רמי פדלון: אתה משקר בעובדות.

עו"ד רועי ברזילי: העירייה שילמה. אתה מעז לדבר על ניגוד עניינים.

מר רמי פדלון: אתה משקר בעובדות. אתה מציג עובדות שקריות לחלוטין.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מציג עובדות שקריות.

מר רמי פדלון: לחלוטין. ועכשיו אני רוצה את רשות הדיבור.

עו"ד רועי ברזילי: אז אנחנו נעלה את זה כשאילתה ואנחנו נבדוק אם העירייה שילמה 750,000 שקל.

מר רמי פדלון: אין בעיה.

מר ישראל זינגר: רמי, הפסקתי אותך, יש לך משפט להגיד, אביבית וסיום. אני הפסקתי, אני מנהל עכשיו את הישיבה. משפט אחד, רמי.

מר רמי פדלון: אני התייחסתי לניגוד עניינים של חברי ועדה שעוסקים בפרנסתם בייצוג של קבלנים, ייצוג של דיירים ויושבים בוועדה ודנים בתיקים של רמת גן, וזה חמור בעיני. זה הכול.

מר ישראל זינגר: תודה. אביבית.

עו"ד רועי ברזילי: ...

מר ישראל זינגר: אתה לא ברשות דיבור. אני עובר להצבעה. שקט, אין לך,

עו"ד רועי ברזילי: יש לי 5 דקות. אתה יש לך הסדר ניגוד עניינים? רמי, יש לך הסדר ניגוד עניינים? אחרי המקרה שלך, עשית הסדר ניגוד עניינים?

מר ישראל זינגר: הצבעה. הצבעה. חברים, אתם יכולים לעשות מה שאתם רוצים. הצבעה.

עו"ד רועי ברזילי: אתה פשוט,

מר ישראל זינגר: הצבעה, מי בעד,

עו"ד רועי ברזילי: אני לא האמנתי שאתה תעז להעלות כזה דבר.

מר ישראל זינגר: מי בעד סעיף ג'?

מר עזרא נחום: זה פה אחד, חברים?

<u>מר ישראל זינגר:</u> מאושר פה אחד? אפשר פה אחד? פה אחד. רגע, לא, רועי נגד.

<u>מר ליעד אילני:</u> אבל הוא לא סיים לדבר.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> יש לי 5 דקות.

<u>מר עזרא נחום:</u> זה לא אני קובע.

<u>מר ליעד אילני:</u> חברים, הוא לא סיים לדבר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אבל אני הפסקתי אותך. אני יכול. אתה תגיש תלונה. יפה. תגיש תלונה. תגיש תלונה שהפסקתי אותך על חריגה מנוהל הדיון.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> ממה?

<u>גב' רחל מרום:</u> איזה נוהל? אפשר לקבל עותק מהנוהל?

(מדברים ביחד)

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אתה מוסמך לדון איזה נושא הוא בעניין או לא, גם אם אני לא מסכים איתו?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> שיקבל החלטה מה שהוא רוצה.

<u>מר עזרא נחום:</u> 12 בעד. מי נגד? אין נגד. מי נמנע? שלום לוי נמנע.

מר ישראל זינגר: תודה רבה הסעיף הבא.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות 12 – בעד, 1 – נמנע, לאשר מינוי מר משה רווח מ"מ רה"ע כמ"מ של מר צחי זליכה סגן רה"ע, בוועדת המשנה לתכנון ובנייה.

2. ועדות חובה:

ועדת המשנה לתכנון ובנייה:

ד. מינוי מר שמוליק לרמן יו"ר מועצת העיר כמ"מ של מר איצ'ה שחם חבר הנהלת העיר.

מר עזרא נחום: הסעיף הבא – סעיף ד' – גם התקיים עליו דיון. מי בעד סעיף ד'? ירים את ידו. אפשר פה אחד או לספור? או קיי, אנחנו נספור. מי בעד? ירים את ידו. כבר דנתם בו.

מר ישראל זינגר: דנו. תמשיך.

מר משה רווח: מינוי מר שמוליק לרמן,

מר עזרא נחום: אתם ציינתם גם – מינוי מר שמוליק לרמן, יו"ר מועצת העיר, כממלא מקומו של מר איצ'ה שחם חבר הנהלת העיר בוועדת תכנון ובנייה.

מר ישראל זינגר: הצבעה.

מר עזרא נחום: 13 בעד. מי נגד? מי נמנע? 2 נמנעים. אושר סעיף ד'.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות 13 – בעד, 2 – נמנע, לאשר מינוי מר שמוליק לרמן יו"ר מועצת העיר כמ"מ של מר איצ'ה שחם חבר הנהלת העיר, בוועדת המשנה לתכנון ובנייה.

3. אישור הסכם מיום 27.12.07 ותוספת להסכם מיום 25.1.16 כולל פטור ממכרז עם חברת "מצלאוי חברה לבניין בע"מ" – רח' החילזון 8 רמת-גן, גוש 6109, חלקה 285.

<u>מר ישראל זינגר:</u> סעיף 3 – אישור הסכם מיום 27.12.07 ותוספת להסכם מיום 25.1.16 כולל פטור ממכרז עם חברת "מצלאוי חברה לבניין בע"מ", והסכם מינואר 2017, רחוב החילזון 8 רמת-גן, גוש 6109, חלקה 285. בבקשה, היועץ המשפטי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דוד, בבקשה.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> לפני הרבה שנים, במתחם הבורסה, העירייה היתה בעלים של הרבה חלקות, שהיו מוחכרות לחוכרים לתקופות ארוכות, בדרך כלל ל-49 שנים פלוס 49 שנים. היו יותר מ-20 חלקות כאלה. במסגרת הכוונות שהיו אז לפתח את הבורסה ולהפוך אותה למה שכולנו רואים היום, המדיניות של העירייה היתה למכור את הבעלות לחוכרים. על המגרשים האלה היו לרוב מפעלים ישנים, הכוונה היתה להרוס את המפעלים ולבנות במקומם מגדלים. וכך התחילו למכור את הבעלות לחוכרים, מתוך מטרה שהם יתקשרו עם יזמים ויפתחו את המגרשים האלה ואכן בזכות זה, במידה רבה אנחנו רואים את הבורסה כפי שהיא היום.

המגרש האחרון שנותר, זה היה מגרש בבעלות 'חילון', שגם עליו היה מפעל ישן של חברת 'חילון', והכוונה היתה גם במגרש הזה למכור את הבעלות לחוכרת, שהיתה ל-49 שנה פלוס 49, כדי שהיא תפתח את המגרש ותבנה עליו מגדל. בדרך, פנינו למשרד הפנים באופן חריג וביקשנו פרה-רולינג, שיאשרו לנו שמשרד הפנים יאפשר למכור את המגרש הזה ללא מכרז. ואכן קיבלנו אישור ממשרד הפנים למכור את המגרש ללא מכרז ל'חילון', ובלבד שהשמאי שימונה ימונה מטעם משרד הפנים. השמאי שיקבע את השווי ימונה מטעם משרד הפנים. מונתה השמאית גב' לבנה אשד, שהוציאה שומה, ועל פי השומה הזאת נחתם הסכם עם 'חילון' בדצמבר 2007,

כשהתמורה שנקבעה 2,539,000 דולר בתוספת מע"מ והתמורה הזאת שולמה.

<u>גב' רחל מרום:</u> כמה דונם?

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> זה מגרש בחילזון 8, חלקה 285, גוש 6109. לא כתוב לי פה בדיוק כמה זה. אחרי שמועצת העיר אישרה את ההתקשרות, העירייה פנתה למשרד הפנים כדי לאשר את ההתקשרות. משרד הפנים נתן אישור להתקשרות. בינתיים, עקב תלונה של חבר מועצה שהיה אז למבקר המדינה, מבקר המדינה התחיל לבדוק את ההתקשרות הזאת,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מי זה חבר המועצה?

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> ובסופו של דבר, מישהו מסוים, לא חשוב, בסופו של דבר מבקר המדינה הוציא דו"ח, שבעקבות הדו"ח הזה משרד הפנים התלה את האישור שלו והחליט להוציא שומה חדשה כדי לראות את התמורה, כי אחת הביקורות של מבקר המדינה זה היה בנושא התמורה. העניין הזה התמשך שנים רבות ובסופו של דבר יצאה שומה של השמאי המחוזי הממשלתי בירושלים, שקבע שצריך לשלם עוד סכום מסוים, שהסכום המקורי היה נמוך וצריך להוסיף עוד סכום. העניין הזה הגיע למועצת העירייה עוד לשני דיונים ובסופו של דבר נחתמה תוספת להסכם, שנחתמה ב-

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ב-31.1.16.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> ב-25 לינואר 2016 נחתמה התוספת שבמסגרתה שולמו עוד 4,378,597 שקל בתוספת מע"מ כחוק. שזה היה בהתאם לשמאי המחוזי ובהתאם להחלטת המועצה להוסיף לזה הצמדה ו-2% ריבית על כל התקופה.

לאחר שנחתמה התוספת, פנו עוד פעם למשרד הפנים וביקשו עכשיו לקבל את אישור שר הפנים. ואז, במענה, במכתב שצורף לחומר שלכם ושראיתם אותו, במכתב מ-11 באפריל 2016 של עו"ד דרור לוינגר מטעם משרד הפנים, הוא אמר שהם מבקשים להביא את זה פעם נוספת למועצת

העירייה, בפעם הרביעית, וזאת למה? כי הוא אמר שבדו"ח של מבקר המדינה היו 3 ביקורות עיקריות: אחד – זה היה נושא התמורה, שצריך לבדוק אותה, והעניין הזה הוסדר כפי שהסברתי ושולם ההפרש; דבר שני – שבישיבה שהיתה ב-2007 לא התקיים דיון ענייני בעסקה אלא בעיקר היו צעקות וחילופי דברים, וצריך לקיים דיון ענייני; והדבר השלישי – זה היה בנושא הפטור ממכרז, שלא נדון כמו שצריך במועצה וצריך לקיים דיון בנושא הפטור ממכרז.

העירייה חשבה שאחרי שהעניין הובא 3 פעמים למועצה אין צורך להביא אותו בפעם הרביעית ולא הסכימה להביא את זה שוב למועצה. אחרי חילופי דברים, בסופו של דבר מצלאווי, שקנתה מ'חילון' את המגרש והתכוונה לפתח אותו, הגישה עתירה לבית המשפט בטענות רבות כנגד משרד הפנים, על כל העיכובים, על זה שלא העבירו לה את הבעלות וכנגד העירייה. ואחרי שהוגשה העתירה הם ביקשו לקיים פגישה עם נציגי העירייה. התקיימה פגישה ובסופו של דבר סוכם שלמרות שגם מצלאווי וגם העירייה לא חושבים שצריך להביא את זה עוד פעם למועצה, בכל זאת זה יובא עוד פעם אחת למועצה, כפי שמשרד הפנים דורש, ומצלאווי הסכימה לוותר על כל תביעת נזיקין, ככל שיש לה, כי לאורך הזמן הם איימו בתביעות נזיקין על כל הנזקים שנגרמו, כנגד העירייה. וגם אחרי שיהיה אישור משרד הפנים, העתירה נגד העירייה תימחק ללא צו להוצאות. גם ההסכם הזה צורף לחומר שבפניכם וכל אחד היה יכול לראות אותו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> והמלצתך?

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> אחרי כל זה, אנחנו מגיעים היום לדיון במועצה. אתם ראיתם את חוות הדעת שלי שהתייחסה בצורה נרחבת גם לנושא הפטור ממכרז. אני מלכתחילה חשבתי, כמו שב-20 העסקאות האחרות שנעשו במכר ללא מכרז, בפטור ממכרז, שגם העסקה הזאת פטורה ממכרז. ועכשיו ניגש לסעיפים הרלוונטיים.

ישנם שני סעיפים שהם רלוונטיים לענייננו בתקנות העיריות מכרזים התשמ"ח 1987, סעיף אחד זה 3.2/ד והסעיף השני זה 3.2/ט, ואני אקרא לכם אותם: סעיף 3.2/ד קובע – המקרקעין מועברים לאדם שיתחייב לפתח אותם תוך זמן שקבעה העירייה ובהתאם לתוכנית, הכוונה לתוכנית בניין עיר, אם מועצת העירייה ביקשה לגביהם ברוב חבריה לשחררה מחובת עריכת מכרז ושר הפנים אישר את בקשת העירייה, לאחר שנוכח כי

בנסיבות העניין עריכת מכרז לא תביא לתועלת, לרבות תועלת כספית. מה שאומר הסעיף בעצם – אפשר למכור ללא מכרז למישהו שיתחייב לפתח את השטח, אם עשיית מכרז היא לא מעשית ולא תביא תועלת. עכשיו, לדעתי זה בדיוק המקרה, כי 'חילון' היתה חוכרת של המקרקעין האלה ל-49 שנים פלוס 49 שנים. אין שום היגיון במצב הזה להוציא מכרז ושמישהו אחר יזכה. הרי את החכירה אי אפשר לקחת מהם, אז מה, אחד יהיה החוכר והשני תהיה לו את יתרת הבעלות? זה לא הגיוני. לכן, זה מקרה שמתבקש להחיל את הסעיף הזה שנותן פטור ממכרז בנסיבות המיוחדות האלה. ואני חוזר, כך נעשה לפחות 20 פעמים קודם. הסעיף השני זה 3.2/ט שקובע,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> רק שניה, אבל ה-49 שנים השניות הן,

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, רק שניה, תני לו לסיים.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> או קיי.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> החכירה היתה משנת 57 וכעבור 49 שנים הם הפעילו את האופציה לעוד 49 שנים, כך שהיה לפניהם עוד הרבה מאד שנים קדימה. 3.2/ט – המקרקעין הם דירות מגורים או בתי עסק, המועברים למחזיק בהם או ליורשיו, מכוח שכירות במשך 10 שנים לפחות, ובלבד שהתמורה לא תפחת מסכום שנקבע בשומת מקרקעין שנערכה על ידי שמאי מקרקעין. אז א', פה השומה נערכה על ידי שמאי מקרקעין, כך שהסעיף הזה תופס. אנחנו מדברים על בתי עסק ועל נכס שהיה מוחזק על ידי 'חילון'. כך שלכאורה מתקיימים כל תנאי הסעיף.

מה בא מבקר המדינה ואמר? אמר שני דברים: א' – 'חילון' מכרו למצלאווי. זה נכון, אבל במועד החתימה עם 'חילון', 'חילון' היתה המחזיק, ובהסכם עם 'חילון' כתוב שהם מצהירים שהם בעל הזכות הבלעדית להחזקה, הם המחזיק הבלעדי. זאת אומרת, שהתנאי של הסעיף שצריך להיות המחזיק התקיים. זה שהיה להם מעל 10 שנים, זה אמרתי, היה להם 49 פלוס 49. והתנאי האחרון, שהיה שם בית עסק, מה קרה שם? כמה שנים לפני זה היה ראש העיר צבי בר אז, בא אליהם ואמר להם – תראו, אנחנו, כמו שעשינו לאחרים, מתכוונים למכור לכם את הבעלות. בינתיים אני מבקש, המפעל שלכם, הוא מזהם, הוא מפריע, תהרסו את המפעל ואנחנו נקדם. כי העניין הזה התקדם הרבה מאד זמן עד שהגענו

למכירה הזאת ל'חילון'. ביקש מהם ראש העיר להרוס את המפעל. הם אז פנו על פי הוראת ראש העיר, או על פי בקשת ראש העיר, והרסו את המפעל. ואז בא מבקר המדינה ואומר – כן, אבל בזמן המכירה כבר לא היה מפעל. אבל זה לא הגיוני, כי הם הרסו את המפעל על פי בקשת ראש העיר.

לכן, לדעתי, מתקיימים שני הסעיפים האלה ואפשר לעשות את המכירה הזאת בפטור. והבקשה שלנו, עוד מעט יקריא שמוליק, יו"ר המועצה, יקריא את הצעת ההחלטה, היא, אחרי כל הסאגה הארוכה הזאת, שאני רוצה להגיד שהיא גרמה להרבה מאד, להערכתי, גרמה להרבה מאד נזק לעירייה. כי עד היום, עד היום אין אפילו תוכנית תקפה לשטח הזה. במקום שכבר היום יכול היה להיות מגדל, העירייה היתה מקבלת מיליונים בארנונה, במקום זה היום אנחנו במצב שאין אפילו תוכנית מאושרת.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אפשר שאלה מקדמית, שמוליק, ברשותך?

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> עוד מילה אחת, סליחה, רק להגיד מה יקרה אם זה לא יאושר כאן. אם זה לא יאושר כאן, להערכתי אנחנו נכנסים, א', לעוד שנים של משפטים. ב', בוודאות המקום הזה לא יפותח במשך כל השנים האלה ויישאר מגרש בלי כלום. ו-ג', כפי שכבר איימו עלינו לא פעם, צפויה תביעת נזיקין נגד העירייה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> שמוליק, ברשותך, לפני שאדם מתחיל,

<u>מר שמואל לרמן:</u> מי רוצה לדבר? אדם, גלעד, מי עוד?

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני רוצה לשאול אותו שאלה מקדמית.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם וגלעד, בבקשה, וישראל.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני יכול, ברשותך שמוליק, לשאול שאלה אחת רק, לפני שאתה מתחיל? איך בכוונתך לנהל את הדיון? כלומר, אתה הולך לספור דקות או שאנחנו יכולים לנהל דיון, לא, לא, יש לי שאלה עקרונית מאד, או שהולכים לנהל דיון על שטח עירוני על החלטה משנות,

לפחות לפני עשור, אם אפשר לנהל עליו דיון, או שאנחנו סופרים שניות. אני שואל עקרונית, כי אני לא רואה פה אף אחד בחדר הזה, לפחות בבעלי זכות הדיבור, שבכוונתו לבזבז זמן ולפטפט לשווא. יחד עם זאת, אם אתה לא תספור שניות, זה דיון אחר.

מר שמואל לרמן: אז א', אני אגיד לך, פקודת העיריות קובעת בדיוק איך מתנהל דיון, החל מהנושא,

עו"ד גלעד שריר: עניתי לי.

מר שמואל לרמן: עניתי לך. אני יודע. אדם, לך יש תוספת דקות, כי העבירו לך דקות.

מר אדם קניגסברגר: יש לי 20 דקות.

מר שמואל לרמן: נכון.

מר אדם קניגסברגר: כל מה שאני אגיד היום, לא חל על התקופה של מר ישראל זינגר.

מר שמואל לרמן: יופי.

מר אדם קניגסברגר: מר ישראל זינגר היה אחד האנשים שכל העסקה הזאת לא מצאה חן בעיניו, אני אומר את זה מראש.

קראתי בעיון את כל המסמכים וחזרתי לדו"ח מבקר המדינה משנת 2010. ולכן, ברשותכם, אמסור לכם פרטים והערות נוספות שלא נמסרו על ידי היועץ המשפטי, מתוך דו"ח הביקורת של מבקר המדינה על השלטון המקומי.

באוגוסט 2001 הודיעה היועצת המשפטית דאז של משרד הפנים לעירייה, כי אין משרד הפנים רואה אפשרות לאשר מכירת החלקה לחוכרת ללא מכרז. ממועד זה המשיכה העירייה, החוכרת והיזם, החוכרת זו חברת

'חילון', היזם זה מר מצלאווי, בפעילות להשגת פטור ממכרז ממשרד הפנים. בנובמבר 2003, חרף הודעת היועצת המשפטית שלא ניתן לבצע את העסקה ללא מכרז, נתן גורם בלשכתה לעירייה אישור עקרוני, המירכאות האלה כתובות בדו"ח המבקר, למכור את זכותה בחלקה לחוכרת ללא מכרז. ביוני 2010 הודיע אותו גורם בלשכה המשפטית של משרד הפנים למשרד מבקר המדינה שהאישור ניתן עקב הבנה מוטעית של הנחיות היועצת המשפטית דאז באשר לאישור ההסכמים שבצנרת.

בשנת 2000 טיפלו מהנדס העיר וועדת המשנה בתוכנית רג/1261. תקשיבו טוב עכשיו, זה לא נאמר פה באף מקום. התוכנית הגדילה את זכויות הבנייה בחלקה ובמגרשים הסמוכים מ-250% בנייה ל-900%. זה לא נאמר באף מקום.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> עד היום אין שם 900%.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, אני לא הפרעתי לך אפילו מילה אחת. ואתה יודע שאתה פה למעשה ... אני יודע, אתה תקשיב, אתה תראה כמה המבקר אומר שאתה בסדר גמור. בנובמבר 2000 חתמו היזם והחוכרת על הסכם קומבינציה לפיו יבנה היזם בחלקה בנייני משרדים ובתמורה יקבל 55% משטח הבניין. אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין העריך את התמורה שתקבל החוכרת בגין חלקה בעסקת הקומבינציה ב-10.7 מיליון ₪. במרץ 2007 עסקה בין היזם לחברה שלישית, תקשיבו טוב, לחברה שלישית, לפיה היא תרכוש מהיזם את המקרקעין ובה בניין המשרדים שיקים היזם. ביוני 2007 ביטלו היזם והחוכרת את הסכם הקומבינציה מנובמבר 2000 וחתמו במקומו על הסכם מכר בסך של 23.3 מיליון ₪. כלומר, 5.81 מיליון דולר. בשנת 2007 חידשה העירייה את פעילותה מול משרד הפנים לצורך קבלת אישור לביצוע עסקה עם החוכרת. בישיבת המועצה בנובמבר 2007 הוחלט ברוב קולות, תקשיבו טוב, הוחלט במועצה ברוב קולות, לאשר עסקה בפטור ממכרז ולפיה תרכוש החוכרת מהעירייה את זכויות הבעלות בחלקה תמורת 2.53 מיליון דולר. הסכום שקיבלה העירייה לאחר ניכוי שווי זכויות החוכרת היה נמוך בכ-2.3 מיליון דולר מהסכום ששילם היזם לחוכרת. כבר הפסדנו פה 2.3 מיליון דולר. אחר כך היו פעולות הביקורת ואני ממשיך עיקרי הממצאים.

נמצא כי בשנת 2008, בעת ששלחה עיריית רמת-גן למשרד הפנים את הבקשה לאישור הסכם מכירת המקרקעין, ידעו גורמים מרכזיים בעירייה כי החוכרת כבר חתמה על הסכמים להעברת זכויות במקרקעין ליזם.

כלומר, כבר ידעו הבכירים שכבר זה נמכר. עובדה שיש בה כדי לשמוט את הקרקע מהעילה לפטור ממכרז שעליה הסתמכה העירייה, כבוד היועץ המשפטי. בינואר 2008, כ-4 חודשים קודם שאישר מנכ"ל משרד הפנים את ביצוע העסקה, החלה העירייה לקבל מהיזם, בהתאם להסכם בינו לחוכרת, צ'קים כתשלום עבור הסכם מכירת המקרקעין. על גבי ספח הצ'קים נרשם שהם בעבור הסכם עם החוכרת. הצ'קים היו אמורים לעורר תשומת לב בעירייה לכך שמי שעומד מאחורי העסקה הוא היזם ולא החוכרת. כמובן שלא שמו לב. העירייה אישרה את העברת המקרקעין לחוכרת על סמך תקנה 3.2/ט לתקנות העירייה מכרזים. נמצא כי משרד הפנים הודיע בעבר לעירייה כי תקנה זו לא חלה על המקרה. עוד נמצא כי נעדרה התשתית הנדרשת לפטור ממכרז על פי תקנה זו. זאת עוד בדיונים במועצת העירייה שדנו בעסקה נמסר לחברי המועצה המידע שהסכם מכירת המקרקעין פטור ממכרז על פי אותה תקנת פטור ממשרד הפנים שלא אישר אותה. העירייה לא ציינה במפורש, כנדרש בטופס הבקשה, את ההסתייגויות של חברי המועצה בדיונים. אני רוצה שתקשיבו טוב. תקשיבו טוב מה אמרו חברי האופוזיציה, מר זינגר.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> לרמן, צריך להתרכז פה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> מר זינגר היה אחד מחברי האופוזיציה.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> את המשפט האחרון רק בבקשה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן. העירייה לא ציינה במפורש, כנדרש בטופס הבקשה, את ההסתייגות שהעלו חברי מועצה בדיונים. באחד הדיונים האמורים כינו חברי המועצה, ובוודאי שזו האופוזיציה, את הדיון שמקיימת המועצה בנושא – ביזיון. ואת העסקה תיארו – שחיתות. ואת ראש העירייה כינו בהקשר זה – מושחת.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אגב, בית המשפט הכריע בעניין הזה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מר זינגר, הזכויות הן לך ואולי גם לכרמל שאמה. היועץ המשפטי לעירייה לא מילא כראוי את תפקידו כשומר סף

בכך שלא דאג שיימסר דיווח מלא ומדויק למשרד הפנים. הלאה – העסקה הובאה לאישור מועצת העירייה בלא שהתקיים דיון ענייני בה. מפרוטוקול הדיון עולה שלא התקיים יום דיון ממשי בעסקה לפני אישורה. לדעת משרד מבקר המדינה, לא היה ראוי שראש העירייה, מנכ"ל העירייה (וזה לא מר בודאגה) יעלו את העסקה להצבעה קודם שיתקיים דיון ענייני בנושא שבמסגרתו יכלו חברי המועצה לנמק מדוע הם תומכים בביצוע העסקה, או מדוע הם מתנגדים לה. קיום דיון מהותי לפני קבלת החלטה, כאשר משקף כלל חשוב ולפיו כל חברי המועצה חייבים לשמוע את מגוון הדעות וההסתייגויות, מר זינגר, הנוגעות לעסקה לפני הכרעתה מפני שהדבר מקנה להם כלים לקבלת החלטה. הלאה. העירייה לא כללה בטופס הבקשה אשר הוגש על ידי היועץ המשפטי, לא שלי, היועץ המשפטי של העירייה, עובדות מהותיות המעידות על שינויים צפויים בתוכנית. תקשיבו טוב, ולפיהם יוגדלו אחוזי הבנייה במגרש מ-250 ל-900% ויבנו 3 מגדלים – מגדל אחד ובו 27 קומות, ושני מגדלים של 30 קומות. זה לא נאמר לחברי המועצה כשהם הצביעו. לא נאמר להם שהגדילו את הזכויות מ-250 ל-900. היתה גם הצעה אחרת שאני לא אקרא אותה. אי העברת הנתונים הנדרשים למשרד הפנים הביאה לכך שהחלטות של גורם ממשלתי המופקד מתוקף תפקידו על בקרת פעולות העירייה, התבססו על מידע חסר. מר זינגר, לא סתם זה הגיע כאן לוועדה הזאת עוד פעם ועוד פעם, משום שלא מסרו את הנתונים הנכונים. מישהו היה מעוניין להסתיר. משרד מבקר המדינה העיר על כך,

[2:59:39] ???: הוא בכלא עכשיו.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, סליחה, הוא בכלא,

מר ליעד אילני: לא לדבר על מישהו ש -

מר אדם קניגסברגר: רגע, אבל אנחנו צריכים עכשיו לקבל את ההחלטה.

גב' רחל מרום: בסדר. תתקדם.

מר אדם קניגסברגר: משרד מבקר המדינה העיר על כך שמהנדס העיר לא דיווח למשרד הפנים שתוכנית רג/121 צפויה להשביח במידה ניכרת את הקרקע, דיווח שהיה מחייב לבדוק מחדש את כדאיות העסקה. אי דיווח של מהנדס העיר הביא בסופו של דבר להטעיה של רשות שלטונית במילוי תפקידה.

משרד מבקר המדינה העיר לראש העירייה וליועץ המשפטי שלה, שהשפעת, אני מבקש להקשיב, שהשפעת ההחלטה על הגדלת אחוזי הבנייה ל-900% על מכירת זכויות העירייה חייבו את ראש העירייה להורות כי העסקה תושהה בלא דיחוי עד שתתקבל חוות דעת שמאית מעודכנת בעניינה. חובה היה על ראש העירייה להביא את הנושא לדיון נוסף במועצה, במועצת העירייה, ולא להסתפק בשליחת מכתב למשרד הפנים.

ביוני 2008 כתבה הלשכה המשפטית למהנדס העיר כי טענתו במכתבו שעד חתימתו על טופס הבקשה לא ידע שחלה התקדמות לקראת אישור התוכנית אינה מדויקת. כמו כן ציינה הלשכה כי היה עליו לציין בטופס הבקשה את קיומה של התוכנית.

אי הדיווח של מהנדס העיר על שינויים הצפויים בתוכנית רג/1261 מגיע בסופו של דבר לכדי הטעיה של משרד הפנים, אשר נוספה אי דיווח של היועץ המשפטי לעירייה על תוכנית כנדרש בטופס הבקשה. החלטת ראש העירייה והיועץ המשפטי שלה להסתפק בשליחת המכתב ובו המידע החדש למשרד הפנים מוטעית, מפני שהפרטים שעלו במכתבו ממרץ 2008 של חבר המועצה דאז לראשות העירייה, אני חושב שזה היה כרמל שאמה, מר זינגר יתקן אותי, באשר להשפעה על הגדלת אחוזי הבנייה ל-900% על שווי זכויות העירייה חייבו,

עו"ד גלעד שריר: מכמה זה הוגדל, אדם?

מר אדם קניגסברגר: מה?

עו"ד גלעד שריר: מכמה זה הוגדל?

מר אדם קניגסברגר: מ-250 ל-900.

עו"ד דוד שואקה: 10 שנים לא הוגדל, עד היום. אותן זכויות שהיו ...

מר אדם קניגסברגר: מר שואקה, ראשית, אני לא הפרעתי לך. אבל ב', העבירה לא מוכשרת על ידי שהיא לא התבצעה. זאת היתה עבירה וזה היה חמור ביותר. או קיי, אני אמשיך הלאה. דו"ח זה חשף ליקויים תפקודיים בעבודת הגורמים המשפטיים בעירייה, אשר עסקו בהליכי הטיפול בעסקה. בנוסף, הועלה ממצא חמור הנוגע לאי דיווח כנדרש של מהנדס העיר. דרך אגב, מהנדס העיר עשה נזקים לעירייה בלי סוף ואיש לא, סליחה, והיה בניגוד עניינים חמור, ואיש בעירייה, כולל היועץ המשפטי, לא טרחו לבדוק את העניין. סך הכול בדקו שהוא היה בניגוד עניינים, אבל לא החליטו מה לעשות עם זה. הלאה. מסקנות הלשכה המשפטית שבאו לביטוי במכתב מיוני 2008 מלמדות שהעירייה מסרה למשרד הפנים דיווח לא מדויק, חסר ומטעה, אשר הבכירים בעירייה אישרו אותו. יש לראות בחומרה את העובדה שהלשכה המשפטית לא המשיכה לטפל בנושא חרף המסקנות האמורות. כלומר, היו צריכים להמשיך לטפל בנושא. יש מקום כי משרד הפנים והעירייה יסיקו את המסקנות הנדרשות בעניין זה ויפיקו לקחים כדי שלא יישנו בעתיד הכשלים המפורטים בדו"ח זה בהליכי העבודה המקצועיים שמבצעים בין השאר הגורמים המשפטיים. דרך אגב, זאת הסיבה שאנחנו יושבים היום.

מר שמואל לרמן: אדם, 3 דקות, תיקח לך בחשבון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל היה לו, הפריעו לו.

מר שמואל לרמן: הוספתי. הוספתי.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, יש לי 20 ואני מציע שתיתן לי את 3 הדקות שמגיע לי עוד.

מר שמואל לרמן: בבקשה, יש לך אותן, למה לא?

מר אדם קניגסברגר: אני כבר מסיים, לא לקטוע.

מר שמואל לרמן: לבריאות.

מר אדם קניגסברגר: נוכח העניין הציבורי, הפגיעה האפשרית באמון הציבור והפגיעה האפשרית בקופה הציבורית, החליט משרד מבקר המדינה להעביר את טיוטת דו"ח זה ליועץ המשפטי לממשלה לבחינת אישור העסקה. ב-4.7.2010 פנה בכתב היועץ המשפטי לממשלה, עוה"ד יהודה וינשטיין, למנכ"ל משרד הפנים מר גבריאל מימון, על מנת שיבחן מחדש את האישור שניתן לעסקה על תנאיה, וזאת בהתחשב במידע המפורט בדו"ח המבקר. באותו מועד פנתה עוזרת היועץ המשפטי לממשלה לראש העירייה מר צבי בר ועדכנה אותו בדבר פניית היועץ המשפטי לממשלה אל מנכ"ל משרד הפנים בנושא. היא הוסיפה כי מן הראוי לעכב את ההליכים להשלמת העסקה עד להחלטתו של מנכ"ל משרד הפנים. בשנים האחרונות, אולי אפילו בשנה האחרונה, מציין היועץ המשפטי, שבכלל יש איזו שהיא תוכנית אחרת של היזם. ואנחנו מתבקשים לאשר, סליחה, פשרה, שאנחנו עם חברת מצלאווי נסכים לפשרה שנקבל את הכסף שהיה בשנים ההן. רבותי, המגרש הזה שווה 80 מיליון שקל. אני לא יודע מה הזכויות המתחלקות, אבל אני הייתי מבקש ואני אקריא את מה שאני מבקש.

עו"ד דוד מנחם: רק לפני כן, אם אתה יכול להמשיך,

מר שמואל לרמן: שניה, שניה, תנו לו. יש לו עוד דקה.

מר אדם קניגסברגר: תן לי רק לגמור.

עו"ד דוד מנחם: לא, משפט אחרון שאמרת, קטעת אותו, שאמרו שצריך לקבל תשובה באלפיים ומשהו ממנכ"ל משרד הפנים. אני הקשבתי לכל מה שאמרת,

מר אדם קניגסברגר: בסדר, תמתין.

עו"ד דוד מנחם: מה התשובה שלו?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תמתין. יש, כתוב, זה כבר בדו"ח הבא.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אבל תגיד את זה לפרוטוקול, שנדע.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, בבקשה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא, באמת, עד עכשיו,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> אל תפריעו לו. זה קשה לו להתרכז. תיכף הוא יענה לך.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תן לו, זה עוד דקה. אחרי זה הוא יגיד שחייבים לו עוד דקות.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני אתן לו 2 דקות משלי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא, לא, הוא עובד על הנטו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תן לי. תן לי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> האם זה נראה לכם ראוי שהיועץ המשפטי של העירייה ייצג אותם מול היזם לאור הביקורת החמורה של מבקר המדינה עליו? מובן שהוא רוצה להגיע לפשרה מהר ככל האפשר, כמו במקרה של רמת אפעל. עצם העובדה שהיועץ המשפטי לא הפנים שהיה צורך במכרז והוא חוזר על זה פעם נוספת, הוא לא הפנים שהיה צורך במכרז והוא חוזר על זה פעם נוספת, ולא התקיים דיון חדש לאחר ההשבחה, התמוהה בעיני, אני ממליץ לא לאשר את בקשת הפשרה אלא לבחור משרד עורכי דין חיצוני

שיבדוק את כל העסקה והשלכותיה על העירייה, במיוחד לאור ההערה של היועץ שמצלאווי מקדמת, חברת מצלאווי מקדמת תוכנית חדשה במתחם. מדובר כאן בשמאות בחסר בסכומים גדולים מאד. אין להיכנע לאיומים בתביעה הנעשית לכאורה על ידי גורמים אינטרסנטיים. למצלאווי, הוא יכול לאיים, ידיו לא נקיות. העירייה, צריך שיהיה לה את אומץ הלב ולא להתפשר עם האנשים האלה. לא יכול להיות שהם יקבלו כסף, סליחה, יקבלו זכויות מעל ומעבר ועוד יגידו שהם תובעים את העירייה.

מר שמואל לרמן: תודה רבה, אדם.

עו"ד דוד מנחם: רק משפט אחד להשלמה.

מר שמואל לרמן: רגע, רגע, אתה תקבל עכשיו 5 דקות.

עו"ד דוד מנחם: לא, אני לא רוצה לדבר, לא, לא.

עו"ד גלעד שריר: איך אתה נותן 5 דקות?

מר שמואל לרמן: עכשיו דוד מנחם.

עו"ד דוד שואקה: רק מילה אני רוצה.

עו"ד דוד מנחם: שואקה, ברשותך, לפני שאתה אומר.

עו"ד דוד שואקה: שניה, מילה אחת רק.

עו"ד דוד מנחם: אין בעיה.

מר דני גולדשטיין: לפני 8 שנים היה שווה 8 מיליון.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, רק דקה.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> אני רוצה להגיד, שלא ייווצר פה איזה בלבול. כפי שציינתי, התמורה הנוספת נקבעה על ידי השמאי המחוזי הממשלתי והתמורה הזאת שולמה באישור המועצה אחרי שהמועצה אישרה את התוספת הזאת.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, תן לו, תן לו בבקשה.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> לגבי התוכנית שמקדמים – ברור שמקדמים תוכנית, כי לא בונים היום 250% בבורסה. מאז ההסכם שנחתם ב-2007 שום תוכנית לא אושרה. אנחנו עדיין עם אותה תוכנית שהיתה בזמן ההסכם. מקדמים תוכנית ליותר זכויות וכאשר היא תאושר כמובן שישולם היטל השבחה מלא. בהסכם מ-2007 יש סעיף שאומר שהתמורה נקבעה על סמך ההנחה של 250%, שזו התוכנית שהיתה בתוקף. וככל שיהיו תוכניות חדשות ישולם היטל השבחה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> 100%. בבקשה, דוד.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> רציתי רק שאלה, אדם, ואני מתכוון ברצינות, הקשבתי בקשב רב לכל מה שאמרת, חלק מהדברים אני גם ידעתי, זה גם בא באיזו שהיא פעם, אם אתה שכחת, לוועדת נכסים, ואז אני בדקתי. תגיד כן, אל תהנהן בראש.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אז אני בדרך כלל זוכר את מה שהעין שלי מצלמת ברוך השם. אבל בקטע שלך אתה קראת והקראת מהדפים, וזה בסדר גמור. הגעת בדיוק למשפט אחרון, עצרת והתחלת לדבר בעל פה ואחר כך חזרת לכתוב.

<u>מר אריה מזרחי:</u> מה החליט משרד הפנים?

עו"ד דוד מנחם: אתה אמרת שהיועץ המשפטי וינשטיין,

???: זה היה ב-2010.

עו"ד דוד מנחם: יפה. היום אנחנו ב-2017.

מר שמואל לרמן: די, תנו לדוד.

עו"ד דוד מנחם: אולי הם רוצים לעזור לי לדבר.

מר שמואל לרמן: אתה עושה את זה טוב מאד לבד.

עו"ד דוד מנחם: אמרת שהיועץ המשפטי לממשלה וינשטיין הפנה מכתב שאלה למשרד הפנים והם היו צריכים לקבל תשובה שיבדקו את הכול מחדש ולקבל תשובה ממנכ"ל משרד הפנים ב-2010 מה קרה. בוא תקרא בבקשה, אם יש לך את זה, מה הוא החליט. אין לך? הבנתי. אני שואל עכשיו בשיא הרצינות. שלום לוי, עו"ד שלום לוי, באמת אני מדבר.

עו"ד שלום לוי: אתה כל הזמן שאתה מכיר ולמדת, אז בוא תגיד לנו. אתה אומר שאתה בוועדת נכסים, למה ... בוא תספר לנו.

עו"ד דוד מנחם: שלום, שלום, שלום, תעצור.

עו"ד שלום לוי: אבל אנחנו לא בפסח, לא שואלים קושיות. אתה יודע? תספר לנו.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל תעצור. שלום, שלום,

מר אריה מזרחי: דוד צודק,

עו"ד דוד מנחם: אני שמעתי את אדם בקשב רב. אם בנקודת ה'שפיץ' הכי,

עו"ד שלום לוי: הוא אמר לך שהוא לא יודע.

עו"ד דוד מנחם: תעצור רגע. אם אתה שומע אותו 20 דקות ובשביל להכריע האם באמת הדברים שהוא אמר שהם משמעותיים, ללכת איתו או לא לקבל את הדברים שהוא אמר, את הנתון המרכזי חסר לך ואתה אומר – הוא אמר שהוא לא יודע, והיית רוצה להצביע – אז חבל שהקשבת פה 20 דקות. שלום, עם כל הכבוד, כי אתה היית צריך לבקש ממנו מה בשורה התחתונה. מה אמרו בסוף? זה בסדר או לא בסדר?

עו"ד שלום לוי: אתה יודע את התשובה?

עו"ד דוד מנחם: זה לא רלוונטי כרגע.

מר שמואל לרמן: זו שאלה רטורית.

עו"ד דוד מנחם: הוא בא לתת אנטי תזה, הוא אמר אנטי תזה, לי יש את היועץ המשפטי שהקשיב ואמר את מה שאמר לפני כן והעיר שתי הערות כאלה ואחרות, זה מה ששמעתי. באה האנטי תזה של אדם, אמר את מה שאמר, והקשבתי בקשב רב. בשורה האחרונה, הכי קובעת, מה בסוף נפסק? הוא לא אמר. כי למשל, מה שאמרו 3.2/ט, אני לא יודע אם אתה זוכר או לא, אני לא יודע אם אתה זוכר מה הקראת, הזכרת למשל,

מר אריה מזרחי: במקרה הזה צריך לפנות למשרד הפנים.

עו"ד דוד מנחם: 3.2/ט ודיני המכרזים, אדם. תסתכל, יש לך את הסעיף הזה. 3.2/ט, אמרת שאמרו שזה לא חל.

מר שמואל לרמן: לא צריך. עכשיו הוא.

עו"ד גלעד שריר: לא צריך? זה לא מעניין אותך, שמוליק?

מר שמואל לרמן: מה?

עו"ד גלעד שריר: כנבחר ציבור לא צריך? זה לא מעניין אותך?

מר שמואל לרמן: גלעד, בוא, בשיא הרצינות, אני שואל אותך בצורה חברית, אתה חושב שלכל אחד יש 20 דקות ולאחר מכן עוד 10 דקות,

עו"ד גלעד שריר: אני חושב שאתה דן בשטח של 11,000 מ"ר, גם אם תשב פה 4 שעות וייצא לך עשן מהאוזניים, כדאי, כי זה לא הכסף ...

מר ישראל זינגר: גלעד, אתה לא מכיר את העובדות, תשמע מה ש-

עו"ד גלעד שריר: אני מכיר היטב את העובדות.

מר שמואל לרמן: גלעד, אבל זה לא יתכן מצב כזה.

מר ישראל זינגר: אתה לא מכיר כמוני, אז אל תגיד סתם. תקשיב קודם כל מה שאני אענה.

מר שמואל לרמן: אדם קיבל 20 דקה להציג. דוד מדבר. לא כל דבר צריך להגיב גם.

מר ישראל זינגר: אני מסכים עם רוב הדברים.

מר שמואל לרמן: אנחנו מקיימים דיון. לך יש גם עכשיו זכות להגיב, כמה שאתה צריך.

עו"ד דוד מנחם: אז אני חושב שכל מי שהקשיב לאדם, ואתה אמרת את הדברים ברהיטות והסברת, אני חושב שהיה צריך להגיד את השורה התחתונה, כי זה מ-2010, בשביל לדעת שבאמת, אולי בסופו של דבר, עו"ד שלום לוי, מנכ"ל משרד הפנים אמר שזה כבר בסדר, תביאו את זה לאישור עוד פעם מחדש. אולי. אולי לא.

עו"ד גלעד שריר: אם הוא היה אומר את זה כנראה שהיועץ המשפטי,

גב' רחל מרום: היו מביאים את זה ב-2010. למה זה מגיע ל-17?

עו"ד גלעד שריר: זו דמגוגיה בגרוש.

עו"ד דוד מנחם: שניה. שניה. זה הגיע ל-2017, את יודעת למה? כי יש שם 3 חוות דעת. אדם, תגיד להם, אתה אמרת חוות דעת ...

גב' רחל מרום: בתקופה של צבי בר זה היה ...

מר ישראל זינגר: מנחם, עזוב.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, עכשיו רגע, עזבו עכשיו, אל תשכחו, אל תשכחו שמשרד הפנים אישר את זה למרות שאמרו שבשלבים מסוימים, על המירכאות, אבל בסופו של דבר, מי נתן את התמורה של עוד 4 ומשהו מיליון? לא עיריית רמת-גן ולא היועץ המשפטי שלה. השמאי הממשלתי, סליחה, המחוזי, המחוזי. אז מה, הוא לא ראה שיש שם מ-250 ל-900 והוא עשה רק 4 מיליון במקום 80 מיליון?

???: ...

עו"ד דוד מנחם: תגיד לי, נראה לך שהוא 'אהבלי'?

גב' רחל מרום: למה, הוא מודע לכל התוכניות,

עו"ד דוד מנחם: שמאי ממשלתי, כשמביאים לו,

מר שמואל לרמן: אז מה, זה עושה את עבודתו לא לפי מה ש -

גב' רחל מרום: ב-250, אומר שואקה, שום דבר לא השתנה.

מר ישראל זינגר: אתם לא יודעים את העובדות, רחלי,

גב' רחל מרום: הוא מתייחס למה שיש.

מר שמואל לרמן: רחלי, את לא סומכת על השמאי הממשלתי?

גב' רחל מרום: לא, אני אומרת שהוא מתייחס ל-250%.

מר ישראל זינגר: רחלי, אין לך מושג ... אדם דיבר נכון.

גב' רחל מרום: בסדר, אבל אנחנו לא תמימים.

מר ישראל זינגר: אבל את לא מקשיבה.

גב' רחל מרום: אמרתי, הוא מתייחס ל-250%.

מר שמואל לרמן: זה מה שיש.

(מדברים ביחד)

גב' רחל מרום: השמאי לא יודע על ה-900%.

מר שמואל לרמן: לא, הוא לא יודע. התפקיד שלו לא לדעת כמה אחוזים.

עו"ד דוד שואקה: סליחה, זה בדיוק העניין. השומה שהיתה בהסכם היתה לפי התוכנית שהיתה בתוקף – 250%. השמאי הממשלתי המחוזי, בדיוק בשביל זה הוסיף תוספת שזה עבור הציפיות לעתיד.

מר שמואל לרמן: בדיוק.

עו"ד דוד שואקה: יותר ממה שהוא חשב כשמאי ממשלתי.

גב' רחל מרום: יותר מ-900%?

מר ישראל זינגר: שואקה, תן לי עוד שניה. חברים, רגע, רגע.

מר שמואל לרמן: רחלי, זה לא רלוונטי כשיש לך שמאי מחוזי.

מר ישראל זינגר: אם היית מכירה את העובדות, תקשיבי, אדם לפחות עשה דוקטורט,

גב' רחל מרום: אני קראתי את העובדות.

מר ישראל זינגר: לא, לא, את לא מכירה.

גב' רחל מרום: אתה לא תחנך אותי.

מר ישראל זינגר: אני לא מחנך, אני מסביר לך.

גב' רחל מרום: אני בחרתי באדם.

מר ישראל זינגר: אני רוצה להשלים את התמונה כדי שיידעו. תקשיבו, מדובר בעסקה, ואני מכיר אותה, כמו שגם אדם אמר, רק להבהיר כמה דברים שקרו תוך כדי זה שהשתנה פה השלטון. מדובר בעסקה שנרקמה לפני למעלה מ-10 שנים. וגם אם את רוצה להוסיף תעסוקה בבורסה מבורכת לעיר, עדיין, גם אני מתרעם, אבל תיכף תשמעו עד הסוף, על כך שזכויות נמכרו בסכום זעום של כ-14.5 מיליון ₪, כאשר ידוע לנו היום שהשווי הוא הרבה יותר גדול. אבל, יתרה מזאת, כאשר בזמנו, כמו שאמרת, גם כאשר שמאי מטעם מבקר המדינה קבע אז כי השווי הוא 23.6 מיליון, מצא לנכון שמאי מטעם העירייה, שכבר לא עובד היום בעירייה,

עו"ד גלעד שריר: על אחת כמה וכמה.

מר ישראל זינגר: העריך את זה, רגע, תחכה עד הסוף, לערער על גובה השומה, העריך את השווי נמוך בהרבה, והוא כבר לא עובד אצלנו. בתחילת הקדנציה ביקשתי לשלוף את התיק מהמרתפים, לקבל דו"ח סופי, וכך היה. כל ההתנהלות מול, בעקבות דו"ח, כל מה שאמרת, לא אחזור, מבקר המדינה. מדובר כרגע, משרד הפנים עשה את הערכת המצב ודרש ואכן קיבלנו את הסכום שמשרד הפנים, דני, זה השמאי המחוזי החליט לגביו. אני רוצה רק שהעובדות יהיו ברורות. דעתנו אינה נוחה, אבל כרגע אנחנו מדברים, זה סיפור אחר. ולכן, כעת העובדה היא שבעקבות מה שהמדינה המליצה, המדינה המליצה לאשר את זה, כעת לצערי מדובר במעשה עשוי, אני יכול להגיד לצערי אבל הוא מעשה עשוי, והגיע הזמן את הסאגה שהתחילה בצורה אומללה ומה שקבע מבחינת השמאי הממשלתי, נסיים את הסאגה ונוציא את הפרויקט לפועל, המחוזי, כך שלפחות נגבה ארנונה. זאת אומרת, מהמצב שאולי פעם יכול היה להיות אחרת וכבר אין דרך שיהיה יותר טוב, לפחות כרגע, לפי הדרישה של,

עו"ד גלעד שריר: אני,

מר ישראל זינגר: רגע, אל תפריע לי. משרד הפנים טען שהוא מסכים לכך וצריך להביא את זה באופן פורמאלי לאישור, והתנהל גם מו"מ לגבי הסכם פשרה שלא ניתבע וכך הלאה. בשפה פשוטה יותר, שאני חושב שגם מי שלא בקיא בחוק התכנון והבנייה, למעשה במצב היום הוצאנו את המקסימום שהמדינה אפשרה. אז כרגע, חברים יקרים,

מר אדם קניגסברגר: סליחה, במקסימום, העירייה,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אל תפריע לי, אל תפריע לי. מה שאמרת, מעבר לזה אתה לא מכיר, אמרת 2010, הסכמתי עם כל מילה איתך. נלחמתי אז ולא הצלחתי. עכשיו זו לא מלחמה, אני חושב שעכשיו, חברים, זה או שלא נקבל כלום,

עו"ד גלעד שריר: לא נכון.

מר ישראל זינגר: אל תפריע לי. אל תפריע לי. כשתכיר את העובדות, אם תכיר, תסתור את זה. או שנלך על מה שהמליץ משרד הפנים. זה לא חייב אותנו, המליץ אבל המלצה, אני רואה את זה כמחייבת, עשה את החשבון מבחינת שמאות, אז לפחות הוא אמר בשפה פשוטה לעירייה – תיקחו את מה שניתן היום מהסאגה ההיא, תגמרו את הסאגה, תיקחו את מה שאפשר לעירייה. תודה.

מר אדם קניגסברגר: אני הצעתי שיבוא,

מר שמואל לרמן: רק שניה, אדם, רק רגע.

עו"ד דוד שואקה: סליחה, רק לדייק במשהו, משרד הפנים לא אמר שהוא מסכים להביא את זה למועצה.

עו"ד גלעד שריר: נכון. יפה מאד.

עו"ד דוד שואקה: אלא הוא אמר להביא את זה למועצה ואחרי זה הוא ישקול את זה בחיוב.

מר ישראל זינגר: או קיי, סליחה, נכון, נכון.

עו"ד גלעד שריר: לא ראיתי גם שהוא שוקל את זה בחיוב. אם אתה יכול להפנות אותי, היועץ המשפטי,

עו"ד דוד שואקה: תקרא את המכתב של עו"ד לוינגר,

עו"ד גלעד שריר: קראתי.

עו"ד דוד שואקה: ותראה שזו המגמה.

מר ליעד אילני: הסיפא שלו מעניינת.

עו"ד דוד שואקה: ואמרו לנו את זה גם בשיחות בעל פה.

מר שמואל לרמן: גלעד, תורך, בבקשה, נתתי לך זכות דיבור.

גב' רחל מרום: זו מגמה או החלטה, עו"ד שואקה?

מר ישראל זינגר: רגע, גלעד בזכות דיבור.

מר שמואל לרמן: רחלי, רק רגע, אחרי זה תורך, אני אתן לך גם אם צריך.

עו"ד דוד שואקה: כפי שכתוב במכתבו של עו"ד דרור לוינגר, ואחרי זה להעביר את זה אליהם לאישור והם ישקלו את זה בחיוב.

מר שמואל לרמן: גלעד.

מר שמואל לרמן: א', אני רק רוצה לחדד, כבוד היועץ המשפטי, ואנו נבחן את הבקשה בהתאם, לא בחיוב, המילה היא בהתאם. ראש העיר, חבל שאתה קם כשאני מתחיל לדבר, אבל,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה הבדל גדול, זה הבדל של שמים וארץ.

מר ישראל זינגר: סליחה, יש רשות דיבור.

עו"ד דוד שואקה: היו גם שיחות בעל פה, סליחה. יש גם דברים שנאמרו בעל פה.

עו"ד גלעד שריר: אתה הפנית לפרוטוקול, כבוד היועץ המשפטי, לנייר של משרד הפנים, וציטטת,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה. רגע, סליחה, דוד,

עו"ד דוד שואקה: לא ציטטתי כלום.

מר שמואל לרמן: רק גלעד.

עו"ד דוד שואקה: לא ציטטתי כלום.

עו"ד גלעד שריר: אתה יכול להתווכח עד מחרתיים, תקרא את הפרוטוקול. אני יכול לדבר, שמוליק? כי לקחו לי את הזמן.

מר ישראל זינגר: לא, אבל לא להאשים.

עו"ד גלעד שריר: לא להאשים, הוא אמר שהוא המליץ, משרד הפנים המליץ.

מר ישראל זינגר: אז תקרא, תקרא מה שאתה רוצה.

מר שמואל לרמן: תקרא ותדבר.

עו"ד גלעד שריר: אני הקראתי.

מר משה רווח: רק לפני כמה דקות דיברנו על אתיקה, חבר'ה, מה קורה פה? דיברנו על התנהלות, דיברנו על כבוד אחד לשני, נכון? אז בואו, תגידו דברים בצורה,

עו"ד גלעד שריר: איפה היה פה חוסר כבוד שאמרתי שהטעו אותי? אני חושב שהטעו אותי, מה לעשות?

מר שמואל לרמן: גלעד, דבר. דבר.

מר משה רווח: דיברנו על אתיקה התנהגותית.

עו"ד גלעד שריר: א', ראש העיר, אני חושב שאתה טועה ומטעה באמרה של כלום או לא,

מר ישראל זינגר: אני לא מטעה, השמאי המחוזי קבע, זה טיפולים של אנשים ואתם סתם מדברים.

עו"ד דוד מנחם: מתי הוא קבע, בשנה האחרונה, דני רייף? שנה ומשהו? אחרי 2010.

(מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד אביבית מאור נמרודי: המבקר בדק את זה והוא,

עו"ד גלעד שריר: אבל,

מר שמואל לרמן: תן לגלעד לדבר. מגיעה לו זכות דיבור. גלעד, דבר.

מר ישראל זינגר: גלעד והאנשים, החברים האחרים נתנו לאדם. גלעד מדבר ונצביע.

מר שמואל לרמן: בבקשה, גלעד, תורך.

גב' רחל מרום: אתה מבטיח את זכות השתיקה שלנו.

מר ישראל זינגר: לא, לא, נתתם לו את רשות הדיבור, אני רק סופר, זה הכול.

גב' רחל מרום: אני יודעת. אתה מקפיד על זה.

מר ישראל זינגר: גלעד וכך הלאה. מרוב התלהבות אולי לא כולם ספרו.

גב' רחל מרום: הכי חשוב שאתה תספור.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בסדר. תשמרי את ההערות שלך לעצמך. גלעד ברשות דיבור. ספרתי את הזמן, נתנו לו וכך הלאה. זה הכול.

<u>גב' רחל מרום:</u> תסתום לי את הפה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> גלעד, בבקשה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> יופי. אני רוצה, כמו שהתחלתי, אחד – משרד הפנים המליץ להביא את הדיון, את הנושאים לדיון, ותיכף אני אצטט למי שלא קרא או שהסתמך אוטומאטית על מה שאומרים, אבל הוא לא אמר שהוא יבחן בחיוב, הוא אמר שהוא יבחן את הבקשה בהתאם. בשתי השורות למעלה הוא גם כתב במפורש שלאור דו"ח המבקר לא מולאו התנאים לקיומה של עילת פטור מכוח תקנה 3.2/ט של הפטור ממכרז. ואז, אם כבר משרד הפנים הביע את דעתו שאין פטור ממכרז לפי 3.2/ט, אני הולך לאופציה השנייה בחוות דעת היועץ המשפטי לעירייה, לפטור לפי 3.2/ד. נגיד וקיבלתי את כל עמדת היועץ המשפטי לעירייה ש-3.2/ד נותן פטור, רק שבסוף כתוב – ושר הפנים אישר את בקשת העירייה לאחר שנוכח כי בנסיבות העניין עריכת המכרז לא תביא לתועלת, לרבות תועלת כספית. והרי כבר משרד הפנים הביע את דעתו על כך שהוא לא רואה את זה עין בעין.

אני חייב להגיד לכם אבל, עוד לפני שאני אכנס לגופו של עניין, שמוליק, התלונה היא אליך, אבל בעיקר לראש העיר. כשמנהלים דיון על שטח של 1.2 דונם של שטח עירוני, שעשוי להגיע לפי התוכנית הנוכחית ל-3,000 מטר בנוי ועשוי לפי התוכנית התיאורטית להגיע לכמעט 11,000 מטר בנוי, מן הראוי לנהל דיון ולא לספור שניות ודקות, כי זה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אל תטיף מוסר, זה לא משנה,

<u>מר אריה מזרחי:</u> השווי היום 120 מיליון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> זה סתם קנטרני. אפשר לחשוב שלא מתייחסים. כן.

מר אריה מזרחי: השווי היום 120 מיליון.

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, כל 10 שניות של הפרעה תספור לי. אני לא מטיף מוסר סתם, אני שאלתי,

מר ישראל זינגר: קח לו זמן נטו. קח לו זמן נטו.

מר שמואל לרמן: אתה גם בנטו.

עו"ד גלעד שריר: אני מנסה לדבר, אני ממשיך.

מר שמואל לרמן: דבר, לבריאות.

עו"ד גלעד שריר: אני שאלתי בתחילת הדיון איך ננהל את הדיון, כי הוא נראה לי דיון הרבה יותר משמעותי מאשר לנהל אותו בתור איזה ויכוח. אני גם לא מבין איך הוא הפך תיאורטית לויכוח בין אופוזיציה לקואליציה, בנושא כזה ענייני ומהותי. אבל ראש העיר, עצם זה שאתה לא נותן לנו לנהל את הדיון וקבעתם את הכללים ואתה אומר לי לא להטיף או כן להטיף מוסר, זה בדיוק מוכיח שלשם הלך הדיון הזה. אני חושב שהוא לא ראוי, לאף אחד, עצוב לי ש -

מר שמואל לרמן: גלעד, דבר, חבל.

עו"ד גלעד שריר: אני מדבר. אני מדבר.

מר שמואל לרמן: חבל על הזמן.

עו"ד גלעד שריר: הזמן שלי, חבל, אתה גם ככה ... אותו.

מר שמואל לרמן: דבר על הנושא העקרוני.

עו"ד גלעד שריר: כן, זה מאד עקרוני בעיני, אני חושב שזה 'סופר' עקרוני. אגב, חוות דעת היועץ המשפטי, לכל מי שמסמס ולא מקשיב, לא התייחסה לא לגבי ההתחייבות שלנו למצלאווי שהגיש נגדנו תביעה. הוא לא הציג לנו מה ענינו בעתירה או לא ענינו לעתירה. אם יש לנו בכלל התחייבות למצלאווי, כי היתה לנו התחייבות ל'חילון'. הוא לא התייחס למתי נחתמה העסקה הזאת בין מצלאווי ל'חילון'. עכשיו, בואו אני אספר לכם, תשמעו מדו"ח הביקורת בשלטון המקומי, של מיכה לינדנשטראוס, משנת 2009, שם כתוב שביוני 2007, אדם הקריא את זה, ביטלו היזם והחוכרת את ההסכם, ביוני 2007 נחתם הסכם של 5.8 מיליון דולר, בדצמבר 2007 עיריית רמת גן החליטה למכור את זה ב-2.5. כחצי שנה אחרי שמכרו את זה ב-5.8, עיריית רמת גן אישרה למכור את זה ב-2.7.

מר ליעד אילני: היה משבר ...

עו"ד גלעד שריר: אני לא יודע מה היה המשבר, ותאמינו לי, לא כל כך מעניין. אני חושב שעצם זה שחצי שנה אחרי שהם חתמו על הסכם בשווי 5.8 עיריית רמת גן אישרה את זה ב-2.7, ולא מעניין אותי מה קרה בהיסטוריה, אני חושב שזה אמור לזעוק, אמור לסמור שערותינו. אנחנו אמורים להגיד – חבר'ה, בואו נבדוק. היועץ המשפטי לא אמר לנו מה החבות שלנו מול מצלאווי, אם בכלל יש לו עילה, או מה המחשבה שלו על התביעה הזאת, ובטח לא לסיסמא של ראש העיר שיצא מכאן – האם זה עכשיו זה או כלום? אני לא חושב שזה זה או כלום. זה שטח עירוני שהוא שלנו עדיין.

גב' רחל מרום: בהרבה כסף.

עו"ד גלעד שריר: אגב, גם מחר בבוקר אנחנו יכולים למכור אותו לצד ג' ושמצלאווי, 'חילון' וכל חבריהם יתבעו. אבל בסוף, כשחצי שנה לפני שנחתם הסכם ומועצת עיר, שבדיוק ככה היא מתנהלת, לא יודע, לי עד, אל תצלם אותי, תצלם איך מתנהל הדיון, שמאשרים 2.7 מיליון דולר הסכם למכור נכס עירוני, חצי שנה אחרי שזה נמכר לצד ג' ב-5.8, פי 2, וזה עובר את כולם.

גב' רחל מרום: וזה לא הסוף.

עו"ד גלעד שריר: אפשר לעשות 'שיימינג' פה לכולם.

מר אדם קניגסברגר: ... היה פה ...

עו"ד גלעד שריר: לא יודע אם כולם, הם לא היו פה כולם, ב-2007 לא היו פה כולם.

גב' רחל מרום: לא.

עו"ד גלעד שריר: אבל זה לא משנה. אני רוצה להגיד, אין לי תלונות, אני חושב שגם לפני חצי שנה זה הגיע למועצת העיר פה כי ניסו להכשיר את השרץ עוד פעם ואני חושב שזה היה כבר, כי גם במכתב היועץ המשפטי לממשלה או מבקר משרד הפנים או whatever it was, שכתב את הנייר, אמר שזה עלה גם ב-2015, כשכולנו היינו פה. אבל אז הוא גם התלונן, גם היועץ המשפטי, גם דרור לוינגר בכבודו ובלשונו, התלונן על המועצה הזאת, שלא העלתה לדיון את הנושאים העיקריים שמשרד הפנים הפנה אליהם, והוא עוד פעם כותב לנו. הרי הנייר הזה, ב-11 באפריל 2016 ניסו לא להגיע למועצה וניסו, ואז מה אמר ראש העיר? בוא נעביר את זה הלאה. הכול בסדר. אבל בסוף, כל אחד שמצביע פה צריך לקחת את הנייר של מיכה לינדנשטראוס, כבוד השופט בדימוס, מבקר המדינה בדימוס, שאמר באלה המילים: ב-2007 נחתמה עסקה בין החוכר לצד ג' למכור את זה ב-5.8 מיליון דולר, ביוני 2007, כאשר חצי שנה אחרי זה מכרנו את זה אנחנו לאותו קונה בחצי מחיר. רק על זה מצריך לפחות להבין, ה-2 מיליון דולר הפער הזה בשווי, האם שווה לנו ללכת, לקחת את הסיכון של מהלך משפטי מול מצלאווי, כן או לא? האם בכלל יש לו עילה? האם כשאנחנו נציג את הדבר הזה, אולי פה ייפתחו עוד תיבות פנדורה, ויש לנו ראש עיר שיושב בכלא על אותה תקופה, על אותם דברים. לא שווה לחשוב על זה? לא שווה לבחון את זה? אוטומאטית לפסול ולהגיד – לא ננהל דיון? צר לי, אני לא הייתי שם, כמו שאמר ראש העיר, ואני לא מכיר את כל הפרטים, אני מכיר נייר של מבקר המדינה שאומר – ביוני מכרתם ב-5.8, צד ג', ובדצמבר עיריית רמת גן אישרה, מועצת העיר, וזה לא משנה, לפעמים

דברים קורים בטעות, ב-2.7. והסיפא כמובן שעוד פעם, גם לוינגר אמר – אין פטור ממכרז. אני לא מאמין באין פטור ממכרז, ואף אחד לא יגיד לי שמבקר המדינה המליץ לנו שהוא יאשר, כי בסוף הוא כתב שחור על גבי לבן – נבחן את הבקשה בהתאם. אני חושב שזה, רק זה מעלה סימני שאלה לנו, כנבחרי ציבור עם אחריות ציבורית, אגב, בלי קשר בכלל להערה של אדם, שיש תיאורטית איזו הגדלה של 300%. עוד פעם, שתבינו,

מר אדם קניגסברגר: זה לא תיאורטי.

עו"ד גלעד שריר: עזבו, נגיד שזה תיאורטי, כי אומר היועץ המשפטי שלא אושר, רק יש תוכניות, מ-3,000 מטר בנוי ל-11,000, רק זה, ואני בעד לבנות בבורסה ובעד להכניס הכנסות ארנונה. יחד עם זאת, האם הכנסות הארנונה האלה היו שוות לנו 6 מיליון דולר? 7 מיליון דולר? 8 מיליון דולר? האם בכלל למישהו יש מושג? האם לא מגיע לנו לקבל כמו שצריך חוות דעת משפטית, מה החשיפה המשפטית של עיריית רמת גן אם ממשיכים תהליך ולא מוכרים להם את זה? אגב, זו לא החלטה שלנו היתה, מבקר המדינה לא אישר לנו. הוא לא אישר לנו 3 פעמים כבר, משנת 2007, 10 שנים הוא לא מאשר לנו, ועדיין אנחנו, נראה לנו, בוא נרים את היד אוטומאטית. צר לי, בעיני זה לא אחראי וגם לא אחראי שראש העיר לא יושב פה לשמוע את זה. זה לא נגדו, זה בעד העיר ובעדו. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: מי רצה? ליעד.

מר ליעד אילני: קצר, חצי דקה, כן. שמענו כבר, גלעד, שמענו בתחילת הישיבה מה דעתם של חלק מהחברים פה על מבקר המדינה, אז אולי גם זו הסיבה שגם לא סופרים אותו,

עו"ד גלעד שריר: זה לא אותו מבקר .

מר ליעד אילני: לא משנה.

גב' רחל מרום: מוסד מבקר המדינה.

מר דני גולדשטיין: המוסד כמוסד הוא לא נחשב אצלנו.

מר ליעד אילני: זה מוסד מבקר המדינה. אני לא חושב שיש פה משהו נגד שפירא או לינדנשטראוס או כל אחד אחר. חברים, תשמעו, אני בטוח, ואתה ראש העירייה לפני שיצאת אמרת – אתה מכיר את הנתונים יותר מכולם. אם אתה מכיר את הנתונים יותר מכולם, ותאמין לי, אנחנו לא היינו פה כמוך, אבל יצאנו ולמדנו וקראנו פרוטוקולים על איך אתה התבטאת בעניין הזה, משהו פה מרגיש מושחת. אני אומר מרגיש, תחושה, של יותר מבן אדם אחד. וכשאנחנו מדברים, אתה רואה גם את המבטים של האנשים שיושבים איתך בשולחן הנשיאות. יש לי תחושה,

מר ישראל זינגר: אני פעלתי ביושר מושלם וכששמאי,

מר ליעד אילני: זה לא אליך. זה לא אליך. רגע, למה אתה,

מר ישראל זינגר: כששמאי מחוזי, לא, אני מסביר,

מר ליעד אילני: אדוני ראש העירייה,

מר ישראל זינגר: שאלתי את דני רייף, כששמאי מחוזי קבע משהו, אני חושב שזאת אמירה,

מר שמואל לרמן: שלא תלויה באף אחד.

מר ישראל זינגר: מספיק טובה לנו.

(מדברים/צועקים ביחד)

מר ישראל זינגר: ליעד והצבעה.

מר ליעד אילני: אדוני ראש העירייה, היית בחוץ ודווקא אמרו לשבחך, אין פה טענה,

מר ישראל זינגר: אני מכיר את העובדות.

מר ליעד אילני: אין פה טענה אליך.

עו"ד דוד מנחם: אריה מזרחי, שאלת שאלה מצוינת.

מר שמואל לרמן: דוד, תן לו.

עו"ד דוד מנחם: באמת, 2015, בדק את הכול.

מר ישראל זינגר: די. אבל נאמר, עזוב, ליעד ברשות דיבור.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל אתה צריך לבדוק את השנה.

מר ישראל זינגר: 2015.

מר ליעד אילני: חברים, יש מקרים שבהם קלישאות חייב שייעשה בהן שימוש. במקרה הזה יש ספק, ואם יש ספק אז לא צריך להיות ספק. ועם כל הכבוד לשמאי, לא יקרה כלום אם נוציא את זה לעוד בודק חיצוני, כמו שהציע אדם,

גב' נורית דיין: אין פה החלטה של עוד שמאי.

מר ליעד אילני: אפשר.

<u>גב' נורית דיין:</u> אין החלטה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> נורית, דקה, אני כבר נותן לך.

<u>מר ליעד אילני:</u> השווי של המגרש וההכנסות שהיו יכולות להגיע לעירייה יכולות לשמש להרבה מאד צרכים שאנחנו רק חולמים עליהם.

<u>מר ישראל זינגר:</u> היו יכולות.

<u>מר ליעד אילני:</u> אמרתי, יכלו ויכולים.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אף אחד לא קבע שזה לא ישים גם היום, סליחה.

<u>מר ליעד אילני:</u> נכון. נכון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> קבע מי שקבע.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> מי קבע? אבל אפילו היועץ המשפטי לא נותן התייחסות לזה. אף אחד לא התייחס ל-מה היה אילו.

<u>מר ליעד אילני:</u> חברי'ה, אני,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני שותק.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> הוא אמר שהרבה אמרו שהם יכולים לקבל. הוא אמר את זה.

עו"ד גלעד שריר: מה הוא אמר?

עו"ד דוד מנחם: שמפסידים הרבה.

(מדברים/צועקים ביחד)

מר שמואל לרמן: דוד, גלעד, די. תנו לליעד לדבר.

מר ליעד אילני: יש פה הצעה. אני חושב, באמת, דיברו פה חברי ואדם בנאום מרתק ומלא עובדות. אמרת, ראש העירייה, שלא כולם יודעים את העובדות, ומלא עובדות, שבאמת מעורר דאגה. כי אני אומר, אנחנו דנים היום במקרה הזה, זה מה שידוע לנו, אני חושב על מה שלא ידוע לנו. ומה שלא ידוע לנו מטריד אותי, מאד. ואני רוצה לשאול את היועץ המשפטי לעירייה או את יו"ר המועצה – האם בדומה להצעה שעשינו על ועדת האתיקה נוכל בכל זאת להצביע על שתי הצעות – גם על הצעתו של אדם קניגסברגר יו"ר האופוזיציה, שזה ייצא לבדיקה נוספת.

מר אדם קניגסברגר: הערה קטנה לטובת העניין.

מר ישראל זינגר: רגע, חברים,

מר שמואל לרמן: דיברתם המון.

מר אדם קניגסברגר: משפט אחד, קצר.

מר שמואל לרמן: משפט? קח משפט.

מר אדם קניגסברגר: שני הסעיפים, אני לא עורך דין, אבל שני הסעיפים שמר שואקה הסתמך עליהם לפטור ממכרז, הם לא ראויים במקרה הזה. יש פה עורכי דין. ולכן, מה שאני טוען, ואמרתי, להוציא את זה לעורך דין אחר.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> זה לא שני עורכי דין, זה היועץ המשפטי של משרד מבקר המדינה אמר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תן לו רגע. אדם, בוא תסיים את המשפט. גמרת, יופי. אני מעלה את נוסח החלטת המועצה בעניין מצלאווי:

המועצה מאשרת את העסקה בכללותה,

<u>מר ליעד אילני:</u> אפשר הצעה נגדית?

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא, יש לך הצעה אחת. לא, אתה לא יכול.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> קודם אפשר היה ועכשיו לא? תסביר לי איך זה.

<u>מר ליעד אילני:</u> הצעה נגדית על הצעתו של יו"ר האופוזיציה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יש לכם רוב, תחשבו קצת, תחשבו. למה אתם נכנסים לבוץ ואחר כך זינגר אומר – למה אתה אומר בוץ? זה בוץ, אתם נכנסים אליו בעיניים פקוחות ומפסידים כסף.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני מוציא מהבוץ.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> חצי מגרש, ישראל, חצי מגרש נמכר ב-40 מיליון שקל.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לפני 10 שנים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן.

מר דני גולדשטיין: לפני 8 שנים.

מר ישראל זינגר: יש 10 ציפורים על העץ ויש, תשאל את מבקר העירייה לגבי זה.

עו"ד גלעד שריר: אבל גם אם כל ה-20 יילכו, זו האחריות הציבורית שלך.

מר אדם קניגסברגר: מבקר העירייה לא מודע לפרט הקטן הזה, שהשמאים בדקו את זה לפי 250%. הם לא בדקו את זה לפי 900%. זה הכול.

עו"ד גלעד שריר: אף אחד מכם לא חושב שזה מעניין אותו.

מר אריה מזרחי: לדעתי גם למבקר שלנו אין את כל הנתונים.

מר אדם קניגסברגר: דני, הבנת את זה?

מר שמואל לרמן: אין לכם הצעה, כי זו לא הצעת החלטה, זה נושא על סדר היום.

עו"ד גלעד שריר: אבל גם קודם זה היה על סדר היום.

מר שמואל לרמן: קודם רצינו להגיע אתכם להסכמה בהקשר,

(מדברים ביחד)

מר ליעד אילני: אני אקבל את דעתו של עו"ד שואקה. אפשר הצעה נגדית, כן או לא? אם לא – אז לא.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> יהיה לך נכס עם זכויות של 250 לעומת זכויות של 900. שם כל הכסף.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אם זה יימכר היום וניקח את הסיכון של תביעה משפטית, רק ההפרש של המחיר היום של התביעה המשפטית שווה את ההפרש הזה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> נוסח החלטת המועצה של מצלאווי.

<u>מר ליעד אילני:</u> ישראל, הצעה נגדית. קודם נתת.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> 120 מיליון זה שווה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> המועצה מאשרת את העסקה בכללותה עם חברת יחילון – חברה ישראלית למכונות ומכשירי נגרות בע"מ',

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> הצעה שהוצעה חצי שנה אחרי שהיה מחיר פי 2 מההצעה הזאת, חתום שאנחנו מכירים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> כולל ההסכם מיום 27.12.2007, התוספת להסכם מיום 25.1.16, את הפטור ממכרז לפי סעיפים 3.2ד/ו-ט' לתקנות העירייה מכרזים התשמ"ח 1987, ואת הסכם הפשרה מיום 30 לחודש ינואר 2017 – מצלאווי חברה לבניין בע"מ. מי בעד,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> שמית. שמית. אנחנו מבקשים הצבעה שמית.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הצבעה שמית. כל אחד יגיד. ושאחר כך לא תהיה פרשנות. אם תהיה תביעה, הגיע הזמן כבר שתלמדו לקח.

<u>מר עזרא נחום:</u> רק אני מבקש, אם מדובר בהצבעה שמית, רק אל תפריעו לי במהלך ההצבעה, זה מקשה עלי.

מר שמואל לרמן: נוסח הצעת ההחלטה, הצבעה שמית, בבקשה. מי בעד ההצעה? יצביע. הצבעה שמית.

מר דני גולדשטיין: אני מציע שמי שלא מבין שלא יצביע בכלל.

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר עזרא נחום: מי בעד ההצעה? שירים את ידו, שאני אוכל לספור אותו, זו הצבעה שמית: בן עזרא, פדלון, איצ'ה שחם, גבי נחמיאס, גלרמן ודוד מנחם, אביהוא, אביבית, אדוה, ישראל, לרמן, רווח וצחי.

מר דני גולדשטיין: צחי לא הצביע. אתה קורא אותו לפני שהוא מצביע בכלל.

מר אדם קניגסברגר: אתה אפילו לא הקשבת.

מר עזרא נחום: אמרתי, הם לא מרימים את הידיים. צחי, אתה בעד?

מר צחי זליכה: בעד.

מר ליעד אילני: 120 מיליון שקל, לא תהיה משמעת קואליציונית?

מר שמואל לרמן: מי נגד הצעת ההחלטה?

מר עזרא נחום: דני גולדשטיין, אריה מזרחי, רחל מרום, אדם, שולמית,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אני לא משתתפת.

מר עזרא נחום: שולמית לא השתתפה. אתה רואה, אני סופר אותה מראש כי לא מרימים ידיים. שלום לוי, גלעד שריר, ליעד אילני ורועי ברזילי. מי נמנע? אין נמנעים.

מר דני גולדשטיין: יש, יש, יש נמנעים.

מר שמואל לרמן: מי?

מר עזרא נחום: מוקי אברמוביץ נמנע.

מר ליעד אילני: תבדוק שלא ספרת אותו ב-בעד.

מר דני גולדשטיין: לא, לא, לא, הוא לא ספר אותו.

מר עזרא נחום: מוקי נמנע, שולמית ביסמנובסקי לא השתתפה בהצבעה.

מר שמואל לרמן: תוצאות בבקשה.

מר עזרא נחום: 13 בעד.

מר דני גולדשטיין: לא יכול להיות. לא יכול להיות. לא יכול להיות. לא יכול להיות. מוקי נמנע.

מר עזרא נחום: אני אספור, ברשותכם, תרימו רגע, אני לא אקריא בשמות – מי בעד? ירים את ידו, שאני אוכל לספור שוב ולראות שלא טעיתי.

מר דני גולדשטיין: לא, לא, בסדר.

מר עזרא נחום: זה בסדר? או קיי. אז 13 בעד. ההסכם אושר.

מר שמואל לרמן: יופי. תודה. רגע, כמה נגד? אתה חייב לפרוטוקול.

מר עזרא נחום: 7 נגד, 1 נמנע ו-1 לא השתתף.

מר שמואל לרמן: הישיבה הסתיימה. ערב טוב.

החלטה:

הצבעה שמית. הוחלט ברוב קולות 13 – בעד (מר ישראל זינגר, גב' אדוה פולק, עו"ד אביבית מאור נמרודי, מר אביהוא בן משה, מר צחי זליכה, מר משה רווח, מר שמוליק לרמן, עו"ד דוד מנחם, מר חיים גלרמן, מר גבי נחמיאס, מר יצחק שחם, מר רמי פדלון, מר יצחק בן עזרא), 7 – נגד (מר ליעד אילני, עו"ד גלעד שריר, עו"ד שלום לוי, מר אדם קניגסברגר, גב' רחל מרום, מר אריה מזרחי, מר דני גולדשטיין), 1 נמנע (מר מוקי אברמוביץ) ד"ר שולמית ביסמנובסקי לא השתתפה בהצבעה, לאשר את העסקה בכללותה עם חברת חילון חברה ישראלית למכונות ומכשירי נגרות בע"מ כולל ההסכם מיום 27.12.2007, התוספת להסכם מיום 25.1.2016, את הפטור ממכרז על פי סעיפים 3(2)(ד) ו-(ט) לתקנות העיריות (מכרזים) התשמ"ח-1987 ואת הסכם הפשרה מיום 30 לחודש ינואר 2017 עם מצלאוי חברה לבנין בע"מ.

_____	_____
מר שמואל לרמן	**מר משה בודאגה**
יו"ר מועצת העיר	**מנכ"ל העירייה**